

Liahona

**Daugiau
paauglių vyksta
į šventyklą.
Padėkite jiems
pasiruošti, p. 18**

**Matau savo misiją kitomis
akimis, p. 42**

**Kaip vyskupas gali padėti
jums atgailauti, p. 58**

**Jėzus prisakė mylėti
visus – netgi tuos, kurie
tyčiojasi, p. 68**

*„Net jei esamomis
aplinkybėmis galime
jaustis pasimetę,
Dievas žada savo
šviesos viltį – Jis žada
apšviesti kelią prieš
mus ir parodyti išeitį
iš tamsos.“*

Prezidentas Dyteris F.
Uchtdorfas, antrasis patarėjas
Pirmojoje Prezidentūroje,
„Dievo šviesos viltis“, 2013 m.
balandžio visuotinės konferen-
cijos medžiaga.

ŽINIOS

- 4 Pirmosios Prezidentūros žinia. Mūsų pareiga gelbėti**
Prezidentas Tomas S. Monsonas
- 7 Lankomojo mokymo žinia. Dieviška Jėzaus Kristaus misija: Kūrėjas**

APYBRAIŽOS

- 12 Savo pareigą atlik gerai**
Vyresnysis Kventinas L. Kukas
Kai būti anonimu lengviau nei bet kada anksčiau, nedėvėti kaukės ir būti ištikimiems tikėjimui neįmanoma be tam tikrų svarbių principų.
- 18 Paaugliai ir šventyklos sandoros**
Garis ir Suzana Karteriai
Dabar yra laikas pradėti ruošti savo vaikus įžengti į šventyklą.
- 20 Mūsų didis misionieriškas palikimas**
Laryn Porter Gont ir Linda Deker Lopez
Visi misionieriai, ankstesni ir dabartiniai, tarnauja vildamiesi padaryti kitų žmonių gyvenimą geresnį.
- 26 Pasiruošę mūsų dienai**
Vyresnysis Eduardo Gavaretas
Gyvenimo kovose mūsų likimą gali nulemti paprasčiausių principų laikymasis.

- 30 Greitinkime išgelbėjimo darbą**
Narystė Viešpaties Bažnyčioje reiškia pašaukimą visa širdimi dalyvauti jo išgelbėjimo darbe.
- 34 Tapimas ramiu žmogumi**
Metju D. Flitonas
Evangelija pakeitė žmogaus širdį ir sutaikė jo šeimą.

SKYRIAI

- 8 Spalio konferencijos užrašai. Visuotinės konferencijos idėjos**
Tina Spenser
- 9 Mokykime iš Jaunimo stiprybės vardan. Fizinė ir emocinė sveikata**
- 10 Bažnyčios naujienos**
- 38 Pastarųjų dienų šventųjų balsai**
- 80 Kol susitiksime vėl. Įpratau keiktis...**
R. Valis Džonsonas

VIRŠELYJE

Priekiniame: Kodžio Belo fotoilustracija.
Galiniame: Kodžio Belo fotoilustracija.
Vidinėje priekinio viršelio pusėje: iStockphoto/
Thinkstock fotoilustracija.

42

42 Kaip galiu tapti sėkmingu misionieriumi?

Lorenė Bangerter Vaild

Visi mūsų bandymai būdavo atmetami, todėl nusiminiau. Turėjau rasti naują sėkmės formulę.

Pažiūrėkite, ar jums pavyks surasti šiame numeryje paslėptą Liahoną. Užuomina. Pasidalinkite vaisiumi.

46 Kaip tapti Skelbti mano evangeliją misionieriumi
Vyresnysis Deividas A. Bednaris
Šie penki reikalavimai padės jums tapti geresniu misionieriumi

51 Tiesiog nusišypsok ir pasakyk „ne“
Heizel Mari Tibjul
Kaip galėjau pasakyti „ne“ bendrovės prezidentui?

52 Jaunimo stiprybės vardan. Būkite stiprūs, sveiki, protingi
Vyresnysis Adrianas Ochoja
Apsiaukite sportbačius ir būkite aktyvūs!

54 Eikite Jo pėdomis
Melisa Zenteno
Gali atrodyti, jog tapti panašiam į Jėzų Kristų yra labai sunku, bet šis procesas prasideda nuo pat pirmo žingsnio.

56 Klausimai ir atsakymai
„Ką turėčiau atsakyti ne Bažnyčios nariams, klausiantiems, kodėl kai kurie Bažnyčios nariai nesilaiko mūsų standartų?“

58 Kodėl ir ką turiu išpažinti savo vyskupui?
Vyresnysis C. Skotas Grou
Atgaila yra asmeninis mano ir Viešpaties reikalas. Kodėl turiu kalbėti dar ir su savo vyskupu?

61

61 Pakvieskime Gelbėtoją vidun
Vyresnysis O. Vincentas Halekas
Gelbėtojas laukia, kad būtų pakviestas į mūsų gyvenimą!

62 Naujutėlis diakonas
Džeinė Makbraid Čeut
Prieš sakramento dalinimą Bendžis jaudinosi. Ar jis tikrai gali tai atlikti?

64 Kelionėje. Laukimas Vinter Kvoterse
Dženifer Medi

66 Šventieji apsistoja Vinter Kvoterse
Ari Van De Graf

67 Ypatingas liudytojas. Kaip Jėzus Kristus kalba pranašams?
Vyresnysis D. Todas Kristofersonas

68 Pagalba Violetai
Šarlotė Mei Šepard
Violeta visada bjauriai elgėsi su Ema. Kodėl Ema turėtų būti jai maloni?

70 Pradinukų organizacija namuose. Dalinsiuosi Evangelija su visais Dievo vaikais

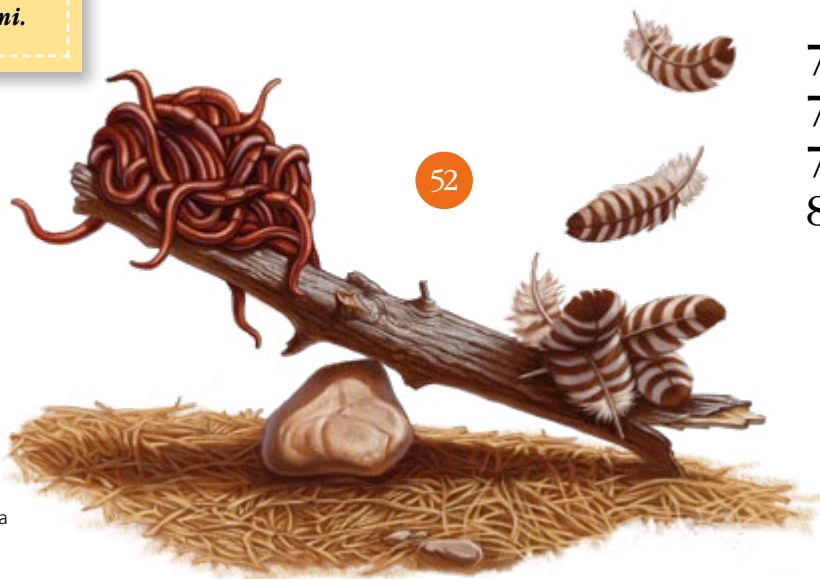
72 Kamilė iš Niujorko

74 Mūsų puslapis

76 Mažiems vaikams

81 Pranašo portretas.
Deividas O. Makėjus

52

Tarptautinis Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios žurnalas

Pirmoji Prezidentūra: Tomas S. Monsonas, Henris B. Airingas, Dyteris F. Uchtdorfas

Dvylikos Apaštalių Kvorumas: Boidas K. Pakeris, L. Tomas Peris, Raselas M. Nelsonas, Dalinas H. Ouksas, M. Raselas Balardas, Ričardas G. Skotas, Neitas Džinsas, Džefris R. Holandas, Deividas A. Bednaris, Kventinas L. Kukas, D. Todas Kristofersonas, Nylas L. Andersonas

Redaktorius: Kreigas A. Kardonas

Konsultantai: Seinas M. Bovenas, Bredlis D. Fosteris, Kristofelis Goldenas Jaun., Antonis D. Perkinas

Generalinis direktorius: Deividas T. Vorneris
Šeimos ir narių rėmimo skyriaus direktorius:

Vincentas A. Vaunas

Bažnyčios žurnalų skyriaus direktorius:

Alanas R. Loiborgas

Verslo vadybininkas: Garfas Kenonas

Vadovaujantis redaktorius: R. Valis Džonsonas

Vadovaujančio redaktoriaus padėjėjai:

Rajenas Karas, Laryn Porter Gont

Padėjėja leidybos klausimams: Melisa Zenteno

Rašymo ir redagavimo grupė: Siuzan Beret, Deividas Diksonas, Deividas A. Edvardas, Metju D. Flitonas, Minda Rei Fridman, Lori Fuller, Garis H. Garfas, Dženiferė Greisė Džouns, Maiklas R. Morisas, Ričardas M. Romnis, Polas Vandenbergas

Generalinis meno skyriaus direktorius:

Dž. Skotas Knudsenas

Meno skyriaus direktorius: Tedas R. Petersonas

Apipavidalinimo grupė: Dženet Endrius, Fei P. Andrus,

K. Kimbolas Botas, Tomas Čaidas, Neitas Džinsas,

Keri Lyn C. Herin, Kolynė Hinkli, Erikas P. Džonsenas,

Skotas M. Muijis, Bredas Teris

Intelektualinės nuosavybės koordinatore:

Koletė Nebeker Onė

Gamybos skyriaus vadovė: Džeinė Anė Piters

Gamybos grupė: Kevinas K. Benksas, Koni Bautorpė Bridž,

Džiulė Burdet, Branjanas V. Džidžis, Denisė Kirbi, Džini Dž.

Nelson, Geil Teit Raferti

Spausdinimui ruošė: Džefas L. Martinas

Spausdinimo skyriaus direktorius: Kreigas K. Zedgvikas

Realizacijos skyriaus direktorius: Stefanas R. Kristiansenas

Žurnalo prenumeratos sąlygas ir kainą už JAV ir Kanados ribų galite sužinoti tinklalapyje store.lds.org arba pasiteiravę savo Bažnyčios paskirstymo centre, arba savo apylinkės ar skyriaus vadovo.

Rankraščius ir užklausa galite pateikti interneto tinklalapyje liahona.lds.org; išsiųsdami elektroninį laišką adresu liahona@ldschurch.org; ar išsiųsdami įprastą laišką adresu *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Žurnalas *Liahona* (Mormono Knygos terminas, reiškiantis kompasą arba vadovą) leidžiamas albanų, anglų, armėnų, bislamų, bulgarų, sebuanų, čekų, danų, estų, fidžijų, graikų, islandų, indoneziečių, ispanų, italų, japonų, khmerų, kinų, kinų (supaprastinta), kiribatų, korėjiečių, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, malağasių, maršaliečių, mongolų, norvegų, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, rusų, samoa, slovėnų, suomių, suahelių, švedų, tagalų, taitiečių, tajų, tonga, ukrainiečių, urdų, vengrų, vietnamiečių ir vokiečių kalbomis. (Skirtingomis kalbomis žurnalas leidžiamas skirtingu periodišku.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos. Išspausdinta Jungtinėse Amerikos Valstijose.

Liahonos tekstą ir vaizdinę medžiagą galima kopijuoti epizodiniams nekomerciniams naudojimui bažnyčioje ir namuose. Jei šalia iliustracijos yra draudimas, prašome jos nekopijuoti. Dėl autorių teisių rašykite adresu: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; arba el. paštu: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

October 2013 Vol. 15 No. 2. LIAHONA (USPS 311-480) Lithuanian (ISSN 1521-477X) is published two times a year (April and October) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$2.00 per year; Canada, \$2.40 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canadian Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Idėjos šeimos namų vakarui

Šiame numeryje yra straipsniai ir veiklių aprašymai, kuriuos galite panaudoti per šeimos namų vakarą. Štai dvi idėjos.

KREIGO DIMONDO FOTOLIUSTRAČIA © IRI

„Kaip tapti Skelbti mano evangeliją misionieriumi“, p. 46. Pagalvokite, kaip su šeima aptarsite penkis misionierių bruožus, aprašytus knygoje *Skelbti mano evangeliją*. Tada pasipraktikuokite, kaip naudositės šiuos principus. Galite drauge trumpai apžvelgti *Skelbti mano evangeliją* skyrių ir suteikti galimybę skirtingiems šeimos nariams trumpai pabandyti pravesti po misionieriško pamokos dalį. Kitų šeimos narių paprašykite pabūti besidominčiais. Galite aptarti misionieriško darbo sunkumus ir sugalvoti būdus, kaip ugdyti vyresniojo Deivido A. Bednario aprašytus bruožus.

„Būkite stiprūs, sveiki, protingi“,

p. 52. Apžvelgę vyresniojo Adriano Ochojos straipsnį, galite surengti veiklą, per kurią visi jūsų šeimos nariai mankštintųsi drauge. Galite sportuoti ar išeiti pasivaikščioti. Užtikrinkite, kad jūsų veikla atitiktų jūsų šeimos narių amžių ir galimybes (pavyzdžiui, galite paprašyti savo vyresnius vaikus padėti mažesniems vaikams dalyvauti veikloje). Po veiklos su šeima aptarkite fiziškai aktyvaus gyvenimo būdo naudingumą. Taip pat galite planuoti, kaip toliau su šeima stengitės sekti mūsų šiuolaikinių pranašų patarimu rūpintis savo kūnu.

JŪSŲ GIMTAJĄ KALBĄ

Žurnalas *Liahona* bei kita Bažnyčios medžiaga daugeliu kalbų yra prieinama internete, adresu languages.lds.org.

ŠIO NUMERIO TEMOS

Skaičiai nurodo pirmąjį straipsnio puslapį.

Aktyvinimas, 4, 30, 38

Apreiškimas, 67

Atgaila, 58

Atleidimas, 58, 68

Bažnyčios istorija, 64, 66

Draugystė, 39, 40, 72

Išminties Žodis, 9, 51, 52

Išpažintis, 58

Jėzus Kristus, 7, 76

Kalba, 80

Keikimasis, 80

Kristaus savybės, 54

Kunigystė, 62, 76

Makejus, Deividas O., 81

Misionieriškas darbas, 20, 30, 40, 42, 46, 61, 70, 72

Pagundos, 51, 80

Pasiruošimas, 26

Pavyzdys, 12, 56

Pionieriai, 64

Pranašai, 77

Ramybė, 34

Skelbti mano evangeliją, 42, 46, 54

Standartai, 56, 80

Sukūrimas, 7

Sunkumai, 42, 64, 68

Sveikata, 9, 52

Šventykla, 18, 34

Šventoji Dvasia, 41, 46

Teisimas, 56

Teisumas, 12, 51

Tikroji meilė, 4, 20, 34, 68

Tikslai, 12, 54

Vaikai, 76

Vyskupai, 58

Prezidentas
Tomas S. Monsonas

MŪSŲ PAREIGA gelbėti

Pastarųjų dienų šventiesiems pareiga gelbėti savo brolius ir seseris, kurie dėl vienos ar kitos priežasties nutolo nuo aktyvaus Bažnyčios gyvenimo, yra amžinos svarbos. Ar pažįstame tokių žmonių, kurie kadaise priėmė Evangeliją? Jei taip, kokia yra mūsų atsakomybė gelbėjant juos?

Pagalvokite apie paklydusius senus, netekusius situoktino ir ligotus žmones. Labai dažnai jie atsiduria išdegintoje ir nykioje dykvietėje, vadinamoje vienatve. Kai jaunimas išvyksta, kai suprastėja sveikata, kai išsenka jėgos, kai vilties liepsnelė prigesusi virpa, jiems gali padėti ištiesta pagalbos ranka ir atjaučianti širdis.

Žinoma, yra ir kitų, kuriuos reikia gelbėti. Kai kurie kovoja su nuodėme, kiti klaidžioja dėl baimės, abejingumo ar nežinojimo. Kad ir kokia būtų priežastis, jie atsiribojo nuo aktyvaus Bažnyčios gyvenimo. Ir jie beveik garantuotai liks nuklydę, jei mumyse – aktyviuose Bažnyčios nariuose – nepabus noras išvaduoti ir išgelbėti.

Kažkas turi parodyti kelią

Prieš kurį laiką gavau laišką, kurį parašė nuo Bažnyčios nutolęs vyras. Tai yra būdinga daugeliui mūsų narių. Papasakojęs, kaip tapo neaktyvus, jis rašo:

„Turėjau tiek daug, o dabar turiu tiek mažai. Esu nelaimingas ir jaučiu, kad man viskas nesiseka. Nors Evangelija paliko mano gyvenimą, ji niekada nepaliko mano širdies. Prašau jūsų maldų.

Prašau, neužmirškite tų iš mūsų, kurie ne su jumis – paklydusių pastarųjų dienų šventųjų. Žinau, kur yra bažnyčia, bet, regis, man reikia žmogaus, kuris parodytų man kelią, padrąsintų, išsklaidytų mano baimes ir paliudytų man.“

Skaitydamas šį laišką prisiminiau apsilankymą vienoje nuostabių pasaulio galerijų – garsiajame Londono Viktorijos ir Alberto muziejuje. Ten, puikiai įrėmintas, kabo nuostabus paveikslas, kurį 1831 m. nutapė Džozefas Melordas Viljamas Turneris. Paveiksle pavaizduoti juodi sunkūs debesys ir audringos jūros šėlsmas, pranašaujantys pavojų ir mirtį. Tolumoje spingsi ant seklumos užplaukusio laivo žibintas. Pirmame plane matosi priešiškų putojančių bangų blaškoma didelė gelbėjimo valtis. Vyras iš visų jėgų irkluoja valtį į audrą. Ant kranto stovi žmona ir du vaikai, šlapni lietaus ir plakami vėjo. Jie nerimastingai žiūri į jūrą. Sau mintyse sutrumpinau paveikslo pavadinimą. Aš jį vadinau *Į pagalbą*.¹

Gyvenimo audrose tūno pavojai. Vyras ir moterys, berniukai ir mergaitės nuklysta ir patenka į mirtiną pavojų. Kas paliks namų ir šeimos patogumus ir plauks gelbėti patekusių į bėdą?

Mūsų užduotis nėra neįvykdoma. Jei vykdome Viešpaties pavedimą, turime teisę į Jo pagalbą.

Savo tarnystės metu Mokytojas Galilėjoje pašaukė žvejus palikti savo tinklus ir sekti paskui Jį, sakydamas: „Aš padarysiu jus žmonių žvejais.“² Prisijunkime prie žmonių žvejų gretų, kad galėtume kuo veiksmingiausiai pagelbėti.

Mūsų pareiga yra pagelbėti tiems, kurie paliko aktyvaus bažnyčios gyvenimo saugumą, kad jie galėtų sugrįžti prie Viešpaties stalo, sotintis Jo žodžiu, mėgautis Jo Dvasios bendryste, kad jau nebebūtų „ateiviai nei svetimi, bet šventųjų bendrapiliečiai ir Dievo namiškiai“.³

Meilės principas

Supratau, kad sugrįžimui į aktyvumą ir pažiūrų, įpročių bei poelgių keitimui svarbiausi yra du veiksniai. Pirmiausia žmonės grįžta todėl, kad kažkas parodė jiems jų amžinas galimybes ir padėjo jiems nuspręsti jų siekti. Mažiau aktyvus negali ilgai tenkintis vidutiniškumu, kai mato, kad tobulybė jam pasiekama.

Antra, kiti sugrįžta dėl to, kad „šventųjų bendrapiliečiai“ vykde Gelbėtojo nurodymą, mylėjo savo artimą kaip save⁴ ir padėjo kitiems įgyvendinti jų svajones bei siekius.

Šiame procese katalizatorius buvo ir bus meilės principas.

Tie Ternerio paveiksle pavaizduoti ant seklumos užplaukę žmonės audringoje jūroje yra panašūs į mūsų mažiau aktyvius narius, kurie laukia, kad juos išgelbėtų tie, kurie plaukia pagalbos. Motinos ir tėvai meldžiasi dėl savo sūnų ir dukterų. Žmonos meldžia dangaus pagalbos savo vyrams. Kartais vaikai meldžiasi dėl savo gimdytojų.

Meldžiu, kad galėtume išgelbėti mažiau aktyvius ir sugrąžinti juos į Jėzaus Kristaus Evangelijos džiaugsmą, kad jie su mumis galėtų dalintis

viskuo, ką siūlo visavertė bendrystė.

Skubėkime pagelbėti paklyduosiems aplinkiniams: seniems, netekusiems sutuoktinio, ligotiems, neįgaliems, mažiau aktyviems ir tiems, kurie nesilaiko įsakymų. Ištieskime jiems pagalbos ranką ir atjaučiančią širdį. Tai darydami atnešime džiaugsmą į jų širdis ir patirsime didį pasitenkinimą, kuris kyla dėl to, kad padedame kitam pakeliui į amžinąjį gyvenimą. ■

IŠNAŠOS

1. Visas paveikslo pavadinimas yra *Gelbėtojų valtis su Menbio aparatu skuba prie bėdon patekusio laivo, siunčiančio nelaimės signalą (mėlyną šviesą)*.
2. Mato 4:19.
3. Efeziečiams 2:19.
4. Žr. Mato 22:39.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Savo lankomų žmonių galite paklausti, ar jie pažįsta žmogų, kuriam sunku lankyti bažnyčią. Galite pasirinkti vieną žmogų ir aptarti, kaip galima jam parodyti meilę, pavyzdžiui, pakviesti jį ar ją dalyvauti šeimos namų vakare arba pakviesti jį pietų.

Dženės dovana

Džosė S. Kilpek

Dešimtoje klasėje priėmiau keletą klaidingų sprendimų. Tie sprendimai sukėlė rimtas pasekmes bei nelaimingumą ir aš nusprendžiau per vasaros atostogas pasikeisti. Vėl prasidėjus mokslo metams, pietus valgydavau tuščiuose koridoriuose ar kitose patalpose, kad vėl neužmegzčiau blogų santykių.

Dar niekada nesijaučiau tokia vieniša.

Tada Dievas padovanojo man dovaną – Jis atsiuntė man Dženę. Ji niekada manęs neteisė už klaidas, bet skatino mane

toliau eiti teisinga kryptimi. Žinojimas, kad ji bus mokykloje, padėjo man toliau skaityti Raštus ir stiprinti savo liudijimą. Iki diplomų įteikimo įrodžiau sau, kad tikrai buvau pasiryžusi pasikeisti.

Kartais galvoju, kur šiandien būčiau, jei man nebūtų pagelbėjusi Dženė. Ar įstengčiau laikytis savo principų be jos? Laimei, niekada to nesužinosiu, nes ji, pasiruošusi ir pasiryžusi man padėti iš visos širdies, buvo šalia.

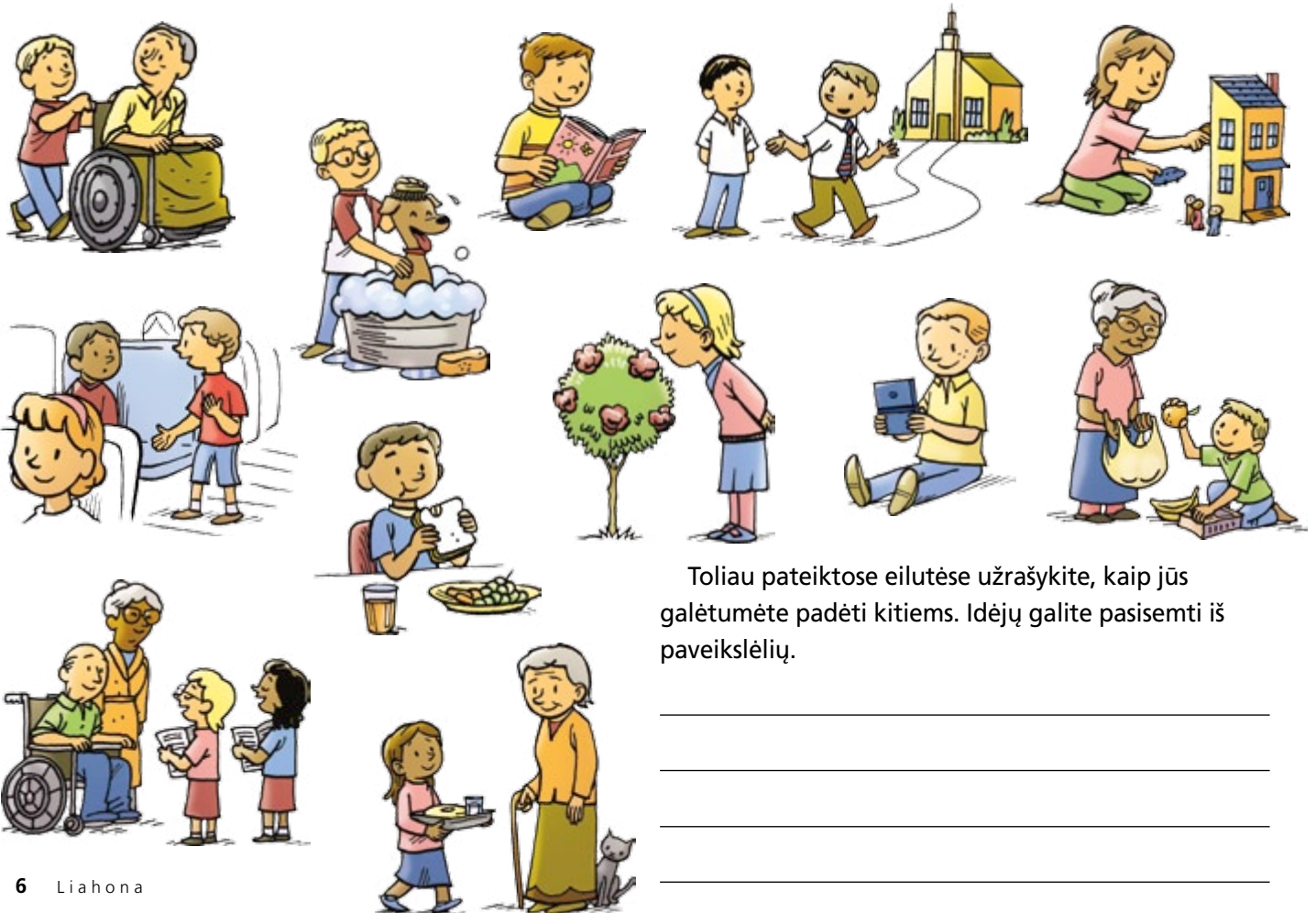
Autorė gyvena Jutoje, JAV.

VAIKAI

Kaip galėtume padėti

Prezidentas Tomas S. Monsonas moko, kad turėtume padėti kitiems, tarp jų seniems, netekusiems sutuoktinio, ligoties, mažiau aktyviems ir tiems,

kuriems reikia daugiau pagalbos. Pažiūrėkite į toliau pateiktus paveikslėlius ir apibraukite tuos, kurie rodo, kaip jūs galėtumėte pagelbėti kitiems.

Toliau pateiktose eilutėse užrašykite, kaip jūs galėtumėte padėti kitiems. Idėjų galite pasisemti iš paveikslėlių.

Pamaldžiai išnagrinėkite šią medžiagą ir stenkitės suprasti, kuo pasidalinti su seserimis, kurias lankote. Kaip Išpirkėjo gyvenimo ir misijos supratimas gali sustiprinti jūsų tikejimą Juo ir palaiminti tuos, kuriuos globojate. Daugiau informacijos ieškokite reliefsociety.lds.org.

Dieviška Jėzaus Kristaus misija: Kūrėjas

Tai yra pirma lankomojo mokymo žinia iš serijos apie Gelbėtojo misiją.

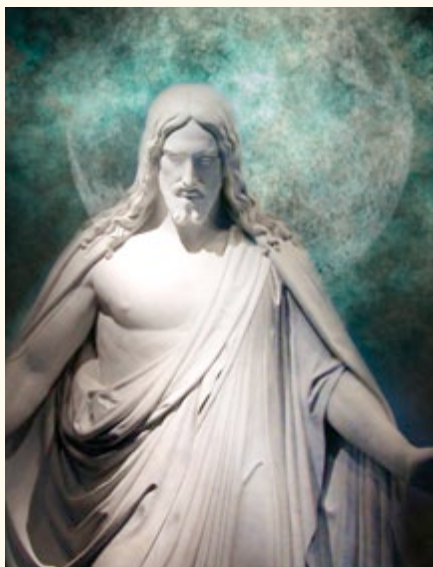
Jėzus Kristus sukūrė dangus ir žemę (žr. 3 Nefio 9:15). Jis tai padarė kunigystės galia, vadovaujamas mūsų Dangiškojo Tėvo (žr. Mozės 1:33).

Prezidentas Tomas S. Monsonas sakė: „Turėtume būti labai dėkingi už tai, kad išmintingasis Kūrėjas supavidalino žemę ir joje apgyvendino mus, [...] kad galėtume patirti išbandymų laikotarpį, kad galėtume įrodyti, jog esame pasiruošę priimti viską, ką Dievas mums paruošė.“¹ Kai savo valios laisvę panaudojame tam, kad paklustume Dievo įsakymams ir atgailautume, tampame verti sugrįžti gyventi su Juo.

Apie sukūrimą prezidentas Dyteris F. Uchtdorfas, antrasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, sakė:

„Priežastis, dėl kurios Jis sukūrė visatą, esame mes! [...]“

Toks žmogaus paradoksas: palyginti su Dievu, žmogus yra niekas; vis dėlto Dievui esame viskas.² Žinojimas, kad Jėzus Kristus sukūrė mums

žemę dėl to, kad Dangiškajam Tėvui esame viskas, gali padėti mums labiau Juos mylėti.

Iš Raštų

Jono 1:3; Hebrajams 1:1–2;
Mozijo 3:8; Mozės 1:30–33, 35–39;
Abraomo 3:24–25

IŠNAŠOS

1. Tomas S. Monsonas, „Gyvenimo lenktynės“, 2012 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.
2. Dyteris F. Uchtdorfas, „Jūs Jam svarbūs“, 2011 m. spalio mėn. visuotinės konferencijos medžiaga.
3. Joseph Smith, *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), p. 171.
4. *Daughters in My Kingdom*, p. 171.
5. Joseph Smith, in *Daughters in My Kingdom*, p. 169.

Tikėjimas, šeima, parama

Iš mūsų istorijos

Buvome sukurti pagal Dievo atvaizdą (žr. Mozės 2:26–27) ir turime dievišką potencialą. Pranašas Džozefas Smitas ragino Paramos bendrijos seseris gyventi vertai savo privilegijos.³ Po tokio paraginimo Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios seserys buvo mokomos gyventi taip, kad būtų vertos savo dieviško potencialo per Dievo įsakymų joms vykdymą. „Supratusios, kas jos iš tikrųjų yra – Dievo dukterys su įgimtu sugebėjimu mylėti ir puoselėti – jos pasiekia savo, kaip šventų moterų, potencialą.“⁴

Džozefas Smitas sakė: „Dabar esate tokioje situacijoje, kurioje galite veikti pagal gailingumo jausmus, kuriuos Dievas yra įdėjęs į jūsų širdis. Jei gyvensite pagal šiuos principus, o koks didis ir šlovingas bus jūsų atpildas celestialinėje karalystėje! Jei gyvensite vertai jums suteiktų privilegijų, angelai bus jūsų bendražygiai.“⁵

KĄ AŠ GALIU PADARYTI?

1. Kaip siekis suprasti mūsų dievišką prigimtį sustiprina mūsų meilę Gelbėtojiui?
2. Kaip galime išreikšti dėkingumą už tai, ką Dievas sukūrė?

VISUOTINĖS KONFERENCIJOS IDĖJOS

Tina Spenser

„Spėk, kas pietaus su mumis?“

Likus penkiolikai dienų iki kiekvienos visuotinės konferencijos, mūsų šeima pakabina skelbimą, prasidedantį žodžiais „spėk, kas pietaus su mumis?“ Po to pridėdame vėliausias mūsų pranašų, regėtojų ir apreiškėjų nuotraukas iš ankstesnės konferencijos Bažnyčios žurnalų.

Aš pasiruošiu rinkdama informaciją apie pranašą, kurį pasikviesime tą vakarą. Kartais randu daiktus, simboliuojančius tai, ką man pavyko sužinoti, ir padedu juos ant lėkštės. Per pietus papasakoju apie kiekvieną daiktą ir kiekvienas stengiasi atspėti, kas tas žmogus. Kartais papasakoju vieną ar dvi istorijas, kurias tas pranašas išsakė per ankstesnes visuotines konferencijas.

Stebiuosi tuo, ką mano vaikai atsimena apie mūsų mylimus pranašus

bei apaštalus, ir žinau, kad šis paprastas žaidimas padėjo ir man geriau pažinti ir labiau pamilti šiuos didžius vyrus.

Mano asmeninis konferencijos kalbų egzempliorius

Kai per kuolo konferenciją mus aplankė vyresnysis Nylas L. Andersen iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo ir jo žmona Ketė, sesuo Andersen papasakojo mums istoriją. Ji sakė, kad jiems gyvenant Prancūzijoje, kiekvienam savo vaikui – net visai mažiems – ji padarė konferencijos kalbų fotokopiją. Ji buvo sukręsta, kai sužinojo, kad tos fotokopijos labai brangiai kainuoja. Tada jai toptelėjo mintis: „Kiek tau svarbu, kad tavo šeima turėtų pranašų žodžius?“

Ši istorija mane labai sujaudino ir

aš pasirūpinau, kad kiekvienas mūsų šeimoje turėtų asmeninį konferencijos kalbų egzempliorių. Mūsų dukterys labai džiaugėsi. Tas kalbas naudojame per šeimos namų vakarus ir studijuodami Raštus. Mėgau stebėti vieną dukterį savarankiškai skaitančią kalbas ir žyminčią jas žymekliu. Kita duktė, kuri neseniai pasikrikštijo, prašė, kad skaityčiau kalbas su ja asmeniškai.

Konferencijos kvietimas

Per Paramos bendrijos pamoką kiekvieną seserį pakviečiau peržiūrėti ankstesnių konferencijų kalbas; kai kurios seserys perskaitė kalbas pakartotinai, kitos žiūrėjo jas internete. Keletas seserų sakė, kad jaučiasi kur kas geriau pasiruošusios artėjančiai konferencijai. ■

Autorė gyvena Vašingtono valstijoje, JAV.

FIZINĖ IR EMOCINĖ SVEIKATA

Kai kuriems jaunuoliams, nesugebėjimas laikytis geros fizinės būklės principų gali tapti pagrindine kliūtimi įgyjant draugų ir pasitikėjimo savimi. Be to, fizinė ir emocinė sveikata yra labai svarbūs, bet dažnai neakcentuojami pasiruošimo misijai aspektai. 52-ame ir 53-iaame šio leidinio puslapiuose vyresnysis Adrianas Ochoja iš Septyniadešimties aptaria, kaip rūpinimasis savo kūnu gali apsaugoti fizinę ir emocinę sveikatą. Kad būtume sveikesni ir laimingesni, jis mums primena naudotis Išminties Žodžiu ir paklusti jam (žr. DS 89). Kai savo vaikams padėsite mokytis fizinės bei emocinės sveikatos principų ir taikyti juos, jie galės įgyti pasitikėjimo savimi ir pasiruošti būsimai tarnystei.

Vyresnysis Ochoja sako: „Rūpinimasis savo kūnu taip pat laimina mūsų protą ir padeda prisiminti, kad esate Dievo vaikas, galite pasitikėti savimi ir būti laimingas. Mūsų emocinė, fizinė ir dvasinė pusės yra susijusios.“

Pasiūlymai, kaip mokyti jaunimą

- Kartu perskaitykite vyresniojo Ochojos straipsnį ir sudarykite šeimos pratimų planėlį su

konkrečiais, įgyvendinamais fizinės būklės tikslais.

- Su paaugliais perskaitykite skyrelį apie fizinę ir emocinę sveikatą brošiūroje *Jaunimo stiprybės vardan* (p. 25–27). Aptarkite, ką reiškia būti emocionaliai sveikam.
- Drauge sudainuokite giesmę „Though Deepening Trials“ (*Hymns*, no. 122) ir aptarkite, ko prisikėlimo doktrina mus moko apie fizinio kūno svarbą.
- Išstudijuokite šiame straipsnyje pateiktas Raštų ištraukas ir aptarkite, ko jos moko apie fizinę ir emocinę sveikatą.

Pasiūlymai, kaip mokyti vaikus

- Parodykite savo vaikui šventyklos paveikslą. Aptarkite, ką reiškia Apaštalo Pauliaus mokymas, kad mūsų kūnas yra „šventykla mumyse gyvenančios Šventosios Dvasios“ (1 Korintiečiams 6:19) ir kaip šis pažinimas gali mums padėti rūpintis mūsų kūnais ir protais.
- Sudarykite sąrašą visaverčio poilsio veiklų, kuriose jūsų vaikai norėtų dalyvauti su šeima. Tada

SUSIJUSIOS RAŠTŲ IŠTRAUKOS

Patarlių 16:32
 Danieliaus 1:3–20
 Luko 21:19
 Romiečiams 12:1–2
 1 Korintiečiams 6:19–20
 1 Tesalonikiečiams 5:14
 Almos 38:12; 53:20
 Doktrinos ir Sandorų 88:15; 89

sukurkite planą, kaip padaryti, kad šios veiklos taptų šeimos gyvenimo dalimi.

- Aptarkite būdus, kaip suprasti ir valdyti emocijas, tarp jų pyktį ar liūdesį. Padainuokite giesmes „Jei smagu draugų būrely“, „Aš stengiuosi būt kaip Jėzus“ apie emocijas ir gerų sprendimų priėmimą. ■

BAŽNYČIOS NAUJIENOS

Daugiau Bažnyčios naujienų ir informacijos apie renginius rasite tinklalapyje news.lds.org.

Nariai gali užsisakyti savąją kunigystės įgaliojimo liniją

Rajanas Morgenegas

Bažnyčios naujienos

Dabar Bažnyčia, gavusi nario prašymą, gali pateikti jo kunigystės įgaliojimo liniją. Kunigystės įgaliojimo linija – tai išventinimų seka, einanti link ankstyvosios Bažnyčios ištakų ir galiausiai iki paties Gelbėtojo.

Nors Septyniasdešimties nario pareigybę turintis asmuo gali būti įtrauktas į kito nario asmeninę įgaliojimo liniją, Septyniasdešimties nario pareigybei nekuriama atskira įgaliojimo linija. Taip pat išventintųjų į vyskupus ir patriarchus įgaliojimo linija veda per jų išventinimą į aukštuosius kunigus.

Prašymą galima siųsti tik dėl Bažnyčios Melchizedeko kunigystės įgaliojimo linijų; Aarono kunigystės linijos neteikiamos. Nariai gali siųsti prašymus tik dėl informacijos apie savo, jų namuose gyvenančio vaiko arba tarnaujančio jauno misionieriaus Melchizedeko kunigystės įgaliojimo liniją. Šie dokumentai nėra oficialūs Bažnyčios užrašai.

Jei norite išsiųsti prašymą savajai kunigystės įgaliojimo linijai gauti, pateikite savo visą juridiskai

galiojantį vardą, gimimo datą, nario kortelės numerį (jį rasite ant šventyklos rekomendacijos arba gausite iš savo apylinkės raštininko), vardą asmens, išventinusio jus į vyresniojo arba aukštojo kunigo pareigybę (jei jis yra žinomas) ir savo adresą bei telefono numerį arba el. pašto adresą.

Prašymą išsiųskite adresu:

Priesthood Line of Authority

Global Service Center

120 North 200 West

Salt Lake City, Utah 84103-1514, USA

Faksas 1-801-240-6816

Telefono nr. 1-800-453-3860,

vidaus numeris 2-3500

El. paštas: Laišką siųskite

lineofauthority@ldschurch.org, temos eilutėje įrašę

„PLA“. Gausite atsakymą su prisegta forma, kurią turėsite grąžinti užpildytą (tai bus automatinis atsakymas į laišką, kurio temos eilutėje įrašyta „PLA“). ■

Išventinimą atliekančių asmenų kunigystės įgaliojimo linija gali nusitęsti iki paties Gelbėtojo.

Bažnyčios Mongolijoje 20-mečio minėjime vykusio pasirodymo metu šokėjos vėduoklėmis sudaro skaičių „20“.

Mongolija švenčia Bažnyčios 20-metį

2013 m. balandžio 15 dieną, pirmadienį, virš 300 Bažnyčios narių susirinko ant Zaisano kalvos Mongolijos Ulan Batoro mieste paminėti Bažnyčios šalyje 20-metį. Giedojo 50 narių choras, susirinkusieji klausėsi vyresniojo Nylo A. Maksvelo (1926-2004) Mongolijos pašventinimo Evangelijos skelbimui įrašo, daryto 1993 metais.

Vyresnysis Tai Kвок Juenas, buvęs Azijos krašto prezidentūros narys, 1993 metais į Mongoliją atvykęs su vyresniuoju Maksvelu, pasidžiaugė, kad „Viešpaties rankos nepailsamai darbavosi šioje Jo vynuogyno dalyje“.

Jubiliejų lydėjo įvairūs visą savaitę vykę renginiai. Misionierių susitikimas pritraukė 200 buvusiųjų misionierių. Daugiau kaip 1000 mongolų yra tarnavę nuolatiniais misionieriais – beveik kas dešimtas Mongolijoje. Penktadienio vakare Mongolijoje vyko krikšto susirinkimai; tą dieną pasikrikštijo 24 žmonės. Meri N. Kuk, neseniai atleista iš visuotinės Merginų organizacijos prezidentūros, kalbėjo Merginų organizacijos dvasinės valandėlės metu, o Šeimos istorijos centro atvirų durų dienos metu buvo

demonstruojamas mokomasis filmas apie Šeimos Medžio projektą. Ypatingas kultūrinis renginys, pristatantis turtingą Mongolijos kultūrą ir daugelio Bažnyčios narių talentus.

Pastarųjų dienų šventieji Haiytyje švenčia metines, padeda sodinti medžius

2013 m. gegužės 1 dieną Bažnyčios nariai Haiytyje dalyvavo didžiuliam, šalies mastu vykdomame medžių sodinimo projekte. Gausybė medelių buvo pasodinta pirmąją projekto dieną ir bus sodinama dar daugiau. Pasibaigus projektui Haiytyje augs 400 000 naujų medžių – citrinmedžių, apelsinmedžių, kokoso palmių, papajų ir ąžuolų.

Tuos medžius Bažnyčia pirkė dalyvaujama Haičio atstatymo po žemės drebėjimo projekte. Šis projektas nariams taip pat suteikė galimybę tarnauti minint Bažnyčios 30-metį šioje salų tautoje. Prieš tris dešimtmečius prezidentas Tomas S. Monsonas, tuo metu buvęs Dvylikos Apaštalų Kvorumo nariu, apsilankė Haiytyje ir pašventino žemę atkurtosios Evangelijos skelbimui.

Vyresnysis Nylas L. Andersenis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo buvo Haiytyje

šių metinių šventimo metu ir pirmininkavo atidengiant atminimo stendą, žymintį Bažnyčios Haiytyje pradžią.

Bažnyčia aukoja 450 tonų organizacijai „Feeding America“

2013 metų gegužę per savo humanitarinį padalinį „Latter-day Saint Charities“ Bažnyčia paaukojo virš 450 tonų maisto „Feeding America“, didžiausiai pagalbą badaujančioms teikiančiai organizacijai Jungtinėse Valstijose. Buvo paaukota konservuotų maisto produktų – vaisių, daržovių ir pupų, kurie bus skirstomi stokojančioms šeimoms įvairiose bendruomeninėse krautuvėlose ir prieglaudose visose Jungtinėse Valstijose.

Bobas Aikenas, „Feeding America“ prezidentas ir vyriausiasis vadovas, sakė, kad paaukoti produktai sudaro 625 000 maisto porcijų.

Misionieriai ir nariai Haiytyje sodina medžius aukštai kalnuose šalia sostinės Port o Prenso, matomo nuotraukos fone.

DŽEISONO ŠVENŠENO NUOTRAUKA

**Vyresnysis
Kventinas L. Kukas**
Iš Dvylikos
Apaštaly Kvorumo

Prezidentas Deividas O. Makėjus (1873–1970) dažnai pasakodavo, kas jam nutiko, kai jis tarnavo misionieriumi Škotijoje. Trumpą laiką prabuvęs misijoje, jis, ilgėdamasis namų, keletą valandų apžiūrinėjo kraštovaizdį prie Stirlingo pilies. Grįždami su porininku iš pilies, jie ėjo pro pastatą, kuriame virš durų buvo akmuo su išraižyta citata, tradiciškai priskiriama Šekspyriui, skambančia taip: „Kad ir ką darai, savo pareigą atlik gerai.“

Prisimindamas tą potyrį prezidentas Makėjus paaiškino: „Tariau sau, kitaip sakant, Dvasia manyje tarė: „Esi Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios narys.“

**SAVO
PAREIGA
ATLIK
GERAI**

Būkite teisūs. Kurkite šeimą. Raskite deramą pragyvenimo būdą. Tarnaukite savo pašaukime. Ruoškitės susitikti su Dievu.

Be to, čia esi kaip Viešpaties Jėzaus Kristaus atstovas. Prisiėmei atsakomybę atstovauti Bažnyčiai.“ Tada pagalvojau apie tai, ką veikėme tą rytą. Pamatėme kraštovaizdžius, gavome istorijos pamokų ir informacijos, tai tiesa, ir džiaugiausi tuo. [...] Tačiau tai nebuvo misionieriškas darbas. [...] Priėmiau tame akmenyje man duotą žinią ir nuo tos akimirkos stengėmės vykdyti savo misionierišką pareigą Škotijoje.“¹

Ši žinia buvo tokia svarbi ir taip paveikė Prezidentą Makėjų, kad jis sėmėsi iš jos įkvėpimo visą likusį gyvenimą. Jis apsisprendė kiekvieną pareigą atlikti geriausiai, kaip gali.

Venkite veidmainystės

Kodėl, žinodamas apie jūsų turimą didžiulį potencialą nuveikti daug gero, rūpinuosi jūsų ateitimi? Ką galiu jums patarti? Pirma, kiekvienas iš jūsų patirs didelį spaudimą veidmainiauti – užsidėti kaukę – ir pasirodyti kažkuo, kas iš tikrųjų neatspindi to, kas esate arba kuo norite būti.

Bažnyčios istorijos pradžioje pranašas Džozefas, Ema ir jų vienuolikos mėnesių dvyniai Džozefas ir Džiulija buvo Džonsono ūkyje Hairame, Ohajo valstijoje. Abu vaikai sirgo tymais. Džozefas ir jo mažylis sūnus miegojo ant stumdomos lovos netoli lauko durų.

Tą naktį grupelė vyrų juodai išdažytais veidais įsiveržė pro duris ir nusitempė pranašą laukan, kur jie mušė jį ir apipylė jį bei Sidnį Rigdoną degutu.

Tragiškiausia to antpuolio pasekmė buvo tai, kad mažasis Džozefas, kada jo tėvas buvo ištemptas lauk, nuo naktinio oro stipriai peršalo ir dėl to po kelių dienų mirė.²

Žmonės, dalyvavę pranašo Džozefo Smito ir jo brolio Hairumo nužudyje, buvo išsidažę veidus, kad nuslėptų savo tikrąsias tapatybes.³

Tikiu, kad mūsų laikais, kai būti anonimu lengviau nei bet kada anksčiau, nedėvėti kaukės ir būti „ištikimiems tikėjimui, už kurį kankiniai mirė,“ neįmanoma be tam tikrų svarbių principų.⁴

Viena veiksmingiausių apsaugų nuo netinkamų

Vyresnysis L. Tomas Peris gerai atliko savo darbą tarnaudamas Japonijoje.

sprendimų – nedėvėti anonimiškumo kaukės. Jei kada jusite, kad norite kažką padaryti anonimiškai, prašau, žinokite, kad tai yra rimtas pavojaus ženklas ir vienas iš priešininko būdų pasiekti, kad padarytumėte kažką, ko neturėtumėte daryti.

Šiais laikais yra populiari slėpti savo tapatybę anonimiškai rašant neapykantos, tulžingumo, netolerantiškumo kupinus atsiliepimus internete. Kai kurie tai vadina *karštu šmeižtu*.

Apaštalas Paulius rašė:

„Neapsirikite: „Blogos draugijos gadina gerus papročius.

Pabuskite, kaip dera, iš apsvaigimo ir nebedarykite nuodėmių! [...] Kai kurie jūsų visiškai nepažįsta Dievo“ (1 Korintiečiams 15:33–34).

Akivaizdu, kad blogos draugijos yra ne tik blogų manierų reikalas. Jei į tai įsitraukia pastarųjų dienų šventieji, jie gali neigiamai paveikti tuos, kurie nepažįsta Dievo ar neturi Gelbėtojo liudijimo.

Interneto naudojimas siekiant įbauginti, sugriauti reputaciją arba apšmeižti asmenį yra smerktinas. Visuomenėje matome, kad žmonės, dėvėdami anonimiškumo kaukes, yra labiau linkę įsitraukti į tokią elgseną, kuri griaua civilizuotą diskusiją. Tai taipogi prieštarauja pagrindiniams principams, kurių mokė Gelbėtojas.

Gelbėtojas paaiškino, kad Jis atėjo ne pasmerkti pasaulio, bet išgelbėti pasaulį. Tada Jis nusakė, ką reiškia pasmerkimas:

„Atėjo šviesa į pasaulį, bet žmonės labiau mylėjo tamsą nei šviesą, nes jų darbai buvo pikti.

Kiekvienas nedorėlis neapkenčia šviesos ir neina į šviesą, kad jo darbai aikštėn neišeitų.

Kas vykdo tiesą, tas eina į šviesą, kad išryškėtų, jog jo darbai atlikti Dieve“ (Jono 3:19–21; t. p. žr. 17–18 eil.).

Teisiesiems nereikia dėvėti jų tapatybę slepiančių kaukių.

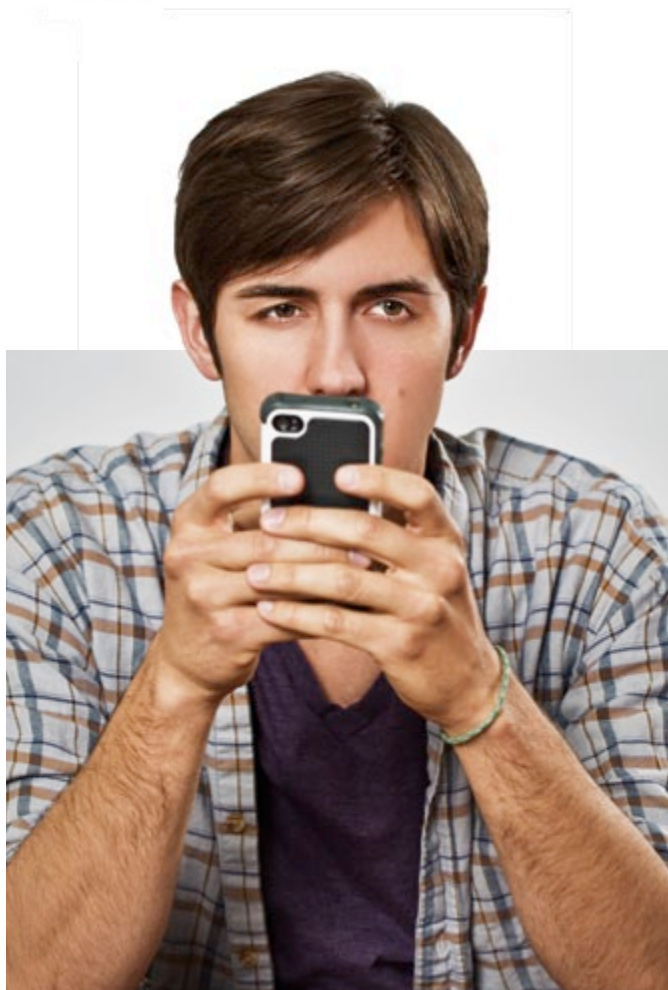
Veikite pagal savo teisingus įsitikinimus

Jūs veikiate pagal savo teisingus įsitikinimus tada, kai leidžiate laiką tik tiems dalykams, kurie stiprina bei ugdo jūsų charakterį ir padeda jums tapti panašesniems į Kristų. Tikiuosi, kad visi jūs į gyvenimą žiūrite ne kaip į „linksmybes ir žaidimus“, o kaip į laiką pasiruošti susitikti su Dievu (Almos 34:32).

Nuostabų pavyzdį, kaip vykdyti savo misiją ir tinkamai naudoti laiką, parodė vyresnysis L. Tomas Peris, kai baigiantis Antrajam pasauliniam karui jis, kaip Jungtinių Valsčių armijos jūrų pėstininkas, buvo Japonijoje. Vyresnysis Peris papasakojo tai, įrašinėdamas savo ypatingą liudijimą apie Gelbėtoją.

Buvau tarp pirmųjų jūrų pėstininkų, išsilaipinusių Japonijos pakrantėje po taikos sutarties pasirašymo pasibaigus Antrajam pasauliniam karui. Įžengimas į nuniokotą Nagasakio miestą buvo vienas liūdniausių patyrimų mano

*Viena veiksmingiausių
apsaugų nuo netin-
kamų sprendimų –
nedėvėti anonimiš-
kumo kaukės.*

gyvenime. Didžioji miesto dalis buvo visiškai sunaikinta. Kai kurie žuvusieji dar nebuvo palaidoti. Kaip okupacinė kariuomenė, įkūrėme štabo būstinę ir pradėjome darbuotis.

Situacija buvo labai niūri ir tik nedaugelis mūsų norėjo dirbti papildomai. Nuėjome pas savo padalinio kapelioną ir paprašėme leidimo padėti atstatyti krisčioniškų bažnyčių pastatus. Dėl vyriausybės karo metais įvestų apribojimų šios bažnyčios buvo beveik nustosios veikti. Jų pastatai buvo stipriai apgadinti. Mūsų grupelė pasisiūlė ne tarnybos metu suremontuoti ir iš naujo nutinkuoti šiuos maldos namus, kad juos vėl būtų galima naudoti krisčioniškoms pamaldoms.

[...] Suradome dvasininkus, kurie negalėjo tarnauti karo metais, ir paraginome juos grįžti į savo sakyklas. Su tais žmonėmis, jiems atgavus laisvę išpažinti krisčioniškus įsitikinimus, patyrėme nuostabių išgyvenimų.

Mums paliekant Nagasakį ir išvykstant namo įvyko tai, ką visuomet prisiminsiu. Mums lipant į traukinį, turėjusį mus nugabenti į laivus, kad galėtume plaukti namo, daugelis kitų jūrų pėstininkų juokėsi iš mūsų. Su jais atsisveikinti buvo atėjusios jų draugės. Jie šaipėsi iš mūsų ir sakė, kad pražiopsojome progą smagiai praleisti laiką Japonijoje. Kad mes tiesiog švaistėme laiką dirbdami ir tinkuodami sienas.

Kaip tik tada, kai jie labiausiai iš mūsų juokėsi, ant nedidelės kalvelės šalia geležinkelio stoties pasirodė apie du šimtus šių nuostabių japonų krisčionių iš mūsų suremontuotų bažnyčių, giedančių „Pirmyn, Kristaus kariai“. Jie nusileido prie mūsų ir apipylė mus dovanomis. Tada jie sustojo į liniją palei geležinkelio bėgius. Traukiniui pajudėjus, mes važiuodami tiesėme savo rankas ir lietėme jų pirštus. Negalėjome kalbėti – jausmai buvo pernelyg stiprūs. Tačiau buvome dėkingi, kad po karo galėjome šalyje bent taip atkurti krisčionybę.“⁵

Prašau, pagalvokite ir būkite iniciatyvūs rinkdamiesi, kaip panaudosite savo laiką. Kaip galite matyti iš vyresniojo Perio pavyzdžio, kalbu ne apie savo religijos afišavimą ar išorinį tikėjimo demonstravimą. Tai galėtų sukelti keblumų jums ir Bažnyčiai. Kalbu apie tai, kad turite tapti tuo, kuo turėtumėte būti.

Nusistatykite tinkamus tikslus

Mano trečiasis patarimas susijęs su kai kuriais tikslais, kuriuos turėtumėte apsvarstyti. Maždaug tuo pačiu metu, baigiantis Antrajam pasauliniam karui, kai vyresnysis Peris buvo Japonijoje su jūrų pėstininkais, Dvylikos Apaštalų Kvorumo prezidentas Boidas K. Parkeris tarnavo Japonijoje oro pajėgose.

2004 metais prezidentą Parkerį ir kitus lydėjau į Japoniją.

Prezidentas Boidas K. Parkeris buvo palaimintas dėl to, kad užsibrėžė teisius tikslus.

Jis turėjo galimybę pavaikščioti jo mintais takais ir prisiminti kai kuriuos išgyvenimus bei tuo metu priimtus sprendimus. Jam leidus pasidalinsiu su jumis kai kuriomis jo mintimis ir jausmais.

Prezidentas Parkeris papasakojo, ką jis patyrė saloje netoli Okinavos pakrantės. Jis tai laiko savo kalnu tyruose. Jo asmeninis pasiruošimas ir susitikimas su kitais nariais sustiprino jo tikėjimą Evangelijos mokymais. Jam trūko patvirtinimo – tikro žinojimo, kad tai, ką jis jau jautė, buvo tikra.

Prezidento Parkerio biografas aprašo tai, kas nutiko: „Priešingai jo siekiamai patvirtinimo ramybei jis akis į akį susidūrė su karo prieš nekaltuosius pragaru.

Ieškodamas vienumos ir laiko pamąstyti, jis vieną dieną užkopė į aukštai virš jūros iškilusią aukštumą. Ten jis rado aptriušusią valstiečio trobelę, stovinčią šalia apleisto saldžiųjų bulvių lauko. Tarp vystančių augalų jis pamatė gulinčius nužudytos motinos ir jos dviejų vaikų kūnus. Tas reginys jį pripildė gilaus liūdesio, sumišusio su meilės jo paties šeimai ir apskritai šeimoms jausmais.“⁶

Po to jis užėjo į laikiną bunkerį, kur viską apgalvojo, giliai mąstė ir meldėsi. Prisimindamas tą nutikimą Prezidentas Parkeris nusakė tai, ką pavadinčiau patvirtinančiu dvasiniu išgyvenimu. Jis pajuto įkvėpimą, kaip turėtų išnaudoti savo gyvenimą. Jis, žinoma, nenutuokė, kad bus pašauktas į aukštą ir šventą pašaukimą, kurį vykdo dabar. Jis manė, kad nori būti mokytojas, pabrėžiantis Gelbėtojo mokymus. Jis apsisprendė, kad gyvens teisiai.

Tam tikru ypatingu būdu jis pajuto, kad turi rasti teisią žmoną ir kad jie turi auginti didelę šeimą. Tas jaunas kareivis suvokė, kad jo pasirinkta profesija teiks kuklias pajamas, o jo brangiai bendražygei teks turėti tuos pačius prioritetus ir pasiryžti gyventi be tam tikrų materialinių dalykų. Sesuo Dona Parker buvo ir tebėra tobula Prezidento Parkerio bendražygė. Nors niekada neturėjo pakankamai atliekamų pinigų, jie niekada nejuto nepritekliaus. Jie išaugino 10 vaikų, ir tai reikalavo pasiaukojimo. Dabar jie turi 60 vaikaičių ir 80 provaikaičių.

Šį tikrą nutikimą pasakoju jums todėl, kad per dažnai mūsų tikslai remiasi tuo, ką vertina pasaulis. Pagrindiniai dalykai nariams, kurie priėmė gelbstinčias apeigas, iš tiesų yra labai paprasti. Būkite teisūs. Kurkite šeimą. Raskite deramą pragyvenimo būdą. Tarnaukite savo pašaukime. Ruoškitės susitikti su Dievu.

Gelbėtojas mokė, kad „[žmogaus] gyvybė nepriklauso nuo turto“ (Luko 12:15).

Stiprinkite savo šalį ir bendruomenę

Jeigu norite būti tokia karta, kokia turite būti, kartu su savo asmeninėmis savybėmis, bruožais ir sprendimais stiprinkite savo šalį ir bendruomenę. Jūsų karta, kaip didingiausia karta, turės saugoti teisumą ir religinę laisvę.

Mūsų turimas judėjiškas-krisčioniškas paveldas yra ne tik brangus, bet ir labai svarbus mūsų Dangiškojo Tėvo planui. Turime išsaugoti jį ateities kartoms.

Mūsų turimas judėjiškas-krisčioniškas paveldas yra ne tik brangus, bet ir labai svarbus mūsų Dangiškojo Tėvo planui. Turime išsaugoti jį ateities kartoms. Turime vienytis su gerais žmonėmis, visų tikėjimų išpažinėjais, ypač su tais, kurie jaučiasi atsakingi priešais Dievą už savo elgesį. Tai žmonės, kurie supras patarimą „kad ir ką darai, savo pareigą atlik gerai“. Sėkmingas judėjiškų-krisčioniškų vertybių ir religinės laisvės puoselėjimas pažymės jūsų kartą kaip didžią kartą, kokia ji turi būti.

Dėl tų iššūkių, kurie yra šiandieniniame pasaulyje, Pirmoji Prezidentūra ir Dvylikos Kvorumas ypač rūpinasi, kad tinkamai dalyvautumėte tos šalies, kurioje gyvenate, politiniame procese. Bažnyčia politinėje kovoje laikosi neutralumo ir nepalaiko jokių kandidatų ar partijų. Tačiau mes tikimės, kad mūsų nariai uoliai palaikys pasirinktus kandidatus ir partijas, remdamiesi principais, kurie gina teisingą valdžią. Mūsų doktrina yra aiški: „reikėtų stropiai ieškoti sąžiningų ir išmintingų žmonių“ (DS 98:10).

Mes labai pasitikime jumis. Bažnyčios vadovybė nuoširdžiai tiki, kad jūs galite statyti Karalystę geriau nei bet kuri ankstesnė karta. Jums skiriame ne tik savo meilę ir pasitikėjimą, bet taip pat savo maldas ir palaiminimus. Žinome, kad jūsų kartos sėkmė yra svarbi tolesniam Bažnyčios įtvirtinimui ir Karalystės augimui. Meldžiamės, kad savo pareigą atliktumėte gerai, nedėvėdami kaukės, veiktumėte neslėpdami tapatybės, nusistatytumėte tikslus ir stiprintumėte savo šalį ir bendruomenę. ■

Iš Bažnyčios švietimo sistemos vakaronės jauniems suaugusiems, vykusios Brigamo Jango universiteto Idaho skyriuje 2012 m. kovo 4 d. Visą anglišką tekstą galite rasti lds.org/broadcasts/archive/ces-devotionals/2012/01?lang=eng.

IŠNAŠOS

1. David O. McKay, in Francis M. Gibbons, *David O. McKay: Apostle to the World, Prophet of God* (1986), p. 45.
2. Žr. Mark L. Staker, „Remembering Hiram, Ohio“, *Ensign*, Oct. 2002, p. 32, 35.
3. Žr. *Bažnyčios prezidentų mokymai: Džozefas Smitas* (2007), p. 23–24.
4. „True to the Faith“, *Hymns*, no. 254.
5. L. Tom Perry, in „Joy—for Us and Others—Comes by Following the Savior“, <http://lds.org/prophets-and-apostles/what-are-prophets-testimonies?lang=eng>.
6. Lucile C. Tate, *Boyd K. Packer: A Watchman on the Tower* (1995), p. 58–59.

PAAUGLIAI *ir* ŠVENTYKLOS SANDOROS

Garis ir Suzana Karteriai

Mums, kaip šventyklos darbuotojams, tekdavo palaima susitikti su jaunais suaugusiais, atvykstaniais į šventyklą priimti savo endaumento. Pastebėjome, kad ruošiantis sudaryti šventyklos sandoras jiems buvo naudingas pasiruošimo šventyklai seminaras, bet dar svarbesnė buvo teisių gimdytojų ir vadovų įtaka. Kaip gimdytojai ir vadovai, turime padėti jaunimui ne tik pasiruošti nuolatinei misionieriškai tarnystei, kuri tęsiasi tik mėnesius, bet taip pat sudaryti ir laikytis šventyklos sandorų, kurios tęsiasi amžinai. Pirmuosius žingsnius galima žengti vaikystėje.

Vaikų paruošimas

Šventyklos svarbą gimdytojai savo vaikams gali parodyti garbindami šventykloje ir dalindamiesi liudijimais apie šventyklos darbą. Netgi kraštuose, kur neįmanoma dažnai lankytis šventykloje, gimdytojai gali įdiegti savo vaikams troškimą lankytis šventykloje.

Prezidentas Hovardas V. Hanteris (1907–1995) mokė gimdytojus: „Dalinkimės su savo vaikais dvasiniais jausmais, kuriuos patiriame šventykloje. Stropiau ir priimtinau mokykime juos to, ką galime pasakyti apie Viešpaties namų paskirtis.¹ Mūsų vaikai turi žinoti, kad šventykla yra

*Sumažinus amžiaus cenzą
nuolatiniams misionieriams,
dabar dešimtimis tūkstančių
daugiau paauglių sudaro
šventas šventyklos sandoras.*

vieta, kur gauname atsakymus į maldas ir kur jaučiame Dievo meilę.

Taip pat gimdytojai gali mokyti vaikus laukti ir gyventi vertai riboto naudojimo rekomendacijos, kad galėtų ją gauti, kai jiems sukaks 12 metų. Kai šiems jaunuoliams ateina laikas įžengti į šventyklą, matome su koku džiaugsmu ir pasididžiumu jie pateikia šias rekomendacijas šventykloje.

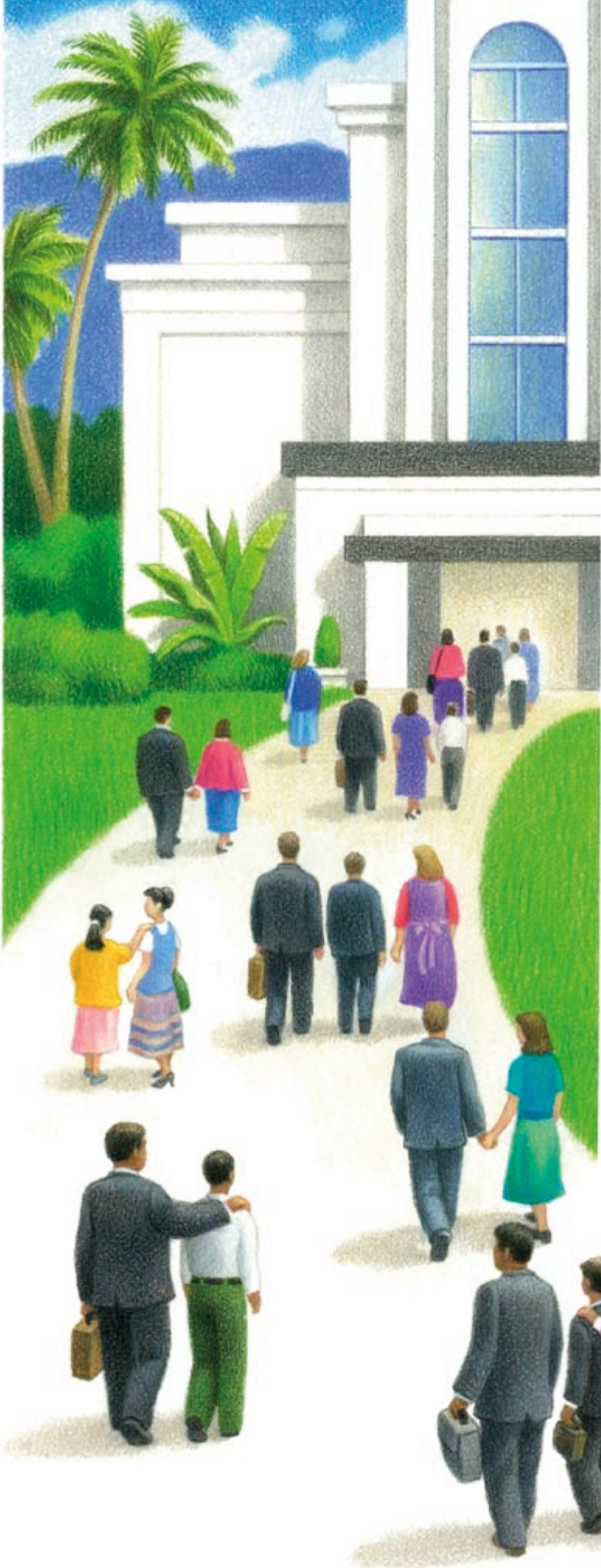
Ruoškite jaunimą

Gimdytojai gali padėti savo vaikams įsijungti į šeimos istorijos paieškas, kad sulaukę 12 metų jie galėtų atsinešti į šventyklą šeimos vardus. Tai darantiems jaunuoliams vyresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pažadėjo: „Jūsų meilė savo protėviams ir dėkingumas už juos augs. Jūsų liudijimas apie Gelbėtoją bei atsivertimas sustiprės ir taps tvirtas. Ir pažadu, kad būsite apsaugoti nuo vis stiprėjančios priešų įtakos.“²

Matėme daug pavyzdžių, kaip pildosi šis pažadas. Neseniai jauna motina mums papasakojo, kad ištyrusi savo senelės istoriją, atėjo į šventyklą atlikti darbo už ją. Ji sakė, kad per krikštą už senelę, ji aiškiai pajuto, kad jos senelė pasitiks ją kitame gyvenime. Tokie patyrimai stiprina liudijimus ir kelia norą dalyvauti tolimesnėse šventyklos apeigose.

Daugelis jaunuolių susiduria su pagunda nekukliai rengtis. Kai gimdytojai ir vadovai dėvi gražius, kuklius rūbus, po kuriais galima dėvėti apdarus, jaunimas suvokia, jog tai daryti gali ir jie. Jaunimas turi suprasti, jog tai, kaip jie rengiasi ir gerbia savo kūną, atspindi jų mokinystę.

Gimdytojai gali padėti jaunimui pasiruošti įžengti į šventyklą padėdami suprasti sandoras, kurias jie ten sudarys. Šventyklos sandoros apima pažadus „laikytis visiškos doros ir skastybės įstatymo, būti gailėstingam, geranoriškam, atlaidžiam ir tyram; skirti tiek gabumus, tiek materialinius išteklius tiesai skleisti ir žmonijai pakylėti; išlikti atsidavusiam tiesai ir stengtis visokeriopai prisidėti prie didžiojo pasiruošimo, kad pasaulis būtų pasiruošęs pasitikti savo karalių – Viešpatį Jėzų Kristų.“³ Gimdytojai gali paliudyti, jog tų sandorų besilaikantys jaunuoliai visą gyvenimą gaus asmeninius ir galingus palaiminimus. Šventyklos sandoros jaunimui bus prasmingesnės, jei gimdytojai padės jiems suprasti, kad šie palaiminimai ir sandoros mums prieinami dėl Jėzaus Kristaus Apmokėjimo.

Yra daug būdų, kaip galime paruošti savo vaikus ir jaunuolius priimti šventyklos palaiminimus. Kuo geriau jie pasiruošę, tuo labiau tikėtina, kad jie bus ramūs ir jaus Dvasią, o per tai galės gauti nuostabių dvasinių patyrimų priimdami savo endaumentą. Dėl pakylėjančios šventyklos patirties jie bus labiau pasišventę Kristaus mokiniai ir geresni misionieriai – įkvėpti jų mokomiems žmonėms padėti pasiruošti savo pačių šventyklos apeigoms. ■

IŠNAŠOS

1. Howard W. Hunter, „Follow the Son of God“, *Ensign*, Nov. 1994, p. 88.
2. Deividas A. Bednaris, „Vaikų širdys atsigręš“, *2011 m. spalio mėn. visuotinės konferencijos medžiaga*, p. 26–27.
3. James E. Talmage, *Preparing to Enter the Holy Temple* (2002), p. 34–35.

MŪSŲ DIDIS misionieriškas palikimas

„Visi misionieriai, ankstesni ir dabartiniai, tarnauja vildamiesi padaryti kitų žmonių gyvenimą geresnį.

Laryn Porter Gont ir
Linda Deker Lopez

Bažnyčios žurnalai

Šiuolaikiniai misionieriai tęsia šlovingą darbą – stengiasi pripildyti žemę Viešpaties pažinimo (žr. Izaijo 11:9). Nuo Abraomo iki Pauliaus, Amono, Vilfordo Vudrafo Raštuose ir Bažnyčios istorijoje aprašyti misionieriai yra galingi pavyzdžiai šiuolaikiniams misionieriams.

Ar esame nariai misionieriai, besiruošiantys nuolatinei misionieriškai tarnystei, ar tarnaujantys misionieriai, ar grįžtantys iš misijos – visi galime semtis drąsos ir įkvėpimo iš šių pavyzdžių.

Mūsų misionieriškas palikimas Biblijoje ir Brangiajame Perle

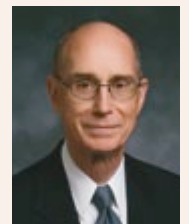
Senajo Testamento misionieriai, tokie kaip Jona, buvo pašaukti nešti žmonėms įspėjimo žinią (žr. Ezechielio 3:17–19). Iš Jonos pavyzdžio žinome, kaip svarbu yra atgailauti ir paklusti. Abraomo istorija mus moko apie Melchizedeko kunigystės liniją ir galią.

Naujojo Testamento misionieriai, tokie kaip Petras ir Paulius, darbuosite, kad išsaugotų Jėzaus Kristaus mokymus. Tačiau po kurio laiko pasaulis nupuolė į atsimitimą. Dievas sugrąžino Evangeliją per Pranašą Džozefą Smitą. Dabar mes, kaip anie misionieriai, darbuojamės, kad apsaugotume ir paskleistume Jėzaus Kristaus mokymus.

© 2002 DANIELIUS A. LIUISAS

Jona ant Ninevės kranto, dail. Danielius A. Liuisas. Jona atgailavo ir vaikščiojo pamokslaudamas ir tvirtindamas, kad Jehova viešpatauja visiems ir Jo malonė neapsiriboja viena tauta ar liaudimi (žr. Jonos 1–4).

ISPĖJIMO BALSAS

„Kadangi Viešpats yra geras, Jis šaukia tarnus įspėti žmones apie pavojų. [...] Pagalvokite apie Joną. Iš pradžių jis bėgo nuo Viešpaties pašaukimo įspėti Ninevės žmones, kurie, būdami nuodėmės apakinti, nematė mirtino pavojaus. Jis žinojo, kad nelabi žmonės visais amžiais atmesdavo pranašus, o kartais juos nužudydavo. Tačiau, kai Jona nuėjo tikėdamas, Viešpats palaimino jį saugumu ir sėkme.“

President Henry B. Eyring, First Counselor in the First Presidency, „Let Us Raise Our Voice of Warning“, *Liahona*, Jan. 2009, p. 3.

Petras ir Jonas prieš valdytojus Jeruzalėje, *dail. Saimonas Vederis*. Petras ir Jonas buvo atvesti prieš teismo tarybą ir vyriausiasis kunigas metė jiems kaltinimą: „Mes jums drauste uždraudėme mokyti tuo vardu, o štai jūs užtvindėte Jeruzalę savo mokslu. [...] Tada Petras [...] atsiliepė: „Dievo reikia klausyti labiau negu žmonių“ (Apaštalų darbų 5:28–29).

Apaštalas Paulius, *dail. Karel Skreta*. Savo kelionėmis ir laiškais Paulius galingai liudijo apie Gelbėtoją visoje Mažonojoje Azijoje ir didelėje tuo metu žinomo pasaulio dalyje.

BPK, BERLIN / GEMÄLDGALERIE ALTE MEISTER, STAATLICHE KUNSTSAMMLUNGEN, DRES / EIKE ESTEL / HANS-PETER KLUT / ART RESOURCE, NY

Melchizedekas laimina Abramą [Abraomą], *dail. Valteris Rene*. Melchizedekas laimina Abramą (žr. Pradžios 14:18–20) ir suteikia jam kunigystę (žr. DS 84:14). Kitą kartą Viešpats pasirodė Abraomui, sakydamas: „Aš sumaniau [...] padaryti tave igaliojiniu, kad nešiotum mano vardą svetimoje žemėje. [...] Ir tu būsi palaiminimas savo sėklai po tavęs, tad savo rankose jie neš šią tarnystę ir kunigystę visoms tautoms“ (Abraomo 2:6, 9).

NETIKINČIŲJŲ MOKYMAS

„Mozijo sūnūs [...] vaikščiojo tarp lamanitų. Mokydami liaudį, kurios tradicijos neskatino dvasinio augimo, šie ištikimi misionieriai padėjo lamanitams įgyvendinti didelę permainą. Žinome, kad [...] „visi lamanitai, kurie tik patikėjo jų pamokslavimu ir buvo atversti į Viešpatį, niekuomet neatpuolė“ (Almos 23:6).

Vyresnysis Džeimsas B. Martino iš *Septyniasdešimties, „Repentance That Brings Conversion“*, Ensign, Sept. 2012, p. 58.

© GERIS L. KAPAS; NEKOPIJUOTI

Amonas prieš karalių Lamonį, dail. Geris L. Kapas. Amonas, vienas iš Mozijo sūnų, išgelbėjo karaliaus Lamonio kaimenes. Kai karalius paklausė Amoną, ar šį atsiuntė Dievas, Amonas atsakė, kad jis yra vyras, Šventosios Dvasios pašauktas mokytį Evangelijos Lamonio „žmones, kad jie būtų atvesti į pažinimą to, kas teisinga ir tikra“ (Almos 18:34).

Mūsų misionieriškas palikimas Mormono Knygoje

Alma, Amulekas, Mozijo sūnūs ir Samuelis Laminitas yra tik keli didžiųjų misionierių pavyzdžiai, aprašyti Mormono Knygoje. Jie mums yra atgailos, tikėjimo, paklusnumo ir drąsos pavyzdžiai. Kaip ir jie, mes galime pasikliauti Dievo įkvėpimu ir apreiškimu vykdydami savo misionierišką tarnystę.

Jis atnešė Gerąją naujieną mano sielai, dail. Valteris Rene. *Angelas aplankė Samuelį Lamanitą ir „atnešė gerąją naujieną [Samuelio] sielai“ apie Gelbėtojo atėjimą (Helamano 13:6–7). Vykdydamas savo pašaukimą pamokslauti neįsitams, Samuelis užlipo ant Zarahemlos miesto sienos ir pasidalino gerąją naujieną su liaudimi.*

Mūsų misionieriškas palikimas Doktrinos ir Sandorų knygoje

Kai Evangelija buvo sugrąžinta, būtinai reikėjo misionierių. Misionieriai, tokie kaip Denas Džonsas, Orsonas Haidas ir Parlisis P. Pratas, dalinosi Mormono Knyga ir Jėzaus Kristaus Evangelija. Kai kurie, pavyzdžiui, Pranašo Džozefo brolis Samuelis, tarnavo netoli savo namų. Kiti skelbti Evangeliją keliavo į tokias tolimas šalis kaip

Tailandas, Sendvičo salos (Havajai), Danija ir Anglija.

Šie ankstyvieji misionieriai dažnai tarnavo ilgalaikėse ir daugkartinėse misijose. Jie palikdavo tėvus, mylimąsias, žmonas, vaikus ir vaikaičius, kaip tai darome ir mes. Dabar jie mums yra tikėjimo, drąsos, paklusnumo, ištvėmės ir stropumo pavyzdžiai.

Mormonų pamokslininkai, *dail. Arnoldas Fraibergas, pagal Kristeno Dalsgardo originalą. Tipiška XIX amžiaus misionieriško darbo scena: pastarųjų dienų šventųjų misionierių skelbia Jėzaus Kristaus Evangeliją danų šeimai kaimiečio troboje. Misionieriai taip pat mokė kryžkelėse ar miestų susirinkimuose salėse.*

Vilfordas Vudrafas ruošiasi krikštams Benbou ūkyje, *dail. Ričardas A. Murėjus. Penktame devynioliktojo amžiaus dešimtmetyje Viešpats atvedė Vilfordą Vudrafą į Džono Benbou ūkį Herfordšire, Anglijoje. „Ten buvo grupė žmonių, kurie meldėsi, kad būtų atkurta senovinė tvarka, – rašė Vilfordas. – Dėl to per pirmas trisdešimt dienų nuo savo atvykimo, pakrikštijau šešis šimtus. [...] Per aštuonis darbo toje šalyje mėnesius atvedžiau į Bažnyčią tūkstantį aštuonis šimtus žmonių. Kodėl? Todėl, kad buvo Evangelijai paruošti žmonės“ („Discourse“, Deseret Weekly, Nov. 7, 1896, p. 643).*

Atvykę misionieriai krikštijo Sendvičo salų (Havajų) čiabuvius jau nuo 1851 metų. Ši nuotrauka daryta kurkas vėliau.

NEKOPIJUOTI

Mūsų misionieriško palikimo kūrimas

Kadangi Prezidentas Tomas S. Monsonas 2012 m. spalio visuotinėje konferencijoje paskelbė, kad į misiją gali vykti jaunesnio amžiaus vaikinai ir merginos, dešimtys tūkstančių pastarųjų dienų šventųjų užplūdo misijos laukus.

2013 m. balandžio visuotinėje konferencijoje vyresnysis Nylas L. Andersenis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pridėjo savo liudijimą apie misionierišką darbą ir paragino mus visus smarkiai prisidėti prie šio stebuklo – padėti

surasti tuos, kurie pasiruošę išgirsti Evangeliją. „Taip tikrai, kaip Viešpats įkvėpė tarnauti daugiau misionierių, taip Jis žadina protus ir atveria širdis didesniai skaičiui gerų ir dorų žmonių priimti Jo misionierius. Juos jau pažįstate arba netrukus pažinsite. Jie yra jūsų šeimoje ir gyvena jūsų kaimynystėje. Su jais prasilenkiate gatvėje, sėdite mokykloje ir bendraujate internetu“ („Tai stebuklas“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga). ■

Pradžią gatvėse, dail. Kenas Spenseris. Šie du misionieriai dalinasi Evangelija su žmogumi prie knygų parduotuvės Naujajame Brunsvike, Naujojo Džersio valst., JAV.

JŪSŲ MISIONIERIŠKAS ŽENKLELIS

Jei nesate nuolatinis misionierius su misionieriaus ženkleliu, prisegtų prie jūsų rūbų, dabar atėjo laikas nusipiešti tokį ženklelį ant savo širdies, nupiešti, pasak Pauliaus, „ne rašalu, bet gyvojo Dievo Dvasia“.

Vyresnysis Nylas L. Andersenis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Tai stebuklas“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

SPAUDINAMA BAŽNYČIOS ISTORIOS MUZIEJUI LEIDUS

Lamanitai žydės kaip rožė, *dail. Choselitas Chesus Asevedas Garsija*. Šis piešinys perteikia misionieriško darbo tarp ispanakalbių žmonių dvasią. Kitiems žmonėms besirūpinant kasdieniais reikalais du misionieriai ruošiasi mokyti Evangelijos. Limos Peru šventykla, stovinti tarp mažų namų ir vietinių gyvulių, vaizduoja Bažnyčios augimą.

Nenuilstantys misionieriai, *dail. Juei Ing Čenas*. Bažnyčios nariai Taivanyje, kaip ir nariai misionieriai, visur stengiasi pasidalinti Evangelijos džiaugsmu bei Raštų ištraukomis. Raštai yra ant stalo, o aukšta žydra dėžė su ritiniais, vaizduoja Taipei Taivano šventyklą.

SPAUDINAMA BAŽNYČIOS ISTORIOS MUZIEJUI LEIDUS

Pastarųjų dienų šventųjų misionieriai Siera Leonėje, *dail. Emilė Vilson*. Pirmoji misija Siera Leonėje buvo suorganizuota Fritaune 2007 m. liepos 1 d. 2012 m. gruodį Fritaune buvo įkurtas 3000-asis Bažnyčios kuolas.

Vyresnysis Eduardas Gavaretas

Iš Septyniasdešimties

PASIRUOŠĘ MŪŠIO DIENAI

Pasitikėdami Gelbėtoju, Pulką Viešpačiu, būkime pasiruošę ir neklupkime mūšio lauke.

1485 m. Anglijos karalius buvo Ričardas III. Tai buvo nestabilumo laikai ir Ričardas ne kartą turėjo ginti savo karūną. Bet jis buvo patyręs karo veteranas, drąsus ir gudrus kariūnas, turintis maždaug 8–10 tūkstančių vyrų kariuomenę.

Tais pačiais metais pretendentas į Anglijos sostą Henrikas Tiudoras, Ričmondo grafas, metė iššūkį ir susikovė su Ričardu vietovėje, kurios vardu tas mūšis buvo pavadintas – Bosvorto lauke. Henrikas, kitaip nei Ričardas, turėjo mažai karinės patirties ir jo pajėgas sudarė vos 5 tūkstančiai vyrų. Bet jis turėjo gerus patarėjus – didikus, dalyvavusius panašiuose mūšiuose, taip pat mūšiuose su Ričardu. Išaušo mūšio rytas ir atsižvelgiant į visas aplinkybes atrodė, kad nugalės Ričardas.

1485 m. rugpjūčio 22 d. įvykius apibendrina garsi dramatiška legenda. Tą rytą karalius Ričardas ir jo vyrai pasiruošę susitikti su Henriko armija. Mūšio nugalėtojas turėjo tapti Anglijos valdovu. Prieš pat mūšį Ričardas pasiuntė tarną pažiūrėti, ar paruoštas jo mylimas žirgas.

Tarnas įsakė kalviui: „Greitai jį pakaustyk. Karalius nori joti savo kariuomenės priešakyje.“

Kalvis atsakė, kad jam teks palaukti: „Per kelias paskutines dienas pakausčiau visą karaliaus armiją ir dabar turiu važiuoti atsivežti daugiau geležies.“

Nekantraujantis tarnas sakė, kad negali laukti: „Karaliaus priešai pasirodys visai netrukus ir mes turime pasitikti juos lauke. Pakaustyk iš to, ką turi.“

Pakludamas įsakymui kalvis padarė geriausia ką galėjo – iš gabalo geležies nukalė keturias pasagas. Tris iš jų jis prikėlė prie arklio kanopų. Tačiau kaldamas ketvirtą pasagą suprato, kad jam neužteks vinių.

„Man reikia dar vienos ar dviejų vinių, o jas nukalti užims dar šiek tiek laiko“, – pasakė jis tarnui.

Tačiau tarnas negalėjo ilgiau laukti. „Jau girdžiu trimitus, – pasakė jis. – Ar negali panaudoti to, ką turi po ranka?“

Kalvis atsakė, kad jis padarys geriausia ką gali, bet negalės garantuoti, kad ketvirtoji pasaga išsilaikys.

Tarnas paliepė: „Tiesiog prikalk ją. Ir paskubėk, arba karalius Ričardas supyks ant mūsų abiejų.“

Netrukus prasidėjo mūšis. Kad padėtų savo vyrams, Ričardas jodinėjo lauke kovodamas ir ragindamas juos šūksniais: „Pirmyn! Pirmyn!“

Tačiau apžvelgęs lauką jis pamatė, kad kai kurie jo vyrai traukiasi. Baimindamasis, kad jais gali pasekti kiti jo kariai, jis paleido arklį šuoliais link pašlijusios rikiuotės, kad juos paragintų. Bet jam tebelekiant link jų, arklys suklypo ir parkrito, numesdamas karalių ant žemės. Kaip kalvis ir baiminosi, nuo pašėlusio karaliaus jojimo viena arklio pasaga nukrito.

Ričardas pašoko nuo žemės, bet nespėjo pagauti pakilusio ir šuoliuojančio arklio. Kadangi Henriko armija puolė, Ričardas mojavo iškeltu kardu šaukdamas: „Arklį! Arklį! Karalystė už arklį!“

ATMINKIME NEŽYMIUS DALYKUS

„Būkite paklusnūs pranašų mokymams, kurie yra Kristaus valia jums.

Nesugadinkite savo ateities laimės, bandydami rasti trumpesnį kelią, užuot taikę patikimus Evangelijos principus. Atminkite: nežymūs dalykai veda prie didžiųjų dalykų. Regimai nežymus neapdairumas ar aplaidumas gali nuvesti prie didelių problemų. Dar svarbiau yra tai, kad paprasti, pastovūs, geri įpročiai veda į gausių palaimų gyvenimą.“

Vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Vardan ramybės namuose“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

Bet buvo per vėlu. Ričardo vyrai, išsigandę puolančios Henriko armijos, bėgo ir mūsų pralaimėjo. Nuo tada žmonės vartoja patarlę:

*Kai trūksta vinies, pametama pasaga,
kai trūksta pasagos, prarandamas arklys,
kai trūksta arklio, pralaimimas mūšis,
kai trūksta pergales, netenkama karalystės –
ir viskas dėl trūkstamos vinies.¹*

Tvirtinkime savo principus

Galvodamas apie šią istoriją, mąstau, kaip toks paprastas dalykas kaip trūkstama pasagos vinis taip pakreipė įvykių eigą. Vinies trūkumą galime palyginti su Evangelijos principų trūkumu. Dėl Evangelijos principų ir su jais susijusių vertybių bei praktikų trūkumo galime likti bejėgiai mūsų su pagundomis ir blogiu lauke.

Ko trūksta mūsų ir mūsų šeimų gyvenime? Gal trūksta asmeninės ar šeimos maldos? Stropaus Raštų studijavimo? Reguliaraus šeimos namų vakaro? Visos dešimtinės mokėjimo? Tarnavimo savo broliams ir seserims? Šabo dienos šventimo? Garbinimo šventykloje? Meilės savo artimui?

Kiekvienas galime pažvelgti į savo širdį ir surasti, ko mums trūksta – kokį principą ar praktiką turėtume tvirtiau *prikalti* savo gyvenime ir šeimoje. Tada, nustatę tą principą ar praktiką, galime kuo stropiausiai ir ryžtingiausiai *įkalti tą vinį* – stropiau jo laikytis gyvenime, geriau pasiruošti ir geriau paruošti savo šeimą kovai už tai, kas teisu.

Doktrinos ir Sandorų knygoje Viešpats pataria: „Pasiimkite išgelbėjimo šalmą bei mano Dvasios, kurią išliesiu ant jūsų, kalaviją ir mano žodį, kurį jums apreiškiu [...] ir būkite ištikimi, kol aš ateisiu“ (27:18).

Savo ištikimiams tarnams Gelbėtojas pažadėjo: „Jų ranka bus mano ranka, ir aš būsiu jų skydas ir apsauga; ir aš apjuosiu jų strėnas, ir jie vyriškai kausis už mane; [...] ir apsaugosiu juos savo pasipiktinimo ugnimi“ (DS 35:14).

Neužmirškime patarimo, užrašyto Patarlių knygoje: „Žirgas balnojamas mūsų dienai, bet pergalė priklauso nuo Viešpaties“ (21:31). Tad pasinaudokime Moronio kvietimu ateiti pas Kristų ir tobulėti jame (Moronio 10:32). Pasitikėdami Gelbėtoju, Pulkų Viešpačiu, būkime pasiruošę ir neklupkime mūsų lauke. ■

IŠNAŠA

1. Žr. „For Want of a Horseshoe Nail“, in William J. Bennett, ed., *The Book of Virtues: A Treasury of Great Moral Stories* (1993), p. 198–200.

Greitinkime IŠGELBĖJIMO DARBĄ

Kviesdami kitus, mylėdami ir tarnaudami jiems, tampame tikrais Jėzaus Kristaus mokiniais ir padedame greitinti išgelbėjimo darbą.

Nuostabu, kad nuolatiniai misionieriai dirba naudodamiesi internetu ir ap-
rodo susirinkimų namus, bet šie pokyčiai yra tik mažytė didelio išgelbė-
jimo darbo dalis. Žymiai svarbiau yra tai, kaip mes, nariai, prisidedame
prie didesnio išgelbėjimo darbo greitinimo. Mūsų neprašo dalyvauti naujojoje
programoje. Esame raginami tik būti tikri Jėzaus Kristaus mokiniai. Turime
mylėti ir tarnauti aplinkiniams: paguosti bendradarbi, kuriam sunku, pakviesti
draugus į krikštą, padėti senyvam kaimynui kieme, pakviesti mažiau aktyvų narį
pietų ar padėti kaimynui šeimos istorijos darbe. Tai natūralūs, džiaugsmą tei-
kiantys būdai kviesti mažiau aktyvius narius ir ne mūsų tikėjimo žmones į savo
gyvenimą, o per tai į Evangelijos šviesą. Dalinimasis su jais džiugiomis ir švento-
mis gyvenimo akimirkomis iš tikrųjų gali būti veiksmingiausias būdas „darbuotis
[Jėzaus Kristaus] vynuogyne dėl žmonių sielų išgelbėjimo“ (DS 138:56).

Kas yra išgelbėjimo darbas?

Išgelbėjimo darbas yra Dangiškojo Tėvo darbas „įgyvendinti žmogaus nemir-
tingumą ir amžinąjį gyvenimą“ (Mozės 1:39). Šis svarbus darbas apima misio-
nierišką narių darbą, atsivertusiųjų išlaikymą, mažiau aktyvių narių aktyvinimą,
šventyklos bei šeimos istorijos darbą ir Evangelijos mokymą.¹ Labai dažnai
mums gali atrodyti, kad šie Evangelijos aspektai yra nesusiję. Bet 2013 m. birže-
lio 23 d. transliacijoje *Išgelbėjimo darbas: pasaulinio vadovų mokymas* vyresny-
sis Raselas M. Nelsonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė, kad „iš tikrųjų šis
darbas yra nedalomas. Šios pastangos yra neatsiejamos; visos jos sudaro išgelbė-
jimo darbą“.²

Frazė „Greitinkime išgelbėjimo darbą“ – transliacijos tinklalapio pavadinimas
(hasteningthework.lds.org) – susijusi su Viešpaties pažadu: „Štai, aš pagreitinsiu
savo darbą, kai bus tam laikas“ (DS 88:73).

Būtinios kunigystės apeigos – krikštas, patvirtinimas, vyrų įšventinimas į

DEVIDO STOUKERO FOTOLIUSTRAČIA

kunigystę ir šventyklos apeigos – yra tarsi gairės kelyje atgal pas mūsų Dangiškąjį Tėvą. Dalyvaudami išgelbėjimo darbe, mes patys einame ir įkvėpiame kitus eiti šiuo sandoros keliu.

Nariai ir misionieriai bendradarbiauja, vadovaujami tų, kurie turi kunigystės raktus

Atėjo metas priminti pagrindinį principą, kad narystė Viešpaties Bažnyčioje reiškia pašaukimą visa širdimi

dalyvauti Jo išgelbėjimo darbe. Kuolų prezidentai ir vyskupai turi misionieriško darbo Bažnyčios padaliniuose kunigystės raktus³ ir padeda nariams daryti tai, ką daro tikri Kristaus mokiniai – dalintis Evangelijos šviesa. Misijų prezidentai turi kunigystės raktus, įgalinančius vadovauti jiems pavestų misionierių darbui.⁴ Nuolatiniai misionieriai yra paruošti mokyti tuos, kurie paruošti priimti Evangeliją. Jie padeda nariams vykdyti jų misionierišką darbą, o ne atvirksčiai. Taigi, nuolatiniai misionieriai ir nariai

misionieriai yra bendradarbiai nešant Evangeliją į gyvenimą tų, kuriuos Viešpats paruošė ją priimti.

Per transliaciją Prezidentas Tomas S. Monsonas sakė: „Laikas nariams ir misionieriams susiburti, bendradarbiauti, dirbuotis Viešpaties vynuogyne, kad atvestų sielas pas Jį. Jis paruošė mums priemones dalintis Evangelija daugeliu būdų, ir Jis padės mums mūsų darbe, jei su tikėjimu stengsimės įvykdyti Jo darbą.“⁵

Vyresnysis Nylas L. Andersenis iš Dvylikos Apaštalu Kvorumo kalbėjo apie meilės svarbą. Jis sakė: „Mes drauge dirbame tikėdami ir vienybėje – tikėdami, kad Viešpats ves mūsų žingsnius, vienybėje vienas su kitu ir su misionieriais, visada skatinami meilės [Jėzui Kristui], meilės vienas kitam ir meilės tiems, kuriems tarnaujame.“⁶

Apylinkės taryba vadovauja, apylinkės misijos vadovas koordinuoja

Vyskupo vadovaujama apylinkės taryba palengvina, remia ir koordinuoja apylinkės narių pastangas planuodama išgelbėjimo darbą apylinkėje ir vadovaudama jam.⁷

Kaip tarybos narys, apylinkės misijos vadovas „koordinuoja apylinkės pastangas surasti, mokyti ir krikštyti besidominčiuosius. Jis derina šį darbą su nuolatinių misionierių darbu“.⁸

Kalbėdamas apylinkių misijų vadovams vyresnysis Nelsonas sakė: „Padėkite [misionieriams] užpildyti savo susitikimų planavimo knygeles prasingomis galimybėmis ir numatytais susitikimais, kad jie neturėtų laiko belstis į duris ieškodami žmonių, kuriuos galėtų mokyti... [Jūs] esate

ta jungianti grandis tarp misionierių, apylinkės tarybos ir apylinkės narių.“⁹

Tikras sėkmės rodiklis

Kaip pastarųjų dienų šventieji, esame palaiminti galimybėje gyventi šiais laikais, kai Viešpats spartina savo darbą. Kadangi Dievas tikslingai apgyvendino mus žemėje šiuo metu, mes galime padaryti daugiau, nei manome. Jei su gerumu ir meile stengsimės padėti tiems, kuriems reikia mūsų draugystės ir pagalbos, mums pavyks. Misionieriškas darbas seksis, jei vadovausimės įkvėpimu, srūvančiu į mūsų protus ir širdis, ir paprasčiausiai kviesime kitus į Evangeliją pagrįstą savo gyvenimą. Tas kvietimas yra sėkmės rodiklis, nepriklausomai nuo to, ar žmonės pasikrikštys ir taps aktyvūs Bažnyčioje. Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo kalbėjo apie didelę armiją misionierių, dabar įžengiančių į misijos lauką: „Atėjo laikas, kada turime pasakyti: „Štai jie ateina“. Visi turime ruoštis ir kuo vaisingiausiai išnaudoti šiuos dangaus atsijusius išteklius.“¹⁰

Tai laikas visiems mums aiškiau suvokti savo pareigą spartinant išgelbėjimo darbą. Jei misionierišką narių darbą, atsivertusiųjų išlaikymą, mažiau aktyvių narių aktyvinimą, šventyklos ir šeimos istorijos darbą ir Evangelijos mokymą padarysime neatsiejama savo gyvenimo dalimi, patirsime didį džiaugsmą ir būsime apdovanoti dvasinėmis dovanomis, kurių reikia Bažnyčiai stiprinti 21-ame amžiuje. ■

IŠNAŠOS

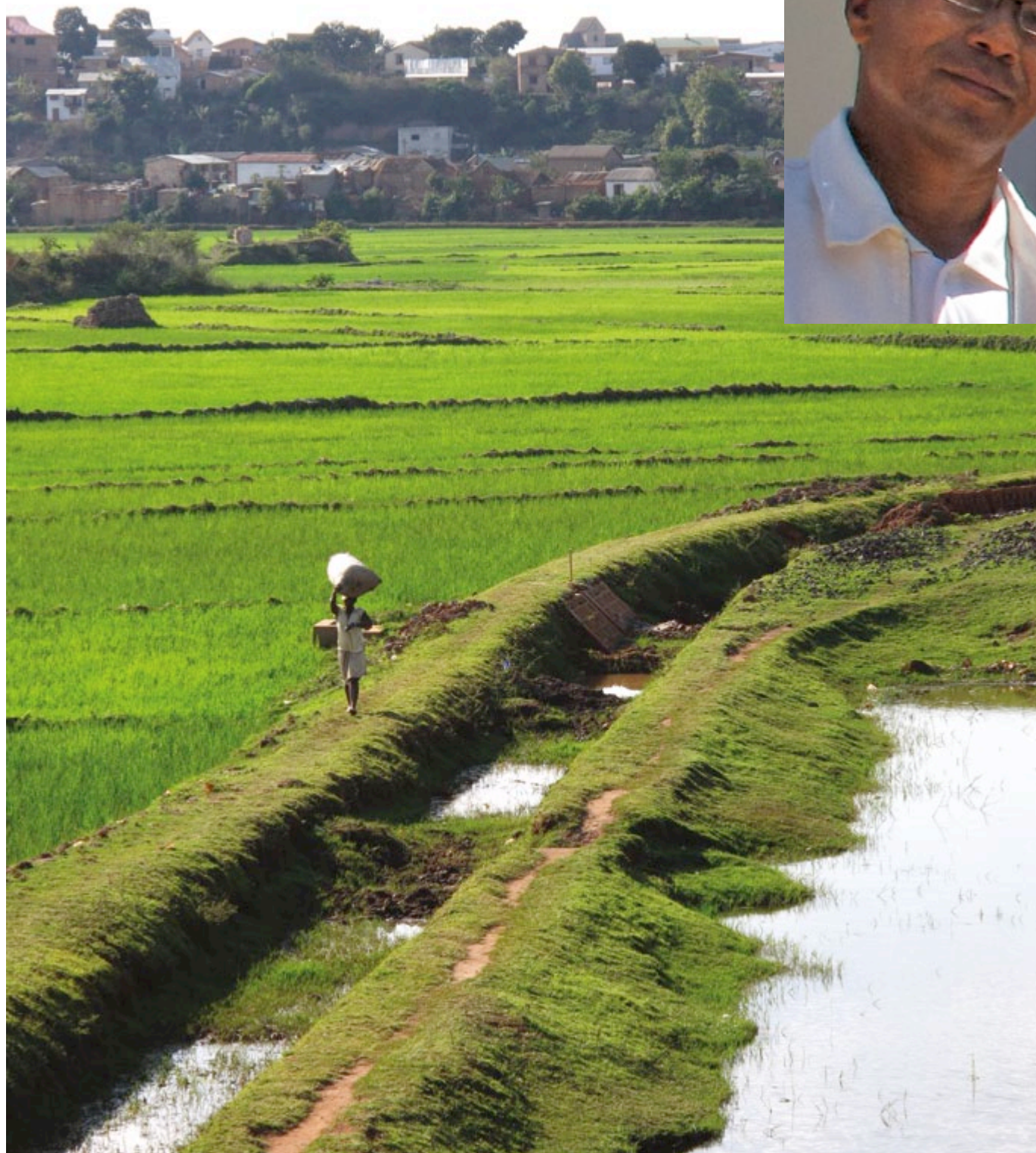
1. Žr. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 5-as skyrius.
2. Russell M. Nelson, *The Work of Salvation: Worldwide Leadership Broadcast*, June 23, 2013, hasteningthework.lds.org.
3. Žr. *Handbook 2*, 5.1.6; 5.1.9.
4. Žr. *Handbook 2*, 5.1.6.
5. Thomas S. Monson, *The Work of Salvation*, hasteningthework.lds.org.
6. Neil L. Andersen, *The Work of Salvation*, hasteningthework.lds.org.
7. Žr. *Handbook 2*, 5.1.2.
8. *Handbook 2*, 5.1.3.
9. Russell M. Nelson, *The Work of Salvation*, hasteningthework.lds.org.
10. Jeffrey R. Holland, *The Work of Salvation*, hasteningthework.lds.org.

Vaizdo medžiagos *Išgelbėjimo darbas: pasaulinio vadovų mokymo transliacija* 26 kalbomis galite rasti hasteningthework.lds.org. Suarchyvuotą transliaciją 59 kalbomis galite rasti lds.org/broadcasts. *Handbook 2: Administering the Church* 29 kalbomis galite rasti lds.org/manual/handbook.

*Rodžeris
Randrianarisonas
rado mokinystės
kelią priėmęs
į savo taksī
misionieres.*

TAPIMAS

ramiu žmogumi

Šventykla, misijos ir tarnavimas padėjo Rodžeriui ir jo šeimai tapti amžina šeima.

Metju D. Flitonas

Bažnyčios žurnalai

Rodžeris Randrianarisonas jautė, kad jo šeimos gyvenime kažko trūksta. „Meldžiausi, kad Dievas padėtų man rasti tai, kas vestų mano šeimą, – sakė jis. – Troškau savo šeimai duoti kažką gero, kas vestų į teisingą kelią.“

Jam rūpėjo, kaip auklėti tris savo vaikus – sūnus Randrianandrijų ir Sediniriną ir dukterį Niriną. Jis sielojosi dėl to, kad jo ūmus būdas sukėlė sunkumų šeimoje. Jis norėjo būti malonesnis tėvas.

„Nusprendžiau, jog tai aš turiu pasikeisti, nes žinojau, koks turiu tapti“, – sakė jis.

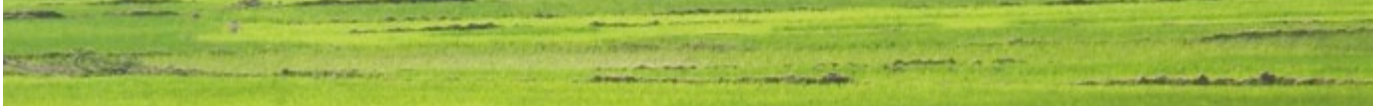
Rodžeris prieš kelis metus buvo uždaręs savo statybos verslą ir dirbo taksi vairuotoju Antananarivoje, Madagaskare. Vieną dieną jis vežė dvi seseris misionieres.

„Automobilyje jos paklausė mano vardo ir ar turiu šeimą, – pasakoja jis. – Jos paklausė, ar žinau, kad yra Dievas ir ar meldžiuosi Jam.“

Važiuodamos su Rodžeriu jos dainavo dainas ir pakvietė jį į bažnyčią. Kelis kartus jis bandė nueiti, bet niekaip negalėjo suderinti susirinkimų su savo tvarkaraščiu ir bendravimas su tomis misionierėmis nutrūko.

Po penkių mėnesių darbuodamasis namuose Rodžeris išgirdo misionierius, besikalbančius su kažkuo už jo tvoros. Rodžeris nujautė, kad jie ateis kalbėti su juo. Jis jautė, kad į visus jų klausimus turėtų atsakyti teigiamai.

Prisitatę tie misionieriai paklausė, ar jis žino apie Dievą. Taip. Ar jis meldėsi Dievui? Taip. Ar jis norėtų kalbėti su misionieriais? Taip. Kada? Dabar. Misionieriai pasakė, kad jie sugrįš po 20 minučių. Jie sugrįžo su netoliese gyvenusiu nariu.

Evangelijos studijavimas su šeima padėjo Randrianarisonų šeimai suartėti.

Per mėnesį misionieriai mokė Rodžerį jo namuose daug kartų. Kiti jo šeimos nariai, dėl to, ką buvo girdėję apie Bažnyčią, nenorėjo klausyti misionierių mokymo. Mėnesį laiko mokėsis apie Evangeliją Rodžeris nuėjo su misionieriais į Bažnyčią. Tai, kaip maloniai jį ten priėmė, paliko jam įspūdį. „Nariai mane priėmė taip, lyg būtų seniai pažinoję“, – sakė jis.

Grįžęs iš Bažnyčios Rodžeris pasakė šeimai, kad po mėnesio jis ketina pasikrikštyti ir kad jie turi teisę laisvai pasirinkti prisijungti prie Bažnyčios ar ne. Jie paprašė jį palūkti, kad galėtų prisijungti prie jo. Jie ėmė lankyti susirinkimus ir taip pat buvo maloniai nustebinti.

Pirmas apsilankymas Bažnyčioje ilgam įsiminė vyriausiam Rodžerio sūnui Randrianandrijui. „Kai pirmą kartą atėjau į Bažnyčią, labai stebėjaisi, nes žmonės buvo labai nuolankūs, – sakė jis. – Pirmiausia, jie buvo tinkamai apsirėngę Bažnyčiai. Po to supratau, kad jie čia su tikslu, o ne dėl to, kad tik pasirodytų kitiems.“

Randrianarisonų šeima buvo pakrikštyta 2003 m. vasario 20 d. Tuo metu Nirinai buvo 8, Sedinirinui – 17, o Randrianandrijui – 19. Šeima liovėsi dirbti sekmadieniais ir į pirmą vietą iškėlė gyvenimą pagal Evangeliją.

Pasikeitimai

„Pasikrikštijusi pamačiau, kad mūsų namai labai pasikeitė, – sakė Arelina, Rodžerio žmona. – Jie tapo dvasiniais namais, o gyvenimas pagal Evangeliją atnešė daugybę palaiminimų, tiek materialių, tiek dvasinių.“

Kalbėdamas apie materialius dalykus, Rodžeris dėkoja Dangiškajam Tėvui, kad padėjo jam atkurti verslą. Dvejus metus vairavęs taksi ir daręs viską, ką gali, kad aprūpintų šeimą, jis ėmė gauti statybinių užsakymų. „Tikiu, jog Dievas po to, kai nusprendžiau Juo sekti, visada laimina mane“, – sakė jis.

Bet jo sūnūs sako, jog didžiausią permainą jie mato tėvo charakteryje. Dabar jie jį apibūdina kaip nuolankumo ir gerumo pavyzdį. Rodžeris sakė, kad pasikeisti jį įtikino Evangelija. Nuo tada, kai ėmė ją studijuoti, Rodžeris stengėsi savo gyvenimą pripildyti gerų dalykų.

„Dėl Evangelijos mokymų niekada neprarandu savitvardos, – sakė jis. – Kartais susiduriu su papiktinimais, bet mano širdyje, galvoje ir dvasioje – Evangelija. Ji padeda man išlikti ramiam.“

Kai iškyla piktinančios aplinkybės, Rodžeris yra tas, kuris nuramdo šeimos narius ir primena jiems elgtis taip, kaip elgtųsi Gelbėtojas.

ŠVENTYKLOS LANKYTOJŲ PARAMOS FONDAS

„Vis dar yra pasaulio kraštų, kur šventyklos yra taip toli nuo narių, kad šie neįstengia apmokėti tokios kelionės. Dėl to jie negali gauti šventų ir amžinų palaimimų, kurias teikia šventykla. Kad padėtume jiems, turime vadinamąjį Bendrąjį šventyklos lankytojų paramos fondą. Šis fondas padeda vieną kartą šventykloje apsilankyti tiems, kurie kitaip negalėtų nuvykti į šventyklą, tačiau labai to trokšta. Visi, kurie nori paaukoti šiam fondui, gali paprasčiausiai parašyti tai įprastame paaukojimų lapelyje, kurį duodame vyskupui.“

Prezidentas Tomas S. Monsonas, „Mes ir vėl susirinkome“, 2011 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

„Mano tėvas tapo nuolankus ir dabar rūpinasi mūsų šeima su meile, – sako Sedinirinas. – Kai matau, kaip jis pasikeitė, jaučiuosi labai dėkingas Dangiškajam Tėvui už Jo Evangeliją ir už tai, kad esu Bažnyčios narys.“

Amžinoji šeima

2006 m. Bendrojo šventyklos lankytojų paramos fondo padedami, Rodžeris ir Arelina nuvyko į Johannesburgą Pietų Afrikoje, kad būtų užantspauduoti šventykloje.

Sedinirinas ir Randrianandrijus nuo 2009 iki 2011 m. tarnavo misijose Pietų Afrikoje – Sedinirinas Keiptaune, o Randrianandrijus Johannesburge. Iš dalies juos tarnauti motyvavo noras padėti kitoms šeimoms pasikeisti taip, kaip pasikeitė jų šeima.

„Toks stebuklas gali įvykti ir jis įvyko, nes misionieriai atėjo į mūsų namus, – sako Randrianandrijus. – Taigi noriu tą patį padaryti dėl kurios nors kitos šeimos.“

Šis sprendimas atnešė dar vieną palaiminimą Randrianarisonų šeimai. Devynias dienas Sedinirinas ir Randrianandrijus praleido Johannesburgo Misionierių ruošimo centre. Rodžeris pasistengė atskristi į Pietų Afriką su Arelina ir jų dukterimi Nirina, kad visa šeima galėtų būti užantspauduota šventykloje. Nirina, kuriai tada buvo 14, sakė, kad sunku nusakyti tai, ką tada patyrė ir pajuto.

„Tai sustiprino mano tikėjimą ir padėjo man pasijusti arčiau Dievo“, – sako ji.

Dabar šeimos nariai darbuojasi ugdydami ir stiprindami aplinkinius. Rodžeris tarnauja

savo apylinkės vyskupu. Arelina Pradinukų organizacijoje dirba pagal programą „Tikiu Dievą“. Sedinirinas tarnauja kuolo raštininko padėjėju. Randrianandrijus tarnauja apylinkės raštininko padėjėju. Nirina yra apylinkės muzikos vadovė.

Evangelija buvo atsakymas į Randrianarisonų šeimos maldas. Ji užgydė senas žaizdas, suartino juos ir suteikė jiems galimybę būti drauge amžinai. Ji išmokė Rodžerį mylėti. „Šeimos gyvenimas, – sako jis, – tai meilės kupinas gyvenimas.“ ■

Kelionė į Pietų Afriką, kad būtų užantspauduoti Johannesburgo šventykloje, sustiprino Randrianarisonų šeimą.

PASIJUTAU ESAŠ NAMUOSE

Pagal pagalbos projektą kartu su kitais gydytojais vykau į Ruandą teikti medicininę pagalbą. Po poros savaičių, baigiantis mano tarnystei, širdin įsismelkė namų ilgesys. Ilgėjau šeimai, patogios lovos ir namų.

Paskutinį savo sekmadienį Afrikoje sugebėjau tvarkaraštį suderinti taip, kad galėjau apsilankyti Bažnyčioje. Nors Ruandoje Bažnyčia nėra oficialiai pripažinta, man pavyko Bažnyčios puslapyje rasti susirinkimų laiką ir nuorodas į susirinkimų vietą.

Tos nuorodos buvo tokios: „Eikite grįstu keliu iki ministerijos ir pereikite į kitą kelio pusę. Ieškokite atvirų vartų. Nulipkite laiptais.“

Eidamas pagal šiuos nurodymus, išgirdau pažįstamos giesmės melodiją. Nusileidau laiptais ir mano ausis pasiekė žodžiai „koks pagrindas tvirtas“ (*Giesmės ir vaikų dainos*, p. 6). Laiptai vedė į mažą pastatą, prie kurio įėjimo būriavosi dešimtys besišypsančių žmonių. Nors tai bendruomenei buvau nepažįstamas, iš karto pasijutau tarp savųjų. Dešimtys Ruandos

brolių ir seserų priėjo prie manęs, kad paspaustų man ranką, ir nuo to mane slėgusi vienatvė dingo – pasijutau esąs namuose!

Įlėjęs į pastatą, dalyvavau tipiškuose trijų valandų susirinkimuose, kurie nesiskyrė nuo susirinkimų mano gimtoje apylinkėje Kalifornijoje. Aarono kunigijos nariai išdalino

Nors tai bendruomenei buvau nepažįstamas, iš karto pasijutau tarp savųjų. Dešimtys Ruandos brolių ir seserų priėjo prie manęs, kad paspaustų man ranką.

sakramentą, buvo pamokslaujama apie Gelbėtoją ir netgi Sekmadieninės mokyklos pamoka buvo tokia pati, kokia tą savaitę buvo mano gimtojoje apylinkėje.

Svarbiausia, kad susirinkimuose jautėsi Viešpaties Dvasia. Buvo aki-vaizdu, kad Viešpats maloniai šypsojosi šioms geriems žmonėms, kurie visa širdimi stengėsi Jam tarnauti. Sužinojau, kad praeitais metais čia susirinkimuose lankėsi vos keletas ruandiečių. Dabar gi suskaičiavau daugiau nei 100 lankytojų, pusė jų buvo besišypsantys vaikai.

Dabar, kada Ruanda atidaryta misionieriškam darbui, manau, kad misionierių laukia didelė sėkmė, nes vis gausėjančiam besidominčiųjų būriui Dvasia liudija, kad sugrąžintoji Bažnyčia yra Dievo karalystė visai žemei – visiems žemynams, visoms tautoms ir visiems Dievo vaikams. Esu labai dėkingas už Bažnyčią, tiek Kalifornijos pakrantėje, tiek prie grįsto kelio centrinėje Afrikoje. ■

Styvenas Sainsburis, Kalifornija, JAV

KAS ATVEDĖ JUS Į REKSBURGĄ?

Dešimtmečius pragyvenę ten, kur Bažnyčios narių buvo mažuma, mudu su vyru persikėlėme į Reksburgą Aidaho valstijoje, JAV, kur buvo tik dvi šeimos, nepriklausančios Bažnyčiai. Laimei, apsigyvenome šalia vienos iš jų.

Kai pirmą kartą įvažiuome į kiemą, jų tėvas plovė veją. Mudu su vyru priėjome susipažinti. Kai ištiesiau jam ranką, paklausiau: „Kas atvedė jūsų šeimą į Reksburgą?“

Jis atsakė: „Mano darbas; ir mes ieškojome miestelio, kurį reikėtų atvesti pas Kristų.“

Pasijutau, lyg man į veidą būtų šliūkštelėtas kibiras šalto vandens, bet šypsojau. Tada nusprendžiau, kad nepriklausomai nuo to, ką mūsų naujasis kaimynas sakys ar darys, mes

tapsime *geriausiai* kaimynais, kokius ta šeima sutiko gyvenime. Į bet kokį jų bendravimą stengėmės atsakyti maloniai, meilingai ir išmintingai, kaip atsakytų Gelbėtojas.

Vėlesni aštuoneri metai suteikė daug progų mūsų šeimoms bendrauti. Mama buvo kviečiama lankytis Paramos bendrijos veiklose. Ji pakvietė mane ir daugelį mūsų pastarųjų dienų šventųjų kaimynių ir krisčionių moterų stovyklą, kurią finansavo jos bažnyčia. Mudu su vyru buvome pakviesti į jų vaikų šokių ir pianino rečitalius. Jų šeima buvo įtraukta į bendruomenės iškylas ir pobūvius. Mums paskambindavo jų vyresni vaikai, kai juos reikėdavo parvežti namo iš darbo, o jie negalėdavo susisiekti su savo gimdytojais.

Nusprendžiau, kad nepriklausomai nuo to, ką mūsų naujasis kaimynas sakys ar darys, mes tapsime *geriausiai* kaimynais, kokius ta šeima sutiko gyvenime.

Gimdytojai nerimavo, kad jų vaikams gali per daug patikti pastarųjų dienų šventieji, taigi jie neleido savo sūnums dalyvauti mūsų skautų programoje. Bet mūsų namai buvo laikomi saugia vieta, kur jie leisdavo savo vaikams žaisti, kai mus aplankydavo mūsų vaikaičiai.

Kiekvieną kartą, kai mūsų kaimynai bandė padėti mums matyti „mūsų kelio klaidingumą“, mes primindavome jiems, jog didžiai gerbiame jų tikėjimą bei tai, kaip jie gyvena ir auklėja savo vaikus. Tada pridurdavome, jog tikimės, kad ir jie gerbs mūsų įsitikinimus, kurie taip pat pagrįsti Gelbėtojo mokymais.

Kai motina bandė mūsų skirtumus paversti bedugne, neperžengiama praraja, pareikšdama, kad pastarųjų dienų šventieji tiki „kitokį Jėzų“, priminiau jai, kad abi tikime, jog jis yra dieviškos kilmės ir mylimas Dievo Sūnus. Galiausiai mudvi mėgavomės šiltais ir draugiškais santykiais.

Jų šeima išvyko taip ir neprisijungusi prie Bažnyčios. Bet jei jie galės pasakyti: „Gyvenome tarp mormonų; jie yra geri, pagarbūs ir nuoširdūs žmonės“, manau, kad mums bus pavykę būti gerais kaimynais ir padėti jiems tapti atviresniais ir teisingiau vertinantiems pastarųjų dienų šventuosius. ■

Sandra Raš, Aidaho, JAV

NUOTRAUKŲ DĖŽĖ

Prieš keletą metų, kai mudu su vyru atvežėme į vietinį savartyną šiukšles, pastebėjau, kaip viena iš darbuotojų pakėlė dėžę, kad įmestų į šiukšlių krosnį. Staiga dėžė atsidarė ir iš jos iškrito šiek tiek nuotraukų.

Tai pamačiusi pajutau stiprų raginimą eiti ir paimti tą nuotraukų dėžę. Iššokau iš automobilio ir padėjau rinkti nuotraukas. Ta moteris, kaip ir aš, manė, kad nuotraukos išmestos per klaidą, ir aš įkalbėjau ją leisti man jas paimti, kad pamėginčiau rasti žmogų, kuriam jos būtų reikalingos.

Peržiūrinėdama šimtus nuotraukų iš tos dėžės radau voką, adresuotą kažkam Varburge, Albertoje, Kanadoje. Per kelerius metus parašiau kelis laiškus žmonėms ta pavarde, bet atsakymo negavau.

Kai mano šeima gavo prieigą prie interneto, atradau, kad Varburge yra istorijos draugija. Paklausiau, ar kas nors iš jos darbuotojų atpažino vardus, kuriuos buvau radusi ant nuotraukų.

Po mėnesio mums paskambino vyras, su kuriuo susisieki istorijos draugija. Jis sakė, kad netoli nuo mūsų gyvena jo sesuo ir paklausė, ar ji galėtų pamatyti tas nuotraukas. Žinoma, atsakėme „taip“.

Kitą dieną Floidas ir Betė Hautorn, abu pastarųjų dienų šventieji, atėjo pamatyti nuotraukų. Kai atvėriau dėžę, brolis Hautornas, rodydamas

į viršutinę nuotrauką, tarė: „Na, štai ir jis.“ Tai buvo sesers Hautorn senelio nuotrauka.

Imdami nuotrauką po nuotraukos brolis ir sesuo Hautorn pasakojo mums apie kiekvienoje nuotraukoje matomą žmogų. Hautornai abejojo, jog tas nuotraukas išmetęs žmogus buvo jų giminaitis. Jie negalėjo

paaikinti, kodėl nuotraukos atsirado sąvartyne.

Stipriai jaučiau, kad Dangiškasis Tėvas padėjo man sugrąžinti nuotraukas Hautornų šeimai. Liudiju, kad šeimos istorijos darbas yra vienas svarbiausių darbų. Jei norime daryti šį darbą, Viešpats mums padės. ■
Sindė Hegi iš Albertos Kanadoje

Staiga dėžė atsidarė ir iš jos iškrito šiek tiek nuotraukų. Tai pamačiusi pajutau stiprų raginimą eiti ir paimti tą nuotraukų dėžę.

Kaip galiu tapti **SĖKMINGU** misionieriumi?

Kad ir kaip mudvi su porininke stengėmės, visi mūsų žinių atmesdavo. Ką galėjome padaryti, kad taptume sėkmingomis misionierėmis?

Lorenė Bangerter Vaild

Išstarnavusi misijoje kiek daugiau nei metus, išgyvenau ypač sunkų laikotarpį. Buvo niūrus, pilkas metų laikas – perėjimas iš šaltos žiemos į pavasarį. Kad ir kaip mudvi su porininke stengėmės, kiekvienas užkalbintas žmogus mūsų žinių iš karto atmesdavo. Kai susitikome su kitais misionieriais, sužinojome, kad jiems darbas sekėsi gerai. Negalėjau suprasti, kodėl mums nesisekė. Tarnavau jau pakankamai ilgai, kad gerai žinočiau kalbą, mudvi su porininke buvome geros draugės, įgijome narių pasitikėjimą, stengėmės vadovautis Dvasia ir tiksliai paklusti misionierių taisyklėms.

Bet kad ir ką darėme, kiekvienas mūsų bandymas būdavo atmetamas. Po daugelio tokių savaitių, susitaikiau su nesėkme. Per vieną planavimo sesiją galiausiai pasakiau: „Kokia prasmė? Vis tiek niekas mūsų nesiklausys.“ Mano porininkė, kurios požiūris buvo geresnis nei mano,

paprasciausiai tarė: „Mes užsibrėžiame tikslus, kad parodytume tikėjimą. Po to žiūrime, kaip juos įvykdėme, kad suskaičiuotume savo palaimas.“

Apmąščiusi jos išvalgą, supratau, kad savo, kaip misionierės, sėkmę matavau klaidinga matuokle. Vadovėlyje *Skelbti mano evangeliją: misionieriško darbo vadovas* surašyti sėkmingo misionieriaus veiksmi¹, ir aš suvokiau, kad visus tuos veiksmus misionierius gali kontroliuoti. Negaliu kontroliuoti, ar per mano misiją žmonės priims Evangelijos žinią, ar ne, bet galiu kontroliuoti tai, kokia misioniere nusprendžiu būti. Mano porininkė man parodė, kad stipresnis tikėjimas Jėzumi Kristumi ir dėkingumas už Jo palaimas leis man pripažinti, kad jau esu sėkminga misionierė.

Tikėjimas sukelia stebuklus

Teko nusižeminti, kad pripažinčiau, jog mano tikėjimas buvo silpnas.

Ieškojau sričių, kuriose galėčiau stiprinti savo tikėjimą, ir atradau, jog kada reikalai klostėsi ne taip, kaip tikėjausi, leidau sau nusivilti. Vadovėlyje *Skelbti mano evangeliją* rašoma: „Nusivylimas silpnina tikėjimą. Jei tikėsitės mažiau, jūsų veiksmingumas sumažės, troškimas sumažės, ir jums bus sunkiau sekti Dvasia.“² Suvokiau, kad leidau mūsų nesėkmėms susilpninti mano tikėjimą.

Pradėjau meldama širdies permainingos ir daugiau tikėjimo. Taip pat pasikloviau pažadu, užrašytu Mormono 9:21: „Kiekvienas, kuris niekuo neabejodamas tiki Kristų, ko bepaprašytų Tėvą Kristaus vardu, tai bus jam suteikta; ir tai pažadas visiems, tai yra iki žemės pakraščių.“ Šis pažadas paskatino mane karščiau melsti palaimų ir stebuklų, kurių, mano porininkės ir mano manymu, mums reikėjo, visada priduriant „tesie Tavo valia.“ Šios maldos padėjo

KAIP TAPTI SĖKMINGU MISIONIERIUMI

Galite žinoti, kad esate sėkmingas misionierius, jeigu:

- Jaučiate, kad per jus žmonėms liudija Dvasia.
- Mylite žmones ir trokštate jų išgelbėjimo.
- Tiksliai paklūstate nurodymams.
- Ugdote savyje Kristaus savybes.
- Įspėjate žmones dėl nuodėmės pasekmių. Kviečiate juos priimti ir vykdyti įsipareigojimus.
- Pasitaikius progai darote gera ir tarnaujate žmonėms, nepriklausomai nuo to, ar jie jūsų žinią priima.

Žr. *Skelbti mano evangeliją: misionieriško darbo vadovas* (2005), p. 10–11.

SIEKITE VIEŠPATIES PALANKUMO

„Iš visos širdies kviečiu jus siekti Viešpaties palankumo ir mėgautis Jo pažadėtomis palaimomis. [...] Kad Jis mums palankus, galime sužinoti nepriklausomai nuo mūsų užimamų pareigų, socialinės padėties ar laikinų netobulumų. Jo meilingas palankumas mus motyvuos, stiprins mūsų tikėjimą ir padės įveikti visus gyvenimo iššūkius. Nežiūrint mūsų iššūkių, mums seksis, mes klestėsime [žr. Mozijo 2:22] ir jausimės ramūs [žr. Mozijo 2:41].“

Vyresnysis Erikas V. Kopiškė iš *Septyniasdešimtųjų*, „Būti Viešpaties priimtam“, 2013 m. *balandžio visuotinės konferencijos medžiaga*.

man priimti netikėtus planų pasikeitimus ir nesėkmes su didesniu tikėjimu, žinant, jog Dangiškasis Tėvas visada atsako į tikėjimo maldas – net jei atsakymai ateina tokiais būdais, kurių nesitikime. Išmokau geriau atpažinti Viešpaties kelius, kuriais jis vedė mus per dieną.

Besidaruodama, kad sustiprinčiau savo tikėjimą, įsitikinau, jog pozityvi teiginio iš *Skelbti mano evangeliją* forma yra teisinga: „jei tikėsitės daugiau, jūsų veiksmingumas padidės, troškimas išsaug, ir jums bus lengviau sekti Dvasia.“ Be to, į misionierišką darbą ir į savo misionierišką tarnystę žvelgiau optimistiškiau kasdien galėdama matyti stebuklus ir dėkoti už juos.

Dėkingumas pergali pavydą

Viešpats pradėjo man rodyti, kad Jis daro stebuklus mums kasdien – bet nepajėgiau jų pastebėti, kol sąmoningai nepasistengiau būti išties dėkinga. Dėkingumo reiškimas yra daugiau nei vien tik geras įprotis ar mandagumas. Kai išreiškiau dėkingumą Viešpačiui ir kitiems, prisipildžiau galios. Pastebėjau, kad, užuot pavydėjusi, džiaugiuosi dėl kitų misionierių, kai jiems sekasi (žr. Almos 29:14, 16). Išmokau labiau susitelkti į tai, ką turėjau ir kas pavyko, o ne į tai, ko stokojau ir kas nepavyko.

Supratau, kad dėkingumas yra priešnuodis nuo savęs lyginimo su kitais. Tie laikotarpiai, kada nesijaučiau

sėkminga misioniere, paprastai ateidavo dėl to, kad sau sakydavau: „Dirbu ne taip gerai, kaip jie“ arba „Jiems tai geriau sekasi nei man.“ Taip pat supratau, nors Viešpats duoda mums teisius sektinus pavyzdžius, Šėtonas klusta stengiasi sugundyti mus lyginti save su kitais, kad nustatytume savo vertumą ar sėkmę. Bet knygoje *Skelbti mano evangeliją* parašyta aiškiai: „Venk lyginti save su kitais misionieriais ir savo darbo rezultatus su jų.“³ Galiausiai dėkingumas padėjo man išvengti išdidumo ir priminė, kad šiam darbui vadovauja Viešpats. Neturėjau pavydėti dėl to, kad mano bendražygiams misionieriams iš pažiūros geriau sekėsi.⁴

Tikras sėkmės matas

Prieš šį požiūrio pokytį, buvau taip susitelkusi į tam tikro tipo palaiminimą, jog pamiršau žvelgti į kitus būdus, kuriais Viešpats atsakė į mūsų maldas ir laimino mūsų misionierišką darbą. Galiausiai Viešpats pradėjo laiminti misionierišką darbą mūsų rajone nuostabiu ir netikėtu būdu. Radome žmonių, norinčių priimti mūsų žinią, bet tada jau buvau išmokus savo sėkmės nematuoti pagal kitų sprendimus.

Prezidentas Gordonas B. Hinklis (1910–2008) pasidalino vieno misijos prezidento pamokymu apie misionierišką darbą: „Darykite viską, ką galite, iš visų visų jėgų. Melskitės, uoliai

Daugeliu atvejų apie mano, kaip misionierės, sėkmę galima buvo spręsti pagal mano norą atgailauti ir pasiryžimą tęsti darbą.

dirbkite, o derlių patikėkite Viešpačiui.“⁵ *Skelbti mano evangeliją* irgi panašiai moko apie sėkmingą misionieriavimą: „[Darykite] viską, ką galite, kad atvestumėte sielas pas Kristų, ir uoliai siekite mokytis ir tobulėti.“⁶

Jeigu tik norėdavau atgailauti, jeigu tik sąžiningai atsiskaitydavau Viešpačiui, jog dariau viską, ką galėjau, galėjau būti tikra, kad esu sėkminga misionierė – nepriklausomai nuo to, ar žmonės mūsų žinią priėmė. Daugeliu atvejų apie mano, kaip misionierės, sėkmę galima buvo spręsti pagal mano norą atgailauti ir pasiryžimą tęsti darbą.

Mano dienoraštyje aprašyta daug stebuklų, įvykusių per mano misiją. Kai stengiausi būti ištikimesnė ir dėkingesnė, geriau suvokdavau

perspektyvą, išvengdavau nusivylimo ir jaučiau daugiau Dvasios savo darbe. Supratau, kad knygos *Skelbti mano evangeliją* mokymai yra teisingi: „Netgi padarę viską, ką galite, vis tiek galite patirti nusivylimą, bet nenusivilsite savimi. Galite būti tikri, kad Viešpats jums patenkintas, kai per jus dirba Dvasia.“⁷ Kai pajutau, kad Viešpats manimi patenkintas, galėjau ištvirti bet kokią išbandymą. ■

Autorė gyvena Meine, JAV.

IŠNAŠOS

1. Žr. *Skelbti mano evangeliją: misionieriško darbo vadovas* (2005), p. 10–11.
2. *Skelbti mano evangeliją*, p. 10.
3. *Skelbti mano evangeliją*, p. 10.
4. Žr. Džefris R. Holandas, „Vynuogyno darbininkai“, 2012 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.
5. Gordon B. Hinckley, „Find the Lambs, Feed the Sheep“, *Liahona*, July 1999, p. 120.
6. *Skelbti mano evangeliją*, p. 11.
7. *Skelbti mano evangeliją*, p. 11.

PASIDALINKITE SAVO POTYRIAIS

„Neseniai grįžau iš misijos ir jaučiuosi tarsi būčiau praradęs gyvenimo prasmę. Ką turėčiau daryti?“

Sugrįžę misionieriai, prašome papasakoti, kaip jums pavyko po misijos vėl sugrįžti prie namų, mokslo, darbo ar kitų veiklų. Elektroninius laiškus apie savo išgyvenimus siųskite adresu liahona@ldschurch.org arba pateikite internete adresu liahona.lds.org. Prašome nurodyti savo vardą ir pavardę, gimimo datą ir apylinkės ar skyriaus pavadinimą.

Kaip tapti *Skelbti mano evangeliją* misionieriumi

**Vyresnysis
Deividas A. Bednaris**
Iš Dvylikos Apaštalo
Kvorumo

Jūs tai galite! Viešpats, kuriam atstovaujate ir kuriam tarnaujate, žino, kad jūs tai galite. Aš žinau, kad jūs tai galite.

Apaštalas yra pirmas, žengia priekyje ir visada yra misionierius. Dėl to man ypač malonu kalbėti jums, kaip šio didžio pastarųjų dienų darbo bendratarniams.

KĄ REIŠKIA BŪTI *SKELBTI MANO EVANGELIJĄ* MISIONIERIUMI?

Skelbti mano evangeliją misionierius yra per pranašystę pašauktas ir rankų uždėjimu įgaliotas Viešpaties tarnas, skelbiantis nesibaigiančią ir sugrąžintą Gelbėtojo Evangeliją Jo būdu (žr. DS 50:13–14, 17–24; DS 68:1).

Skelbti mano evangeliją nurodytas visa apimantis misionieriaus tikslas – „pakviesti kitus ateiti pas Kristų, padėti jiems priimti sugrąžintą Evangeliją per tikėjimą Jėzumi Kristumi ir Jo Apmokėjimu, atgailą, krikštą, Šventosios Dvasios dovanos priėmimą ir ištvėrimą iki galo.“¹

Šventa atsakomybė su įgaliojimu skelbti Evangeliją ir teikti išgelbėjimo apeigas naudojama nuo tada, kai Adomas buvo išvarytas iš Edeno sodo ir bus naudojama tol, kol „Didysis Jehova pasakys, jog darbas atliktas“.²

KO REIKIA NORINT TAPTI *SKELBTI MANO EVANGELIJĄ* MISIONIERIAIS

Noriu aptarti penkis pagrindinius reikalavimus, kuriuos reikia įvykdyti norint tapti *Skelbti mano evangeliją* misionieriais.

Pirmas reikalavimas: *Skelbti mano evangeliją* misionieriai supranta, kad jie atstovauja Jėzui Kristui.

Skelbti mano evangeliją misionieriai žino ir supranta, kam jie atstovauja, kodėl tarnauja ir ką turi daryti. Nuolatiniai misionieriai pašaukti tarnauti ir yra deramai paskirti kaip Viešpaties Jėzaus Kristaus tarnai ir atstovai. Mes liudijame apie Jėzaus Kristaus vardą ir Jo realumą, dieviškumą bei misiją kiekvienai giminei, liežuviui ir liaudžiai (žr. DS 133:37).

Mes mylime Viešpatį. Mes Jam tarnaujame. Mes sekame Juo. Mes atstovaujame Jam.

Jo tikslas turi būti mūsų tikslas. Jo interesai turi būti mūsų interesai. Jo darbas turi būti mūsų darbas. Jo keliai turi būti mūsų keliai. Jo valia vis labiau turi tapti mūsų valia.

Kaip Išpirkėjo atstovai mes skelbiame pagrindines Jo sugrąžintosios Evangelijos doktrinas ir principus paprastai ir aiškiai. Mes neskelbiame asmeninių nuomonių ar spekuliacijų. Mes skelbiame ir liudijame paprastą sugrąžintą tiesą Viešpaties būdu ir Jo Dvasios galia.

Skelbti mano evangeliją misionieriai supranta, kad pareiga atstovauti

Gelbėtojui ir liudyti apie Jį niekada nesibaigia. Prašau, atminkite Jį kad ir ką galvotumėte, kad ir ką darytumėte, stenkitės tapti kaip Jis ir deramai atstovauti Jį visiems Dangiškojo Tėvo vaikams, su kuriais bendraujate dabar ir bendrausite visada.

Antras reikalavimas: *Skelbti mano evangeliją* misionieriai yra verti.

Būtina sąlyga tapti *Skelbti mano evangeliją* misionieriumi yra asmeninis vertumas Gelbėtojo akyse.

Leiskite man išsakyti keletą

paprastų tiesų taip aiškiai, kaip tik beišmanau.

- Esame įgalioti pasaulio Išpirkėjo ir Gelbėtojo atstovai.
- Esame pašaukti skelbti Jo sugrąžintą ir amžinąją Evangeliją.
- Negalime būti susitepę pasaulio purvu, bet turime su įgaliojimu atstovauti Jam ir galingai veikti šventu Jo vardu.
- Negalime padėti kitiems išsivaduoti iš nuodėmės pančių, jei patys esame supančioti nuodėmės (žr. DS 88:86).
- Negalime padėti kitiems išmokti atgailauti, jei patys neišmokome deramai ir nuoširdžiai atgailauti.
- Su galia skelbti ir pamokslauti galime tik tai, kuo stengiamės tapti.
- Turėsime atsakyti prieš Dievą už savo teisius norus ir vertumą veikti kaip Jo įgaliotiniams.

Iš mūsų nereikalaujama būti tobuliems dabar. Bet mums įsakyta būti švariems ir teisiai vaikščioti priešais Izraelio Išpirkėją. „Būkite švarūs, jūs, kurie nešate Viešpaties indus“ (DS 38:42).

Atgaila yra vilties ir dvasios gydymo, o ne suvaržymo ir nevilties principas. Tikra atgaila sukelia nuolankumą, o ne baimę. Atgaila tuo pat metu yra griežta ir guodžianti, rūsti ir raminanti. Atgaila yra neįkainojama dovana, kurią galime gauti dėl

Apmokėjimo To, kurį mylime, kuriam tarnaujame ir kuriuo sekame.

Net jei esate padarę rimtų nuodėmių, dėl Jėzaus Kristaus Apmokėjimo ir per savo nuoširdžią atgailą buvote ar galite vėl būti padaryti švarūs ir verti.

Yra jaunuolių, kuriems reikia atgailauti. Tai reikia daryti dabar pat. Labai labai prašau neatidėlioti savo atgailos dienos.

Yra jaunuolių, kurie atgailavo ir toliau atgailauja ir kurie nėra tikri, ar padarė viską, kas būtina, kad būtų Viešpaties priimti (žr. DS 97:8). Atminkite, Viešpats reikalauja, kad būtumėte švarūs, bet nereikalauja, kad būtume tobuli. Vėl jūsų gyvenime veikianti Šventoji Dvasia yra tikriausias rodiklis, kad Viešpats jums atleido, nes „Viešpaties Dvasia negyvena nešventose

šventyklose“ (Helamano 4:24). Supraskite, kad reikalavimas „atleisti visiems žmonėms“ (DS 64:10) apima ir atleidimą sau.

Skelbti mano evangeliją misionieriai yra sandoras gerbiantys ir įsakymams paklūstantys Viešpaties Jėzaus Kristaus mokiniai. Prašau, visada Jį atminkite, būkite tyri ir verti, kad galėtumėte Jam atstovauti.

Trečias reikalavimas: *Skelbti mano evangeliją* misionieriai brangina amžinojo gyvenimo žodžius.

Kviečiu jus nuolat krauti „savo protuose gyvenimo žodžius“ (DS 84:85). Krauti savo protuose amžinojo gyvenimo žodžius reiškia daugiau nei vien studijuoti ar mokytis mintinai, kaip sotinimasis Kristus žodžiais (žr. 2 Nefio 31:20; t. p. žr. 2 Nefio 32:3) reiškia daugiau nei vien ragavimą ar užkandžiovimą. Krauti man reiškia skirti tam dėmesį ir dirbti, tyrinėti ir įsiminti, mąstyti ir melstis, taikyti ir mokytis, įvertinti ir dėkoti, džiūgauti ir gėrėtis.

Prisiminkite, kaip Mozijo sūnūs – keturi tikrai puikūs misionieriai,

kurių vardai buvo Amonas, Aaronas, Omneris ir Himnis, „sustiprėjo tiesos pažinime; nes buvo sveiko supratimo vyrai ir stropiai tyrinėjo Raštus“ (Almos 17:2).

Šie šaunūs misionieriai tikrai krovėsi amžinojo gyvenimo žodžius. Jie to nedarė atmetinai – nestudijavo Raštų vieni ar su porininku mechanškai. Dvasinis pažinimas ir supratimas giliai įsiskverbė į jų sielas ir Evangelijos doktrinų bei principų tikrumas būdavo patvirtinamas jų širdyse Šventosios Dvasios galia.

Nuolatinė jūsų ir mano, kaip Gelbėtojo atstovų, pareiga yra stropiai dirbti ir išauginti savo širdyse ir protuose pagrindines sugrąžintos Evangelijos doktrinas ir principus, ypač iš Mormono Knygos. Už tai pažadėtas palaiminimas, kad Šventoji Dvasia „viską primins“ (Jono 14:26) ir teiks mums galią, kai mokysime ir liudysime. Bet Dvasia gali dirbti su mumis ir per mus tik tuo atveju, jei suteiksime jai tai, ką Ji gali naudoti. Ji negali padėti mums prisiminti to, ko neišmokome (žr. Almos 31:5).

Skelbti mano evangeliją misionieriai nuolat kraunasi amžinojo gyvenimo

žodžius, pasitiki to žodžio galia ir turi to žodžio galią savyje. Prašau, visada Jį prisiminkite, visada būkite verti Jį atstovauti, kraukitės Jo žodį ir pasikliaukite to žodžio galia.

Ketvirtas reikalavimas: Skelbti mano evangeliją misionieriai supranta, jog geriausias ir tikrasis mokytojas yra Šventoji Dvasia.

Šventoji Dvasia yra trečiasis Dievybės narys, Ji liudija apie visą tiesą ir yra pirminis ir tikrasis mokytojas. Mūsų pamokos ir liudijimai tik paruošia besidomintįjį, kad jis pats galėtų veikti ir mokyti.

Vienas svarbiausių mūsų, kaip misionierių, vaidmenų yra pakviesti besidominčiuosius panaudoti savo moralinę laisvę ir veikti pagal Gelbėtojo mokymus. Dvasinių įsipareigojimų prisiėmimas ir vykdymas, pavyzdžiui, dvasinio patvirtinimo meldimas, Mormono Knygos studijavimas ir meldimasis dėl jos, Bažnyčios susirinkimų lankymas ir įsakymų vykdymas reikalauja, kad besidomintysis panaudotų tikėjimą, veiktų ir pasikeistų.

Kad ir kaip stropiai tarnautume, jūs ir aš tiesiog negalime įpiršti ar jėga įbrukti tiesą į besidominčiojo širdį. Visos mūsų pastangos gali tik paskelbti tiesos žinią širdžiai (žr. 2 Nefio 33:1). Besidomintysis turi teisiai pasielgti ir taip pakviesti tiesą į savo širdį. Tik taip nuoširdūs tiesos ieškotojai ir nauji atsivertusieji gali išsiugdyti dvasinį

gebėjimą patys rasti atsakymus į savo klausimus.

Kadangi mūsų pareiga yra padėti besidomintiems mokytis tikėjimu ir Šventosios Dvasios galia, šiame darbe svarbiausias ne aš ir ne jūs. Turime padaryti viską, ką galime, kad atliktume savo misionierišką pareigą, ir tu pat metu netrukdyti Šventajai Dvasiai atlikti savo šventą funkciją ir darbą. Iš tikrųjų viskas, ką jūs ar aš, kaip Gelbėtojo atstovai, darome, kad patrauktume dėmesį į save – skelbiama žinia, naudojamu metodu, savo elgesiu ar išvaizda – yra piknaudžiavimas kunigygyje, kuris trukdo veiksmingai mokyti Šventajai Dvasiai.

„Ar jis skelbia tiesos Dvasia, ar kaip nors kitaip? Ir jei kaip nors kitaip – tai ne iš Dievo“ (DS 50:17–18).

Prašau, visada Jį prisiminkite, būkite verti Jam atstovauti, kraukitės Jo žodį ir leiskite pirminiam ir tikrajam mokytojui, Šventajai Dvasiai, liudyti apie visą tiesą.

Penktas reikalavimas: tai, kad Skelbti mano evangeliją misionieriai supranta mokymą, reiškia kur kas daugiau, nei pasakyti tai, ką jie žino.

Sėdėdamas ant Alyvų kalno Gelbėtojas sakė: „Nesirūpinkite iš anksto, ką kalbėsite. Kalbėkite, kas tą valandą bus jums duota, nes kalbėsite nebe jūs, o Šventoji Dvasia“ (Morkaus 13:11).

Ankstyvosiomis šio Evangelijos laikotarpio dienomis Gelbėtojas mokė misionierius: „atverkite savo burnas, ir jos prisipildys“ (DS 33:8, 10) ir „pakelkite savo balsus į šią liaudį; kalbėkite

mintis, kurias aš įdėsiu į jūsų širdis, ir jūs nebūsate sugėdinti prieš žmones; nes tą pat valandą, taip, tą pat akimirką jums bus duota, ką sakyti“ (DS 100:5–6).

Šios Raštų ištraukos pabrėžia sunkiausią ir reikliausią būdą pamokslauti ir padėti besidomintiems sužinoti tiesą. *Skelbti mano evangeliją* misionieriai žino, kad mes mokome ne pamokas; mes mokome žmones. Mes ne kartojame ar pateikiame mintinai žinomas žinias Evangelijos temomis. Mes kviečiame tiesos ieškotojus patirti galingą širdies permainą. Mes suprantame, kad vien monologas ar pasakojimas nėra mokymas.

Evangelijos mokymas Viešpaties būdu apima būtiną stebėjimą, klausymą ir įžvalgą prieš kalbėjimą. Šių keturių tarpusavyje susijusių procesų eiliškumas yra svarbus. Prašau atkreipti dėmesį, kad aktyvus stebėjimas ir klausymas eina prieš įžvalgą ir kad stebėjimas, klausymas ir įžvalga eina prieš kalbėjimą. Naudodami šį šabloną misionieriai gali nustatyti besidominčiųjų reikmes ir mokyti pagal jas.

Kai stebėsime, klausysime ir stengsimės įžvelgti, galėsime reikiamą valandą gauti tą dalį, „kuri bus skirta kiekvienam žmogui“ (DS 84:85) – pažymėtinas tiesas ir atsakymus, kurie patenkintų konkrečius konkretaus besidominčiojo poreikius. Tik stebėdami, klausydami ir stengdamiesi

įžvelgti galėsime per Šventosios Dvasios vadovavimą sakyti ir daryti tai, kas naudingiausia tiems, kuriems tarnaujame.

Stebėjimas yra būtinas pasiruošimas gauti dvasinę įžvalgos dovaną. Įžvalga yra matymas dvasinėmis akimis *ir* jautimas širdimi – pavyzdžiui, klaidingos idėjos, kito žmogaus gerumo ar kito besidominčiajam padėsiančio principo matymas. Įžvalga yra girdėjimas dvasinėmis ausimis *ir* jautimas širdimi – pavyzdžiui, girdėjimas ir jautimas atsakyme ar klausime neišsakyto nerimo, liudijimo ar doktrinos teismo, arba Šventosios Dvasios galia ateinančio tikrumo ir ramybės.

Skelbti mano evangeliją misionieriai veikia pagal tikėjimą ir Šventosios Dvasios vadovavimą, kad padėtų besidomintiems pažinti tiesą. Prašau, visada Jį prisiminkite, būkite verti Jam atstovauti, kraukitės Jo žodį, leiskite Šventajai Dvasiai, liudyti visą tiesą, stebėkite, klausykite ir stenkitės įžvelgti liudydami apie Jėzų Kristų nuoširdiems tiesos ieškotojams.

JŪS TAI GALITE!

Skaitykite mano žinią ir tikėkite, kad visi kiti jaunuoliai gali ir darys tai, ką aiškinau. Bet jums gali kilti klausimas, ar galite tai padaryti. Prašau, įsiklausykite. Jūs tai galite!

Jei tai būtų įmanoma, norėčiau keletą minučių skirti kiekvienam iš jūsų asmeniškai. Paspausčiau jums ranką, iš arti pažvelgčiau jums į akis ir tarčiau: „Jūs tai galite! Viešpats, kurį atstovaujate ir kuriam tarnaujate, žino, kad jūs tai galite. Aš žinau, kad jūs tai galite. Ir kaip Jo tarnas pažadu, kad Jis jums padės. Prašau atminti, kad Jo padedami ir stiprinami jūs tai galite!“

Myliu jus ir meldžiu, kad jums stengiantis tapti tuo, kuo turite tapti, atpažintumėte Viešpaties balsą bei vadovavimą ir su tikėjimu atsilieptumėte. Tada tikrai tapsite galingais ir veiksmingais Viešpaties Jėzaus Kristaus atstovais. ■

Iš dvasinės vakaronės kalbos, pasakytos Provo misionierių ruošimo centre 2011 m. birželio 24 d.

IŠNAŠOS

1. *Skelbti mano evangeliją: misionieriško darbo vadovas* (2005), p. 1.
2. *Bažnyčios prezidentų mokymai*. Džozefas Smitas (2010), p. 137.

Tiesiog NUSIŠYPSOK ir PASAKYK „NE“

Heizel Mari Tibjul

Vieną vasarą atlikau praktiką Bikolo saloje, Filipinuose. Vandenyne vaizdas buvo nuostabus ir aš laukiau kiekvieno naujo ryto.

Tačiau vakarų bijojau. Tada gyvenvietės žmonės pradėdavo svaigintis ir rengti pobūvius. Pakvietimus į tokius pobūvius gaudavau dažnai, ir aš su kitais praktikantais turėdavau dalyvauti, nes nedalyvauti būtų nepagarbu.

Pirmas pobūvis buvo skirtas šiltam naujų praktikantų sutikimui. Bijojau dalyvauti, nes buvau gana tikra, kad mums bus siūloma išgerti, o aš nežinojau, kaip atsakyti. Paskambinau draugui į savo gimtą apylinkę ir jis davė man puikų patarimą, kuris suteikė man pasitikėjimo.

Prasidėjus vakarėliui buvo siūloma išgerti, bet, laimei, mūsų nevertė. Kadangi mano kolegos praktikantai palaikė mano sprendimą negerti, atsakyti kitų pasiūlymų man buvo lengva – iki vieno vakaro. Per vieną pobūvį atėjo bendrovės prezidentas. Jis atsinešė butelį *lambanogo* (vietinio vyno, pagaminto iš kokosų). Netrukus

po jo atvykimo pamačiau, kad jis pila vyną. Tada jis tarė: „Jūs turite išmokti, kaip reikia gerti“, – ir padavė taurę vienai praktikantei. Ji greitai ją išgėrė.

Mano širdis ėmė daužytis. Artėjo mano eilė. Tyliai sau šnabždėjau: „Aš jos negersiu. Aš jos negersiu.“ Tada pamačiau, kaip prezidentas ištiesė vyno taurę man. Nežinojau ką daryti. Mano

Jau buvau atsisakiusi pasiūlymų išgerti, bet dabar taurę vyno man siūlė pats bendrovės prezidentas.

kolegos praktikantai žiūrėjo į mane, laukdami, ką darysiu. Aš nusišypsodavau prezidentui ir nuolankiai atsakiau: „Atsiprašau, pone, bet aš negeriu.“

Supratau, kad jis nusivylė. Jis paklausė, kodėl aš negeriu. Atsakiau: „Esu mormonė.“

Jis tarė: „Nesu girdėjęs apie tą religiją. Pavadinimas skamba kaip maisto rūšis.“ Visi ėmė juoktis.

Aš taip pat šypsojaisi – ne iš jo sąmojo, o todėl, kad žinojau, jog pasiėgiau teisingai.

Daugiau niekas man nesiūlė išgerti. Bet pajuoka tęsiasi iki šiol, net iš mano draugų. Vienas netgi sakė, kad aš meluoju, ir kad negali būti, jog Bažnyčios nariai negertų. Tuo metu pajutau spaudimą, kurį patiria Bažnyčios nariai.

Būdama toje saloje gavau daug pamokų, ne tik akademinių, bet ir dvasinių. Sužinojau, kad pajuoka gali niekada nesiliauti, bet Viešpaties Dvasia visada skatins daryti, kas teisinga. ■

Autorė gyvena Metro Maniloje, Filipinuose.

**Vyresnysis
Adrianas Ochoja**
Iš Septyniasdešimties

Norite geriau ir tvirčiau jaustis fiziškai ir emocionaliai? Jums padės reguliari mankšta.

Neseniai perskaičiau įdomią mintį apie mankštinimąsi. Skaičiau, kad jei anksti atsikelsite, apsiluksite sportinius rūbus ir pagalvosite: pabūsiu sportiškai apsirengęs, išeisiu pasivaikščioti, o jei gerai jaučiuosi, pabėgėsiu ristele, veikiausiai padarysite gerą mankštą net prieš ją darydamas. Tokio paprasto plano kaip šis sudarymas gali padėti jums išsiugdyti gerus mankštinimosi bei rūpinimosi savo kūnu įpročius. Daugeliui žmonių sunkiausia yra pradėti ir laikytis to, ką pradėjo. Jei prisiminsite, kad mankšta laimina ne tik jūsų kūną, bet ir protą bei intelektą, tai motyvuos jus įgyti geresnę fizinę būklę. Mankštindamiesi tapsite energingais žmonėmis, kurie jaučiasi stiprūs, pasitikintys, pasirengę ir saugūs.

Prisimenu pasakojimą apie paukštį, kuris pradėjo pardavinėti plunksnas už kirminus. Tokiu būdu gauti maisto buvo lengva ir paukštis manė, kad plunksnų jam nepritrūks. Pardavinėdamas savo plunksnas paukštis džiaugėsi, kad jam jau nebereikia anksti keltis ieškoti kirminų. Jis galėjo tupėti savo lizde visą dieną nepajudindamas

nė raumenėlio. Tačiau galiausiai paukštis prie to priprato ir suvokė, kad jau nebegali skraidyti, nes prarado svarbias plunksnas.

Tai gali atsitikti kiekvienam, kuris įpuola į blogų įpročių, tingaus gyvenimo būdo ar priklausomybę sukeliančių medžiagų vartojimo pinkles. Brošiūroje *Jaunimo stiprybės vardan* rašoma, jog tai „daro žalą jūsų fizinei, psichinei, emocinei ir dvasinei gerovei. Tai gadina santykius su šeimos nariais bei draugais ir silpnina jūsų savivertės jausmus. Tai varžo jūsų gebėjimą rinktis patiems.“¹ Aktyvus gyvenimo būdas ir teisingas maitinimasis padeda mums išvengti šių blogų įpročių. Jei tas paukštis būtų toliau skraidęs ir medžiojęs, jis nebūtų praradęs plunksnų. Taip ir mes, jei pląnosime ir reguliariai mankštinsimės, išsiugdysime gebėjimą išvengti mus silpninančių ir žlugdančių veiksmų.

Kaip vieni žmonės turi fizinių negalavimų, taip kiti turi emocinių negalavimų. Gyvenimas gali būti sunkus ir kartais mus gali apnikti nerimo, depresijos ar nepilnavertiškumo jausmai. Bet atminkite, kad tiek fizinė, tiek

emocinė sveikata, mankšta ir sunkus darbas padeda išlaikyti teigiamą požiūrį. Rūpinimasis savo kūnu taip pat laimina mūsų protą ir padeda prisiminti, kad esate Dievo vaikas, galite pasitikėti savimi ir būti laimingas. Mūsų emocinė, fizinė ir dvasinė pusės yra susijusios. Brošiūroje *Jaunimo stiprybės vardan* rašoma: „Emocinė sveikata taip pat svarbi ir gali paveikti jūsų dvasinę ir fizinę gerovę. Nusivylimai ir retkarčiais užeinantis liūdesys yra šio mirtingojo gyvenimo dalis. Tačiau, jeigu jūsų liūdesio, nevilties, nerimo jausmai ir prislėgta nuotaika užsitęsė, pasikalbėkite su savo tėvais bei vyskupu ir paprašykite pagalbos.“²

Kodėl aplinkui matome žmones, kurie, regis, atrodo energingesni ir džiugesni? Viena iš svarbiausių priežasčių yra įpročiai. Jei vertinsime savo kūną dvasiniu požiūriu ir suvoksime, jog tai šventykla, Dievo dovana, mes mylėsime jį ir laikysime šventu.³

Man *šventas* reiškia švarus, prižiūrėtas ir stiprus. Vienas iš būdų, kaip Dangiškasis Tėvas padeda mums laikyti savo kūnus šventais, yra Jo duotas Išminties Žodis. Brošiūroje *Jaunimo*

BŪKITE STIPRŪS, SVEIKI, PROTINGI

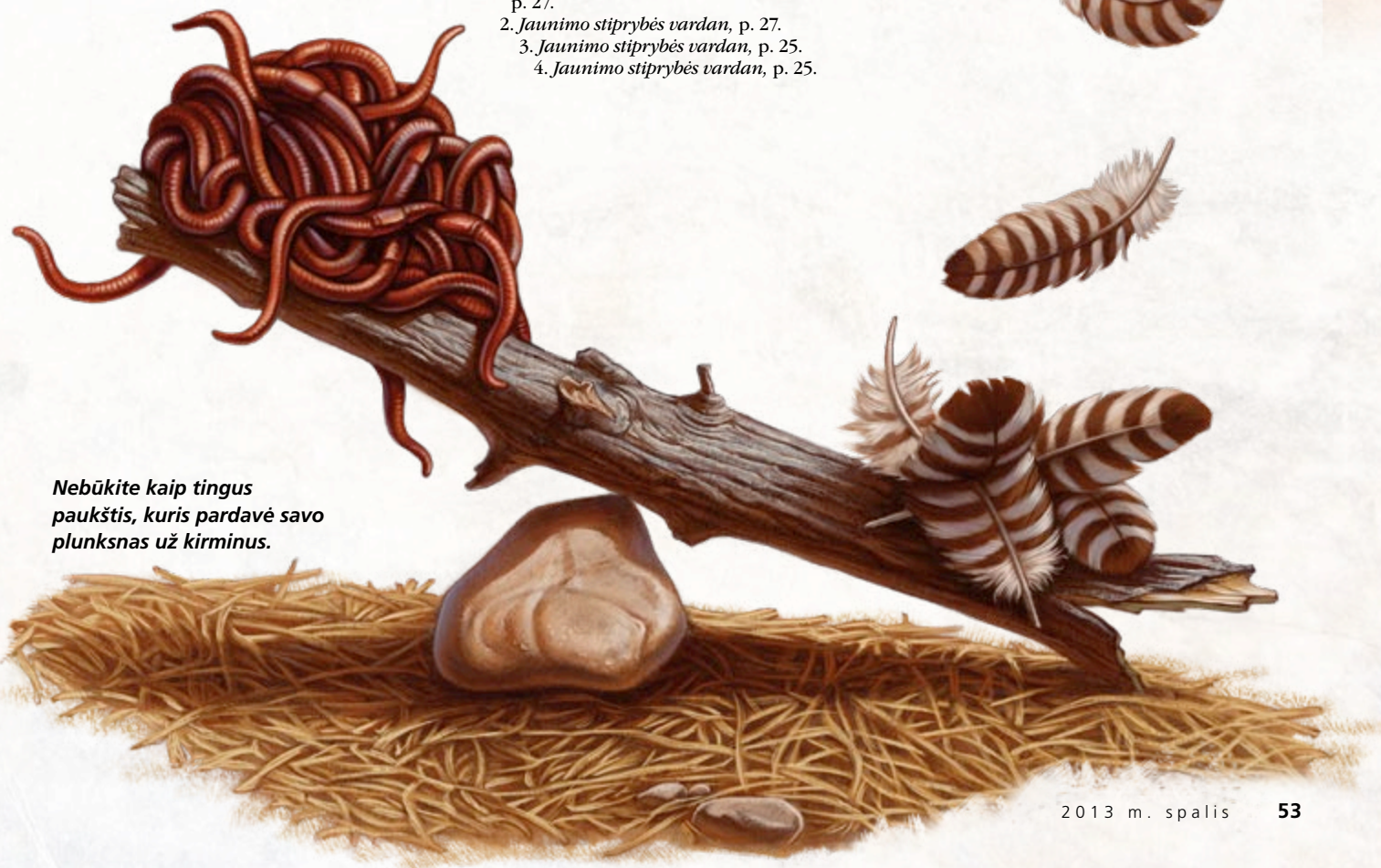
stiprybės vardan aiškinama: jei paklusite Išminties Žodžiui, „išvengsite žalingų įpročių ir galėsite kontroliuoti savo gyvenimą. Jūs būsite palaiminti sveiku kūnu, guviu protu ir Šventosios Dvasios vadovavimu. Jūs būsite pasiruošę Viešpaties tarnystei. Niekada neleiskite Šėtonui ar kitiems priversti jus manyti, kad laužydami Išminties Žodį būsite laimingesni, populiarešni ar patrauklesni.“⁴ Laikydami Išminties Žodžio atmintį, kad rūpinatės tiek kūnu, tiek protu ir kad taip galite „rasti išmintį ir didžius pažinimo lobius“ (DS 89:19).

Užuot buvę paukščiu, kuris tingiai pardavinėja plunksnas, apsiaukite sportbačius ir būkite aktyvūs. Nuolat mankštinkitės. Užsirašykite į mėgiamo sporto treniruotes ar susiraskite draugų, su kuriais galite bėgioti ar aktyviai ilsėtis. Mankštindamiesi lavinate ne tik savo kūną, bet ir protą. Mankštinimasis stiprina ir emocinę sveikatą. Atminkite, kad svarbiausia yra ne tai, koks esate greitas ar atletiškas, o tai, koks esate pastovus. Reguliariai mankštindamiesi būsite ne tik laimingesni, bet ir tapsite stipresni, sveikesni bei protingesni. ■

IŠNAŠOS

1. *Jaunimo stiprybės vardan* (brošiūra, 2012), p. 27.
2. *Jaunimo stiprybės vardan*, p. 27.
3. *Jaunimo stiprybės vardan*, p. 25.
4. *Jaunimo stiprybės vardan*, p. 25.

Nebūkite kaip tingus paukštis, kuris pardavė savo plunksnas už kirminus.

EIKITE JO pėdomis

Panašėjimas į Gelbėtoją yra laipsniškas,
visą gyvenimą trunkantis procesas.
Pradėti galite žengdami mažus
žingsnelius kasdien.

Melisa Zenteno

Bažnyčios žurnalai

Raštai ragina mus tapti kaip Jėzus Kristus ir „taip vaikščioti, kaip jis vaikščiojo“ (1 Jono 2:6). Bet žengti pirmąjį žingsnį gali būti sunku – ypač kai nežinote, kaip pradėti.

Pagalbą rasite knygoje *Skelbti mano evangeliją: misionieriško darbo vadovas*. Gali atrodyti, jog tai vadovėlis, skirtas tik nuolatiniais misionieriams, bet iš tikrųjų tai puiki priemonė, padedanti pradėti panašėti į Gelbėtoją. Šeštas skyrius skirtas padėti jums suprasti ir pritaikyti devynias Kristaus savybes.

Štai keletas patarimų, kaip naudotis vadovėliu *Skelbti mano evangeliją* ir Raštų ištraukomis stengiantis išsiugdyti Kristaus savybes.

- Iš pradžių pažvelkite į vadovėlio *Skelbti mano evangeliją* 6-o skyriaus pabaigoje pateiktą Savybės veiklą (žr. p. 126). Ši veikla gali jums padėti nuspręsti, kurios savybės yra jūsų dvasinės stiprybės ir kurias savybes jums reikia ugdyti.

- Atlikę veiklą, pamaldžiai išrinkite savybę, į kurią sutelksite dėmesį. 6-ame skyriuje galite perskaityti skyrelį apie tą savybę.
- Užsibrėžkite konkrečius pamatuojamus tikslus, padėsiančius jums ugdyti šią savybę. Nusistatykite terminą, iki kurio turite pasiekti savo tikslą. Tada įvertinkite savo pažangą. Pavyzdžiui, jei stengiatės išsiugdyti tikrąją meilę, galite užsibrėžti tikslą savaitę tris kartus per dieną pasakyti ką nors teigiamo apie savo brolių ar seserį. Po savaitės įvertinsite, kaip jums pavyko pasiekti savo tikslą ir padarysite pataisas, kurios padės jums tobulėti toliau.
- Vadovėlyje *Skelbti mano evangeliją* yra pateiktos Raštų ištraukos, studijuojant atitinkamą savybę. Galite pamaldžiai studijuoti pateiktas Raštų ištraukas ir aprašyti tuo metu patirtus išpūdžius.

- Prašykite Dangiškąjį Tėvą padėti išsiugdyti Kristaus charakterį. Prašykite konkrečios pagalbos, pavyzdžiui: „Prašau, suteik man stiprybės įveikti pyktį, kai broliai ar seserys paima mano daiktus.“ Kuo konkretesnės bus jūsų maldos, tuo jums bus lengviau atpažinti Viešpaties atsakymus.

Panašėjimas į mūsų Gelbėtoją Jėzų Kristų yra laipsniškas procesas, viso gyvenimo siekis. Kartais tai gali atrodyti labai sunku. Bet nenusiminkite. Viešpats pažadėjo: „tas, kuris gauna šviesą ir pasilieka Dieve, gauna daugiau šviesos; ir ta šviesa švinta vis šviesyn ir šviesyn iki tobulos dienos“ (DS 50:24). Kai gauname, studijuojame ir taikome šviesą ir tiesą, ir neatlyždami kasdien sekame Dievą, galime būti tikri, jog tapsime panašesni į mūsų Gelbėtoją Jėzų Kristų. ■

KASDIENĖS UŽDUOTYS

Nežymūs kasdieniai teisūs veiksmai yra tarsi ėjimas Gelbėtojo pėdomis, kad tapume kaip Jis. Šios papildomos veiklos gali padėti jums išsiugdyti Kristaus savybes:

- Abėcėlinėje temų rodyklėje arba Raštų rodyklėje perskaitykite pateiktas Raštų ištraukas, susijusias su savybe, kurią norite išsiugdyti.
- Kasdien melskite noro pasikeisti ir stiprybės tobulėti.
- Veskite dienoraštį, kad aprašytumėte savo pažangą.
- Pasikalbėkite su savo tėvais. Pasakykite jiems apie savo tikslus, kad jie galėtų jums padėti.

PRISIJUNKITE PRIE POKALBIO

Spalio mėnesį jūs mokysitės, kaip tapti panašesniems į Kristų (jei jūsų apylinkėje ar skyriuje yra naujos pamokos jūsų kalba). Perskaityt šį straipsnį, pamaldžiai išrinkite savybę, kurią stengsitės išsiugdyti šią savaitę ar mėnesį. Galite nusistatyti tikslą ir tada įvertinti pažangą. Pavyzdžiui, ar tapote labiau mylintys, paklusnesni ar kantresni? Kaip jūsų tikslas panašėti į Kristų padeda jums įveikti sunkumus? Savo patirtimi galite pasidalinti su kitais jaunuoliais ar šeimos nariais.

„Ką turėčiau atsakyti ne Bažnyčios nariams, klausiantiems, kodėl kai kurie Bažnyčios nariai negyvena pagal mūsų standartus?“

Būtų nuostabu, jei visi Bažnyčios nariai gyventų visiškai pagal Evangeliją. Jie ne tik mėgautųsi gausesnėmis palaimomis savo gyvenime, bet būtų puikūs pavyzdžiai aplinkiniams. Bet esame mirtingi, taigi visi esame kažkiek netobuli. Pagrindinė priežastis, kodėl vieni gyvena pagal Evangeliją nuosekliau už kitus, yra ta, kad skiriasi mūsų atsivertimo laipsnis ir liudijimo stiprumas. Skiriasi kiekvieno mūsų išbandymai, ištekčiai ir pagalbininkai.

Nenariai gali nesuprasti tokių terminų kaip „atsivertimas“ ir „liudijimas“, bet jie supras, kad kiekvienas žmogus gali pasirinkti, kaip gyventi. Galite paaiškinti, jog taip norėjo Dangiškasis Tėvas. Jis mums suteikė valios laisvę, kad rinkdamiesi tai, kas teisu, galėtume dvasiškai augti. Bet Dangiškasis Tėvas taip pat žinojo, kad kiekvienas – išskyrus Jėzų Kristų – darys klaidas, todėl Jis parūpino mums Gelbėtoją. Dėl Apmokėjimo mes galime atgailauti, gauti atleidimą, mokytis iš savo klaidų ir tobulėti gyvenime.

Taip pat galite paaiškinti, kad mes neteisiamieji, kurie nesilaiko Bažnyčios standartų. Verčiau stengiamės jiems padėti, juos suprasti ir būti jiems kantrūs. Nors netoleruojame nuodėmės, mes nesmerkiame nusidėjėlio (žr. Jono 8:11). Atgailauti galime visi.

leškoti Raštuose

Atsakymą į šį klausimą galima rasti Raštuose. Kai žmonės nesilaiko įsakymų, turėtume vengti juos teisti (žr. Mato 7:1).

Romiečiams 3:23 rašoma: „Nes visi yra nusidėję ir stokoja Dievo garbės.“

Tačiau tai tiesa, kad Bažnyčios nariai turėtų stengtis būti paklusnūs.

Medison M., 13 m., Teksaso valst., JAV

Mokykite apie Apmokėjimą

Kai žmonės taip kalba, užuot ieškojusi taisyklių nesilaikančio nario kaltės, tai panaudoju kaip galimybę mokytis apie Apmokėjimą.

Pasakau jiems, jog tai, kad esame mormonai, nereiškia, kad esame tobuli, ir kad tam ir yra Apmokėjimas, kad galėtume atgailauti dėl savo nuodėmių ir ištaisyti tas klaidas. Paprastai tai atveria duris kitiems klausimams.

Džeida H., 16 m., Oregono valst., JAV

Bažnyčia mus moko daryti gera

Kaip ir visi kiti, Bažnyčios nariai patiria iššūkių ir pagundų. Visi turime silpnybių, bet tai nereiškia, kad ši Bažnyčia yra netikra.

Tai yra Jėzaus Kristaus Bažnyčia, kuri padeda žmonėms pažinti tikrąją Evangeliją ir pasiekti išaukštinimą. Įsakymams nepaklūsta prigimtinis žmogus (žr. Mozijo 3:19), o tai ne Bažnyčios kaltė. Bažnyčia moko mus daryti gera. Bet visi galime rinktis.

Lavinija S., 19 m., Bulakanas, Filipinai

Standartai yra tam, kad būtume laimingi

Ši tema man yra žinoma, nes pažįstu žmonių, priėmusių sprendimus, kurie atitolino juos nuo Evangelijos. Viešpats duoda mums įsakymus, kad būtume laimingi, norėdamas „įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą“ (Mozės 1:39). Viešpats nori, kad sugrįžtume pas Jį, bet Jis nori, kad nuspręstume patys. Štai kodėl kai kurie žmonės negyvena pagal mūsų standartus. Standartai padeda man asmeniškai, nes žinau, jog Dangiškas Tėvas davė juos man tam, kad galėčiau sugrįžti, gyventi su Juo ir būti laiminga. Jie įrodo Jo meilę man.

Morgana D., 18 m., Langedokas-Rosiljonas, Prancūzija

Būk pavyzdys

Ši Bažnyčia yra būtina, kad padėtų mums įvykdyti mūsų Dangiškojo Tėvo įsakymus ir vėl gyventi su Juo. Bet vien tai, kad kažkas yra Bažnyčios narys, nereiškia, kad jis ar ji visada bus geras žmogus. Pažvelkite į šiuolaikinį pasaulį – jis kupinas nelabumo ir bjaurumų, nors jame gyvena žmonės, kurie ikimirtingajame gyvenime nusprendė sekti Jėzumi Kristumi. Manau, kad geriausia, ką galime padaryti – tai būti savo draugams pavyzdys.

Keidenas S., 15 m., Jutos valst., JAV

Melskitės už juos ir aplankykite juos

Nariai, negyvenantys pagal mūsų standartus, gali neturėti liudijimo apie Jėzų Kristų. Turėtume melstis už juos, kad jie ieškotų Dvasios vadovavimo ir galėtų įgyti liudijimą. Turėtume aplankyti šiuos žmones ir padėti jiems ateiti pas Kristų.

Andrėja S., 13 m., Lima, Peru

Gyvenk pagal mūsų standartus

Kaip ir bet kurioje kitoje organizacijoje ar religijoje, yra labiau pasišventusių ir mažiau pasišventusių žmonių.

Mes tiesiog turime kuo stropiausiai gyventi pagal savo standartus ir melstis, kad kiti norėtų gyventi taip pat.

Maren S., 16 m., Arizonos valst., JAV

MATYKITE KITUS TOKIUS, KOKIE JIE GALI TAPTI

„Turime matyti žmones ne tokius, kokie jie yra, bet tokius, kokie jie gali tapti. Prašau jus būtent taip į juos žiūrėti.“

Prezidentas Tomas S. Monsonas, „Matykite kitus tokius, kokie jie gali tapti“, 2012 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

KITAS KLAUSIMAS

„Stengiuosi kontroliuoti savo mintis, bet yra tiek daug pagundų. Kaip pasiekti, kad mano mintys būtų švaresnės?“

Iki lapkričio 15 d. savo atsakymą ir, jei norite, didelės raiškos nuotrauką siųskite liahona@ldschurch.org arba elektroninio pašto adresu, nurodytu 3-iame puslapyje.

Rašydami elektroninį ar įprastą laišką, privalote nurodyti tokius duomenis: 1) vardą ir pavardę, 2) gimimo datą, 3) apylinkę arba skyrių, 4) kuolą arba apygardą, 5) savo ar, jei esate jaunesni nei 18 metų, savo gimdytojų raštišką sutikimą (tinka jų el. laiškas) spausdinti jūsų atsakymą ir nuotrauką.

**Vyresnysis
S. Skotas Grou**

Iš Septynišiasde-
šimties

Padėti jums atgailauti yra ypatinga vyskupo pašaukimo dalis. Jūsų sąžinė jums pasakys, kada turite kalbėti su juo.

Jums gali kilti klausimas, kodėl jus moko išpažinti savo vyskupui ar skyriaus prezidentui rimtas nuodėmes. Jūs galite pamanyti: „Argi atgaila nėra asmeninis reikalas tarp manęs ir Viešpaties? Jei lioviausi blogai elgęsis ir išpažinau nuodėmes Dievui, kodėl turiu kalbėti su savo vyskupu?“

Kodėl vyskupas, o ne kas nors kitas?

Daugelis jaunuolių geriau jaučiasi išpažindami klaidas savo gimdytojams ar jaunimo vadovams. Nors jūsų gimdytojai ir vadovai gali padėti ir patarti, Viešpats pareiškė, kad vyskupas yra bendrasis Izraelio teisėjas (žr. DS 107:72, 74). Jo pareiga – nustatyti savo apylinkės narių vertumą. Dėl paskyrimo ir teisingo gyvenimo vyskupas turi teisę gauti Šventosios Dvasios apreiškimą dėl savo apylinkės narių, įskaitant jus.

Vyskupas gali padėti jums pereiti atgailos procesą taip, kaip negalėtų gimdytojai ar kiti vadovai. Jei nuodėmė yra pakankamai rimta, jis gali

KODĖL IR KĄ TURIU IŠPAŽINTI SAVO VYSKUPUI?

nuspręsti, kad jūsų privilegijos Bažnyčioje būtų apribotos. Pavyzdžiui, jūsų atgailos proceso metu jis gali jus paprašyti tam tikrą laiką nepriimti sakramento ar nenaudoti kunigystės. Jis dirbs su jumis ir nuspręs, kada vėl būsite verti naudotis šiomis šventomis privilegijomis.

Vyskupas jums patars, ką daryti, kad išaugtų jūsų sugebėjimas atsispirti pagundai. Jis gali jus paskatinti studijuoti doktrinos temą, pavyzdžiui, atgailą, ir papasakoti jam, ko išmokote.

Jis gali paprašyti jus kiekvieną savaitę su juo kalbėti ir papasakoti jam, kaip jums sekasi vengti gundančių aplinkybių.

Kokiais atvejais turėčiau su juo kalbėti?

Jūs galite manyti: visa tai skamba gerai, bet kaip galiu žinoti, jog tai, ką padariau, yra pakankamai rimta nuodėmė, kad turėčiau kalbėti su vyskupu? Trumpas atsakymas: jums pasakys sąžinė. Kai jaučiate sąžinės

priekaištą, nedelsdami veikite (Žr. Almos 34:31–34).

Karalius Benjaminas apie atgailą mokė taip: „Aš negaliu susakyti jums visko, kuo jūs galite nusidėti; nes yra įvairių būdų ir priemonių, netgi tiek daug, kad negaliu jų suskaičiuoti“ (Mozijo 4:29). Taigi užuot pateikęs smulkų sąrašą dalykų, kuriuos privalote išpažinti vyskupui, norėčiau pasidalinti kai kuriais principais, kurie padės jums priimti tokį sprendimą.

Ką turėčiau išpažinti?

Žinau, kad stengėtės būti paklusnūs, bet galbūt padarėte klaidų – netgi kai kurių rimtų klaidų. Kai kurios žmonių padarytos klaidos gali būti sutvarkytos per asmeninę maldą ir nuoširdžią atgailą. Kai kurias klaidas, ypač susijusias su amoralumu, turite išpažinti vyskupui, kad galėtumėte gauti Viešpaties atleidimą.

Galvodami apie savo padarytas klaidas galite jaustis kalti, neramūs, nelaimingi ar net apgailėtini. Jei patiriate bet kuriuos iš tų jausmų, turbūt jums reikia apie savo klaidas pasikalbėti su savo vyskupu.

Nebandykite savęs teisinti ar surasti kitą išeitį. Galite pamanyti: pernelyg gėda pasakoti vyskupui apie tai, ką padariau. Jis mane laiko geresniu žmogumi. Jis bus sukrėstas, jei pasakysiu, ką padariau. Jis manęs jau nebemėgs.

Pažadu jums, kad jis jūsų nepasmerks. Kaip Viešpaties tarnas, klausydamas jūsų jis bus malonus ir supratingas. Po to jis jums padės pereiti atgailos procesą. Jis yra Viešpaties gailestingumo pasiuntinys, kad per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą padėtų jums tapti švariam.

Viešpats sakė: „Štai, tam, kuris atgailavo dėl savo nuodėmių, yra atleidžiama, ir aš, Viešpats jų daugiau nebeprisimenu.“

Iš to jūs galite pažinti, ar žmogus atgailauja dėl savo nuodėmių, – štai jis išpažins ir paliks jas“ (DS 58:42–43).

Kai išpažinsite ir paliksite savo nuodėmes, Viešpats jums ateis. Neturėsite Jam atsiskaitinėti už tas nuodėmes, kai ateis jūsų teismo valanda.

Kas bus, jei neišpažinsiu?

Kartais asmuo liaunasi daręs bloga, taip laiku ir neišpažinęs nuodėmių savo vyskupui. Dėl to tas asmuo toliau neša nuodėmės našta, užuot leidęs Gelbėtojui paimti tą našta.

Leiskite pateikti pavyzdį. Prieš daugelį metų vieną vakarą kalbėjau su suaugusiais nariais dėl jų šventyklos rekomendacijų atnaujinimo. Pasikalbėti atėjo vidutinio amžiaus moteris. Ji buvo susituokusi šventykloje ir visą savo gyvenimą buvo aktyvi Bažnyčioje.

Jos sieloje pajutau gilų liūdesį. Pokalbio metu patyriau dvasinę nuojautą. Tariau jai: „Sese, jaučiu, kad būdama paauglė padarėte rimtą nuodėmę, kurios neišpažinote kunigystės vadovui. Ar nenorėtumėte man papasakoti apie tai?“

Ji iš karto ėmė verkti. Ji man pasakė, jog tai tiesa, bet jai vis atrodė, kad išpažinti tai vyskupui yra pernelyg gėda. Išpažinusi, ką buvo padariusi, ji pateikė man pakankamai įrodymų, reikalingų priimti sprendimą dėl jos vertumo.

Išpažintis apie savo nuodėmę kunigystės vadovui pažymėjo jos atgailos proceso pabaigą, o ne pradžią. Ji be reikalo nešiojo tos nuodėmės našta ir sielvartą daugiau nei 30 metų.

Kadangi ji žengė paskutinį atgailos žingsnį, jos kaltė buvo pašalinta. Kartais matydavau ją po to vakaro pokalbio. Jos veidas ėmė spindėti ir ji buvo laiminga.

Noriu, kad žinotumėte, jog aš neprisimenu jos vardo. Viešpats gali ištrinti tokius prisiminimus iš vyskupų atminties. Bet aš prisimenu, kad per atgailą savo kunigystės vadovui vidutinio amžiaus moteris atsikratė kaltės jausmų, kuriuos nešiojo tiek daug metų.

Prašau, nekartokite tos klaidos. Jei patiriate kaltės jausmus, bet nesate tikri, ar reikia tai išpažinti savo

vyskupui, pasikalbėkite su juo. Leiskite jam jums padėti. Nerizikuokite nešiotis bereikalingą našą visą gyvenimą, nes dėl to jausitės nelaimingi. Per išpažintį vyskupui ir atgailą Viešpats nuims tą našą nuo jūsų sielos (žr. Izaijo 1:18).

Kodėl turiu atgailauti?

Per Apmokėjimą Jėzus Kristus sumokėjo kainą už visos žmonijos nuodėmes. Jis kviečia jus atgailauti ir išvengti papildomo sielvarto ir kančių. „Įsakau atgailauti, [...] kad tau netektų skaudžiai kentėti – kaip skaudžiai, tu nežinai, kaip baisiai, tu nežinai, taip, kaip sunkiai pakeliamai, tu nežinai.

Nes štai, aš, Dievas, iškentėjau tai už visus, idant jie nekentėtų, jeigu atgailaus.

Bet jeigu jie neatgailautų, jie turėtų kentėti taip, kaip aš [...]

Todėl aš vėl įsakau tau atgailauti, [...] ir išpažinti savo nuodėmes, kad tau netektų kentėti tų bausmių, apie kurias kalbėjau“ (DS 19:15–17, 20).

Liudiju, kad savo kentėjimais Jėzus Kristus jau sumokėjo kainą už jūsų nuodėmes. Taigi jums gali būti atleista tiek, kiek atgailausite. Nemėginkite patys sumokėti kainą už savo nuodėmes. Jokiais savo kentėjimais savęs neišpirksite; atleidimą gausite tik dėl Apmokėjimo.

Tad panaudokite tikėjimą Jėzumi Kristumi ir Jo Apmokėjimu. Jėzaus Kristaus vardu liudiju, kad per atgailą, taip pat išpažintį savo vyskupui, kai tai būtina, galite tapti švarūs. Be to, per Gelbėtojo malonę – Jo įkvepiančią galią – gali būti sustiprintas jūsų sugebėjimas atsispirti gundymui. Taip turėsite dvasios ramybę bei laimę šiame gyvenime ir pavaldėsite amžinąjį gyvenimą būsimejame pasaulyje. ■

DIDYSIS MŪSŲ GYDYTOJAS

Gelbėtojas dažnai vadinamas Di-

džiu Gydytoju... Kaltės jausmas mūsų dvasiai yra tas pats, kas skausmas mūsų kūnui – įspėjimas apie pavojų ir apsauga nuo didesnio pakenkimo. Iš Gelbėtojo Apmokėjimo teka raminantis balzamas, galintis užgydyti mūsų dvasines žaizdas ir pašalinti kaltės jausmą. Tačiau šį balzamą galima naudoti tik per tikėjimą Viešpačiu Jėzumi Kristumi, atgailos ir nuolatinio paklusnumo principus. Nuoširdžios atgailos rezultatas – tai sąžinės ramybė, paguoda, dvasinis išgyjimas ir atsinaujinimas.

Jūsų vyskupas ar skyriaus prezidentas yra dvasinio gydytojo padėjėjas, įgaliotas jums padėti atgailauti ir pasveikti.“

Vyresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Mes tikime, jog turime būti skaitūs“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

Vyresnysis
O. Vincentas Halekas
Iš Septyniasdešimties

Pakvieskime Gelbėtoją vidun

„Štai aš stoviu prie durų ir beldžiuosi: jei kas išgirs mano balsą ir atvers duris, aš pas jį užeisiu“ (Apreiškimo 3:20).

Kai buvau berniukas, per Kalėdas mano mama pastatydavo į duris besibeldžiančio Gelbėtojo paveikslą. Tada dar nebuvome Bažnyčios nariai ir aš visada klausdavau: „Kodėl Jėzus beldžiasi į duris? Kas yra kitoje pusėje?“

Po kelerių metų pastebėjau, kad išorinėje durų, į kurias beldėsi Gelbėtojas, pusėje nėra rankenos. Tas duris žmogus turėjo atidaryti iš vidaus. Dabar žinau, kas yra kitoje durų pusėje. Tai mes! Gelbėtojas beldžiasi, o mes turime atidaryti duris ir pakviesti Jį ateiti į mūsų gyvenimą.

Būdamas paauglys nusprendžiau pakviesti Gelbėtoją į savo gyvenimą priimdamas krikštą ir tapdamas Bažnyčios nariu. Mano draugai man buvo geri

pavyzdžiai. Tokia buvo ir mano senelė. Ji buvo šventyklos tarnautoja Los Andželo šventykloje, Kalifornijoje. 4-ą valandą ryto ji išeidavo iš namų, kad tarnautų Viešpačiui šventykloje.

Praėjus dviems metams po mano krikšto nusprendžiau, kad noriu tarnauti Viešpačiui kaip nuolatinis misionierius. Misijoje daugeliui žmonių padėjau sužinoti apie Gelbėtoją, kad jie galėtų pakviesti Jį į savo gyvenimą.

Vėliau tarnavau misijos prezidentu Samoa. Naujų misionierių visada paklausdavau, kada jie nusprendė tarnauti misijoje. Daugelis atsakydavo, jog tarnauti jie nusprendė Pradinukų organizacijoje!

Pradinukų organizacija padės jums pasiruošti misionieriškai tarnystei. Kaip galėdami daugiau mokykitės. Užsibrėžkite tikslą tarnauti misijoje. Tada ir jūs galėsite padėti žmonėms pakviesti Gelbėtoją į savo gyvenimus. Misionieriška tarnystė pakeis jūsų gyvenimą, kaip ji pakeitė manąjį. ■

Naujutėlis

*Sakramento dalinimas yra didelė atsakomybė.
Kas, jeigu jis suklys?*

Džeinė Makbraid Čeut

Pagal tikrą atsitikimą

„Ir taip pat visi tie, kurie priima šią kunigystę, priima mane, – sako Viešpats“ (DS 84:35).

Bendžis stovėjo priešais veidrodį, taisydamas kaklaraištį. Jo balti marškiniai ir tamsiai mėlynos kelnės puikiai tiko. Plaukai buvo sušukuoti. Jis tikrai atrodė pasirošęs būti įšventintas į diakonus. Tad kodėl jis taip jaudinosi?

Bendžis paėmė Raštus ir išėjo. Jis stengėsi negalvoti, kad šiandien bažnyčioje daug kas pasikeis. Be to, buvo nauja kunigystės pareiga, dėl kurios jis nerimaudavo vos tik pagalvodavo apie ją – sakramento dalinimas. Kas, jeigu kitą savaitę pirmą kartą dalindamas jis suklys? Išėjęs iš namų jis stengėsi ir apie tai negalvoti.

Sakramento susirinkimas praėjo kaip visada. Bet po jo Bendžis su savo šeima nuėjo į vyskupo Salazero kabinetą. Tai buvo tikrai kitaip. Įprastai šiuo metu jis dalyvautų įžanginėje Pradinukų pamokos dalyje.

diakonas

„Jei jūs, [diakonai], aukštinsite savo pašaukimą, tai jau dabar tapsite įrankiais Dievo rankose, nes kunigystė vaikino gyvenime yra lygiai tokia pat galinga kaip ir suaugusio vyro gyvenime – jei tik ji naudojama teisiai.“

Vyresnysis Tedas R. Kalisteris iš Septyniadesimties, „Kunigystės galia vaikino gyvenime“, 2013 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

Bendžis atsisėdo, o tėtis, vyskupas, Vaikinų prezidentas ir vyskupijos patarėjai uždėjo rankas jam ant galvos. Tėtis suteikė jam Aarono kunigystę. Per palaiminimą jaudulys Bendžio paširdžiuose praėjo. Jis pasijuto ramus ir laimingas.

Bendžis atsistojo ir paspaudė kiekvienam ranką. Tada jis apkabino mamą, savo brolių Džėjų ir savo mažą sesutę Mirasolę.

Po to nuėjo į Sekmadieninę mokyklą. Nors naujosios pamokos skyrėsi nuo Pradinukų organizacijos pamokų, jos atrodė pažįstamos. Pamoka buvo apie maldą. Jis buvo dalyvavęs daugelyje pamokų apie maldą Pradinukų klasėje. Bendžis lengviau atsiduso. Gal būti diakonu nebus labai sunku.

„Tai bus puiku, – po bažnyčios pasakė Džėjus. – Aš palaiminsiu sakramentą, o tu galėsi jį išnešioti.“

Jaudulys paširdžiuose vėl sukilo. „Taip, puiku“, – atsakė tyliai. Sakramento dalinimas buvo tai, ko Bendžis bijojo labiausiai!

Vėliau tą vakarą Bendžis rado tėtį, skaitantį ant sofos. „O kas, jei aš ką nors praleisiu ir jis negaus sakramento? – paklausė jis. – Kas, jei aš suklypsiu?“ Jis galėjo tai įsivaizduoti aiškiai kaip dieną: padėklas barkšteli į grindis ir taurelės pažyra į visas puses.

Tėtis uždėjo ranką Bendžiui ant peties. „Prisimenu, kai aš pirmą kartą dalinau sakramentą. Jaudinausi turbūt labiau nei tu dabar.“

Bendžis sumirksėjo iš nuostabos. „Tu? Tu juk nieko nebijai!“

Tėtis nusijuokė. „Buvau išsigandęs daugybę kartų. Ar žinai, kas man padėjo įveikti baimę?“

Bendžis akimirklą pagalvojo. „Malda?“

Tėtis nusišypsojo. „Teisingai. Malda. Ir mano tėvas suteikė man palaiminimą. Ar norėtum, kad suteikčiau jį tau?“

Bendžis linktelėjo galvą. „Taip! Labai norėčiau.“

Šeima susirinko svetainėje. Tėtis uždėjo rankas Bendžiui ant galvos.

Tėčiui kalbant, Bendžis jautė, kad akys ėmė ašaroti. „Atmink, – laimindamas ištarė tėtis, – kad per šventą apeigą gavai kunigystę. Dangiškasis Tėvas suteikė mums kunigystę, kad galėtume tarnauti kitiems. Jei tai darysi visa širdimi, būsi palaimintas tiek tarnystėje, tiek visose kitose srityse.“

Visą savaitę Bendžis meldė pagalbos. Kitą sekmadienį jis prisijungė prie diakonų sakramento salės priekyje. Jis atidžiai klausė, kaip Džėjus laimino duoną.

Staiga jis vėl pajuto jaudulį. Ar jis tikrai gali tai atlikti? Juk tai taip svarbu! Tada jis prisiminė tėčio palaiminimo pažadus. Kai jį apėmė Dvasia, nerimo jausmas dingo.

Jis paėmė padėklą ir užtikrintai žengė prie jam paskirtų eilių. Jis rūpestingai padavė padėklą moteriai pirmame suole.

Ji jam nusišypsojo. Bendžis taip pat nusišypsojo, suvokdamas, jog tarnauja Viešpačiui. ■

Laukimas

Vinter Kvoterse

Vinter Kvotersas

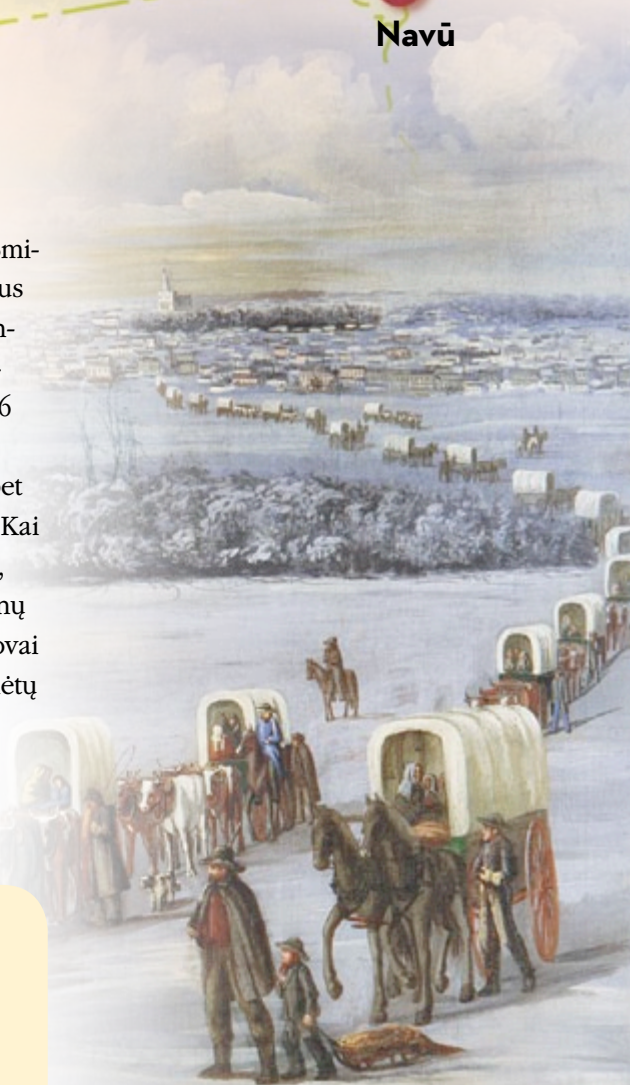
Navū

Dženifer Medi

Naujas miestas

Po to, kai pranašas Džozefas Smitas buvo nužudytas Navū, Ilinojaus valstija tapo pavojinga vieta. Šventieji bėgo iš savo namų, kad susirastų saugesnę vietą gyventi. 1846 m. vasarį pirmoji šventųjų grupė pradėjo savo kelionę į vakarus, bet jiems trukdė blogas oras ir ligos. Kai jie perėjo Ajovos valstiją, suprato, kad nebespės pereiti Uolinių kalnų iki žiemos. Todėl Bažnyčios vadovai pasirinko vietą, kur šventieji galėtų peržiemoti. Jie pavadino ją Vinter Kvotersu.

Ši Mormonų kelionės centro ekspozicija atkuria gyvenimo sąlygas Ajovos kelyje, kur Viljamas Kleitonas parašė giesmę „Šventieji, šen“ (GVD, p. 2).

Bendras darbas

Kai kurie žmonės pasistatė buveines iš rąstų ar velėnų. Kiti gyveno palapinėse ir olose. Šventieji ilgą šaltą žiemą stengėsi būti džiučūs. Jie padėdavo vieni kitiems. Jie eidavo į koncertus, dainuodavo ir šokdavo. Jie pastatė malūną, rotušę ir krepšių gamyklą.

Tolimesnė kelionė

Šventųjų gyvenimas Vinter Kvotterse buvo sunkus. Daug žmonių mirė. Bet pionieriai tikėjo, kad Viešpats palaimins juos ir padės jiems pasiekti Sionę. Kai pagaliau atėjo pavasaris, pirmoji pionierių grupė iš Vinter Kvotterso iškeliavo į Druskos Ežero slėnį.

Šiandien galite matyti nuostabią Vinter Kvotterso Nebraskoje šventyklą ir daugiau sužinoti apie pionierius aplankę Mormonų kelionės centrą Vinter Kvotterse. ■

Mormonų kelionės centre galite matyti, kokį inventorių šventieji pasiėmė kelionėn į vakarus. Bažnyčios vadovai nurodė jiems pasiimti miltų, prieskonių, ryžių, pupų ir melžiamas karves.

Kai kurie šventieji apsisotoję Vinter Kvotterse pasistatė rąstines trobeles.

Šventieji apsistoja Vinter Kvoterse

Ari Van De Graf

Kad pralauktų žiemą ir galėtų tęsti kelionę į vakarus, pionieriai laikinai apsistojo Vinter Kvoterse. Pažiūrėkite, ar jums pavyks surasti šiame paveikslėlyje paslėptus daiktus.

 Pieštukas

 Gabalėlis
torto

 Katiliukas

 Šaukštas

 Mentelė

 Knyga

 Veržliaraktis

 Puodelis

 Tvarstis

 Kėglis

 Morka

 Ledinukas

 Adata

 Rankinis
laikrodis

 Kriaušė

**Vyresnysis
D. Toddas
Kristofersonas**

Iš Dvylikos Apaštalų
Kvorumo

*Dvylikos Apaštalų
Kvorumo nariai yra
ypatingi Jėzaus
Kristaus liudytojai.*

Kaip Jėzus Kristus kalba pranašams?

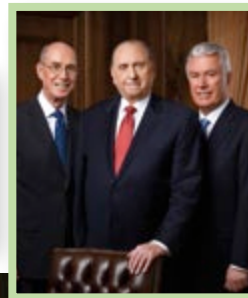
Jis gali veikti per pasiuntinį
arba asmeniškai.

Jis gali kalbėti
savo paties
balsu arba
Šventosios
Dvasios balsu.

Jis gali bendrauti su savo tarnais
asmeniškai arba su jų taryba.

Žr. „Kristaus doktrina“, 2012 m. balandžio
visuotinės konferencijos medžiaga.

NUO VIRŠUTINIO KAIRO KAMPRO PAGAL LAIKRODŽIO RODYKLĘ: PRMĀSĀS REĢĪMĀS, DAIL. DŽONAS SKOTAS © IRI; DŽOZEFAS SMITAS GAUNA PLOKŠTELES, DAIL. KENETAS RAJIS © IRI; DEVIDO VILJAMO NIJUMANO NIJOTRAUKA © IRI; BUSĀTH PHOTOGRAPHY NIJOTRAUKA; ENOSAS MELDŽĪSĀS, DAIL. ROBERTAS T. BARETAS, © IRI

Kaip Ema
galėjo būti maloni,
kai Violeta buvo
tokia bjauri?

Pagalba

Šarlotė Mei Šepard

Pagal tikrą atsitikimą

„Mylėk savo artimą kaip save patį“
(Morkaus 12:31).

Eidama į klasę Ema stipriau suėmė kuprinės diržus. Tai buvo pirmą dieną mokykloje. Ji vilkėjo savo mėgiamą suknelę, o prie pietų mama buvo įdėjusi ypatingą skanėstą – gyvūnėlių formos traškučių.

„Šiandien viskas turėtų būti puiku, – pagalvojo Ema. – Jei tik...“

Ema stabtelėjo ir apžvelgė klasę. Ten buvo ji. Violeta.

Pernai Violeta užsigrobdavo beždžioniukų sienelę per kiekvieną pertrauką. Ji visai pravardžiavo Emą. Ji netgi paviliojo geriausią Emos draugę.

Violeta pamatė Emą ir parodė jai liežuvį. Ema rūsčiai žvilgtelėjo, dar tvirčiau įsitvėrė savo kuprinės. Violeta buvo nedraugiška visus praeitus metus ir, atrodė, kad šie metai bus tokie patys.

„Sveikinu naujųjų mokslo metų progą! – iš klasės priekio tarė ponija Koldvel. – Paskirkime, kas kur sėdės.“

Klasėje suolai buvo surikiuoti po dvi vietas. Ponija Koldvel pirštu vedė

per mokinių sąrašą, tada stabtelėjo ir nurodė dvi vietas gale. „Ema. Tu sėdėsi ten gale.“

Ema atsėdėjo į nurodytą suolą gale. Ji tikėjosi, kad šalia jos sėdės Laizelė. Arba Chaimė. Arba...

„Violeta.“

Emos galva krūptelėjo. Ar jai nepasigirdo?

Taip. Ponija Koldvel teberodė į vietą šalia jos. „Violeta, tu sėdėsi šalia Emos“, – tarė ji.

Violeta susiraukusi vilko kojas link Emos. Ema užsikniaubė ant suolo ir įsmeigė akis į sieną. Nusimatė sunkūs metai.

Per matematikos pamoką ponija Koldvel užrašė ant lentos kelias užduotis. „Galite spręsti vieni arba su savo kaimynais“, – tarė ji.

Ema greitai pasilenkė ties savo sąsiuvinium, apsimesdama, kad sprendžia užduotį.

Užduotys buvo gana lengvos. Ji tiesiog nenorėjo bendrauti su Violeta. Visą rytą ji nebuvo į ją pažvelgusi.

Kažkas bakstelėjo jai į petį. Atrodė, jog tai pieštukas. Ema nekreipė į tai dėmesio.

Vėl bakstelėjimas. Ją baksnojo Violeta! Ema toliau užsispyrusi sprendė užduotį.

Trečią Violetos bakstelėjimą buvo gana sunku iškęsti. Ema jautė, kad jai ima virti kraujas. Ar tai tęsis

Violetai

visus metus? Ji ketino pakelti ranką ir pasakyti poniai Koldvel. O gal mesti Violetai dar vieną rūstų žvilgsnį.

Tada Ema išgirdo šniurkštimą. Ar kas nors verkė? Pieštukas bakstelėjo ją vėl. Ji pažvelgė ir pamatė į ją žiūrinčią Violetą. Jos rankoje buvo pieštukas, o akys pilnos ašarų. Jos sąsiuvinis buvo dėmėtas nuo trynimo.

Violeta grąžė rankose pieštuką. „Ar galėtum man padėti?“ – paprašė ji tyliai.

Akimirką Ema žiūrėjo į ją apstulbusi. Violeta norėjo, kad ji jai padėtų? Po to, kai nuolat buvo tokia bjauri? Ema nusigręžė prie savo sąsiuvinio. Violeta gali spręsti sau viena. Ji nenusipelnė Emos pagalbos, net jei ji buvo jos...

artimas?

Ema tyliai žiūrėjo priešais save. Ji girdėjo, kaip Violeta šalia tyliai verkia. Raštuose nuolat mokoma mylėti savo artimą. Bet Violeta juk ne artimas! Ema sėdėjo šalia jos tik per pamokas!

Ema grįžo prie savo užduoties. Tada stabtelėjo. Gal Violeta – irgi artimas. Gal kai Raštuose mokoma mylėti savo artimą, kalbama apie visus. Net bjauriuosius. Net jei tai sunku.

Ema atsiduso ir lėtai padėjo savo pieštuką. Ji atsisuko į Violetą

ir pasistengė nusišypsoti. „Ar galiu padėti?“ – paklausė ji.

Violeta linktelėjo, ranka šluostydama ašaras.

Ema pasilenkė prie Violetos sąsiuvinio ir padėjo jai išspręsti pirmą užduotį. Širdyje iš karto pajuto šiltą jausmą. Ji galvojo, ar Violetai patiktų gyvūnėlių traškučiai. ■

SEKIME JĖZUMI

Jėzus nori, kad mylėtume visus. Per Raštus Jis mus moko mylėti savo šeimą bei draugus ir elgtis su jais maloniai. Taip pat Jėzus mokė: „Mylėkite savo priešus ir melskitės už savo persekiotojus“ (Mato 5:44). Tai reiškia, jog net tada, kai kažkas su jumis elgiasi nemaloniai, jūs galite sekti Jėzumi, būti malonūs ir stengtis susidraugauti.

Dalinsiuosi Evangelija su visais Dievo vaikais

KAIRĖJE: MARKO DŽARMANO ILLUSTRACIJA; NUO VIRŠUTINIO KAIRO KAMPO
PAGAL LAIKRODŽIO RODYKLĘ: DŽIMO MIESENO, DŽEREDO BEKSTRENO; ERIKO
BARKLAUS IR SELESTES SMIT ILLUSTRACIJOS

Ar esate valgę ką nors tokio skanaus, kad norėjote apie tai papasakoti kitiems? Pranašas Lehis kartą sapnavo, kad valgo labai skanų vaisių. Jis buvo toks skanus, jog tai „pripildė [jo] sielą nepaprastai didelio džiaugsmo“ (1 Nefio 8:12). Lehis norėjo, kad ir jo šeima paragautų to skanaus vaisiaus.

Lehio sapne apibūdintas vaisius simbolizuoja Dangiškojo Tėvo meilę. Lehis norėjo, kad jo šeima jaustų Dangiškojo Tėvo meilę. Jis norėjo pasidalinti su jais Evangelija, nes žinojo, kad ji padarys juos laimingus.

Vaikams dažnai labai gerai sekasi dalintis Evangelija su kitais.

Aštuonmetė Marija pamatė misionierių Ekvadoro gatvėje. Ji paprašė, kad jie mokytų ją Evangelijos. Misionieriai atėjo į Marijos namus mokyti jos šeimą. Savo šeimoje Marija buvo pirmoji, kuri priėmė krikštą. Ji buvo labai laiminga, kai visa jos šeima galiausiai prisijungė prie Bažnyčios.

Devynmečiui Erikui taip patiko Pradinukų sakramento susirinkimo pasirodymas, kad jis pakvietė į bažnyčią savo kaimynus. Jie atėjo.

Abu šie vaikai pasidalino kažkuo brangiu su mylimais žmonėmis. Kai dalinsitės Evangelija, jūsų liudijimas augs. Kaip ir Lehis, jūs jausite „nepaprastai didelį džiaugsmą“. ■

DALINAMOS KORTELĖS

Evangelija galite pasidalinti įteikdami dalinamą kortelę. Tiesiog priklijuokite kitame puslapyje nupieštas korteles ant storo popieriaus. Tada korteles iškirpkite ir kitoje pusėje užrašykite žinią, kuria norite pasidalinti.

DAINELĖ IR RAŠTŲ EILUTĖ

- „Visi išgirs tiesą Jo“
Vaikiškų dainelių knyga, p. 92.
- Mato 5:16

PAKALBĖKIME

Galite paprašyti kiekvieną šeimos narį nupiešti savo mėgstamą vaisių. Tada kitoje piešinio pusėje kiekvienas gali nupiešti, kaip Evangelija laimina jo gyvenimą. Tada galėtumėte drauge pakalbėti, kaip galima pasidalinti Evangelija su draugais ir kaimynais.

„Nebijok, nes aš
su tavimi.“

Pradžios 26:24

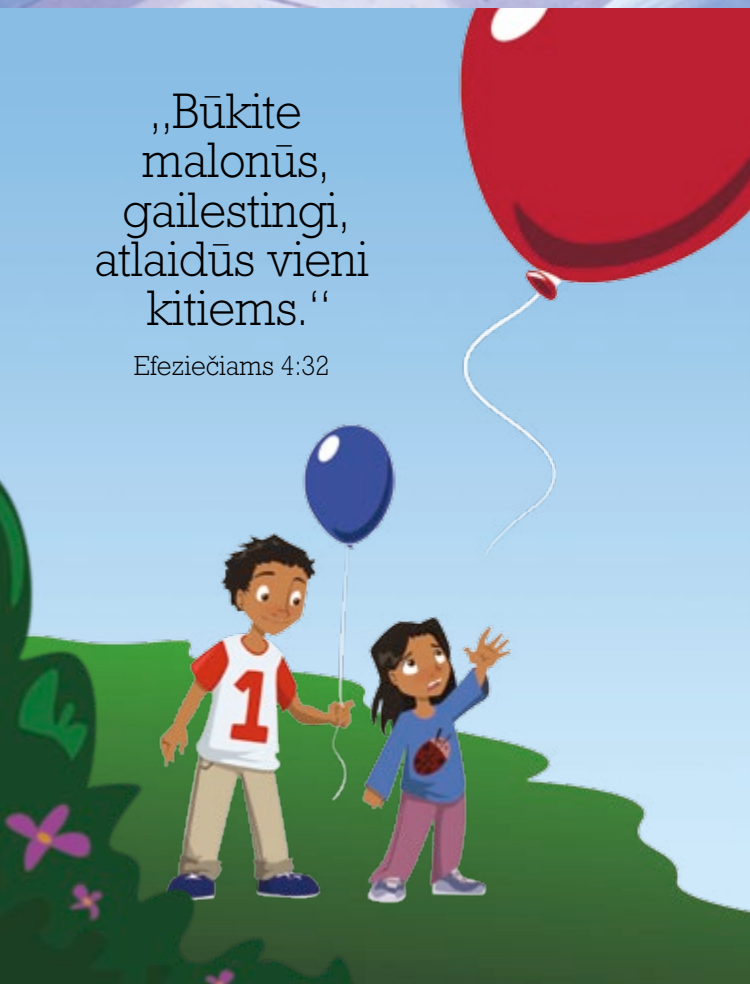
„Palaiminti
taikdariai.“

Mato 5:9

„Būkite
malonūs,
gailestingi,
atleidūs vieni
kitiems.“

Efeziečiams 4:32

„Visomis
aplinkybėmis
dėkokite.“

1 Tesalonikiečiams 5:18

The Statue of Liberty is shown in the background on the left side of the page, holding the torch aloft. The background is a clear blue sky.

Kamilė iš Niujorko

Devynmetė Kamilė turi daugybę draugų. „Mano draugai man patinka tu, kad visi jie skirtingi, – sako ji. – Jie atvykę iš skirtingų vietų ir viską daro skirtingai.“ Kamilei patinka mokytis gerų dalykų iš savo draugų ir dalintis tuo, ką žino ji. Geriausias dalykas, kuriuo ji gali pasidalinti su

draugu, yra Evangelija. Pasidalinusi su savo drauge Jeilin pirmuoju tikėjimo teiginiu, Kamilė pakvietė savo draugės šeimą susitikti su misionieriais. Taip pat Kamilė pamokė Jeilin mels-tis. Dabar Jeilin ir jos mama yra Bažnyčios narės.

Mano draugė Jeilin pasikrikštijo 2011 m. Man labai patinka, kad galime j bažnyčią eiti kartu. Padėdau jai mintinai išmokti Tikėjimo Teiginius. Dabar mokomės devintąjį Tikėjimo Teiginį.

Mano mėgstamos dainos yra „Dievo vaikas aš“ ir „Šeimą čia žemėje turiu“. Mano mėgiama eilutė yra Doktrinos ir Sandorų 19:23: „Mokykis iš manęs ir klausyk mano žodžių; vaikščiok mano Dvasios romume ir manyje rasi ramybę.“ Kai man liūdna, ši ištrauka visada mane padrąsina.

Mano mama ir tėtis kilę iš Dominikos Respublikos. Turbūt todėl mano mėgstamiausias valgis yra ryžiai su pupelėmis ir vištiena. Tai man primena, iš kur kilusi mano šeima.

Mano šeimoje yra penki nariai. Mano sesuo Emilė buvo pakrikštyta ir patvirtinta gruodžio mėnesį. Mano brolis Viktoras pavadintas tėčio vardu. Augtinių dar neturiu, bet galvoju įsigyti vėžliuką. Vėžliai man patinka, nes jie mieli ir lėti, taigi negali pabėgti.

Man patinka Mormono Knygos pasakojimas apie vadą Moronį. Tėtis ją perskaitė per šeimos namų vakarą ir ji mane įkvėpė pasidaryti savo vėliavą. Mano vėliava man primena, kas esu ir kad Dangiš-kasis Tėvas visada su manimi.

NUOTRAUKOS SPAUSDINAMOS ŠEIMAI LEIDUS, IŠSKYRUS ŠIAS LAISVĖS STATUSO NUOTRAUKA © GETTY IMAGES; ATEKITE, DALI VALTERIS RENE, BAŽNYČIOS ISTORIČIOS MUZIEJUI LEIDUS

MŪSŲ PUSLAPIS

Evangelijos mane mokė mano tėveliai. Nuo pat vaikystės jie buvo man geri pavyzdžiai. Išmokau skaityti Šventųjų Raštų istorijas vaikams, o dabar man patinka Mormono Knyga. Skaitau ją kasdien, vienas ir su šeima. Mano mėgiamas Mormono Knygos herojus yra Amonas. Jis buvo didis misionierius – paaugęs toks noriu būti ir aš.

Estebanas M., 8 m., Kolumbija

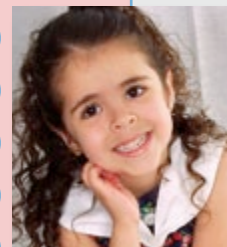

Kai mano šeima atostogavo Panamoje, mamos gimtinėje, tėveliai mano mažąją sesutę Joalibetą ir mane nusivežė į Panamos šventyklą. Mama mus nuvedė paliesti šventyklos sieną. Vėliau, kai mama pasakiau, kad šventykloje jaučiausi labai laimingas, ji paaiškino, kad jaučiau Šventąją Dvasią.

Serdžio B. Jaun., 7 m., Florida, JAV

Paša Z., 9 m., Ukraina

Kai Leticijai S. (6 m.) buvo treji, buvo užbaigta statyti Kuritibos Brazilijoje šventykla. Jai patikdavo eiti į šventyklą ir ji eidavo ten kiekvieną paskutinės atvirų durų savaitės dieną. Jai ir dabar patinka aplankyti šventyklą ir vaikščioti po jos šventorių. Dar Leticijai patinka piešti ir maudytis.

PRADINUKŲ ORGANIZACIJA: SEKITE JĖZUMI

Mauricijui D., 11 m., iš Italijos patinka sakramento susirinkimai, nes jis sužino apie Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų. Jam patinka lankytis bažnyčioje, nes ten smagu, įdomu ir gražu. Bažnyčioje jis jaučiasi laimingas ir turi daug draugų.

Kai ruošėmės Tichuanos Meksikoje šventyklos statybos pradžios ceremonijai, buvome labai laimingi. Ėjome padėti visa šeima. Tvarkėme šventyklos aplinką. Žinau, kad kai Viešpaties namai bus baigti, Jis apsilankys ten.

Chesus S., 6 m., Meksikas

Bảng Khắc
Bảng Vàng

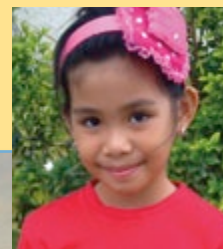
Raštų studijavimas padeda man pasirinkti, kas teisu.

„Auksinės plokštelės“, dail. P. Tuet Hoja, 10 m., Kambodža

Kas teisu pasirenku sekdamas Dangiškuoju Tėvu ir Jėzumi Kristumi.

N. Ti Linda, 8 m., Kambodža

Mano mėgiama Mormono Knygos dalis yra pasakojimas apie Nefį ir kelionę per jūrą.

Keli S., 10 m., Filipinai

Mums reikia būti užantspauduotiems šventykloje, kad galėtume gyventi kaip šeima per amžius.

Šana S., 8 m., Filipinai

Man patinka su šeima eiti į bažnyčią ir mokytis apie Jėzų Kristų. Per šeimos namų vakarą man patinka skaityti ir mokytis Raštų istorijų, dainuoti giesmes ir žaisti žaidimus. Evangelija laimina mano šeimą ir daro mane laimingą. Jau esu įteikęs Mormono Knygą trims mokytojams ir geriausiam savo draugui Migeliui. Mano mėgiama Pradinukų daina – „Visi išgirs tiesą Jo“ (*Vaikiškų dainelių knyga*, p. 92).

Martimas P., 6 m., Portugalija

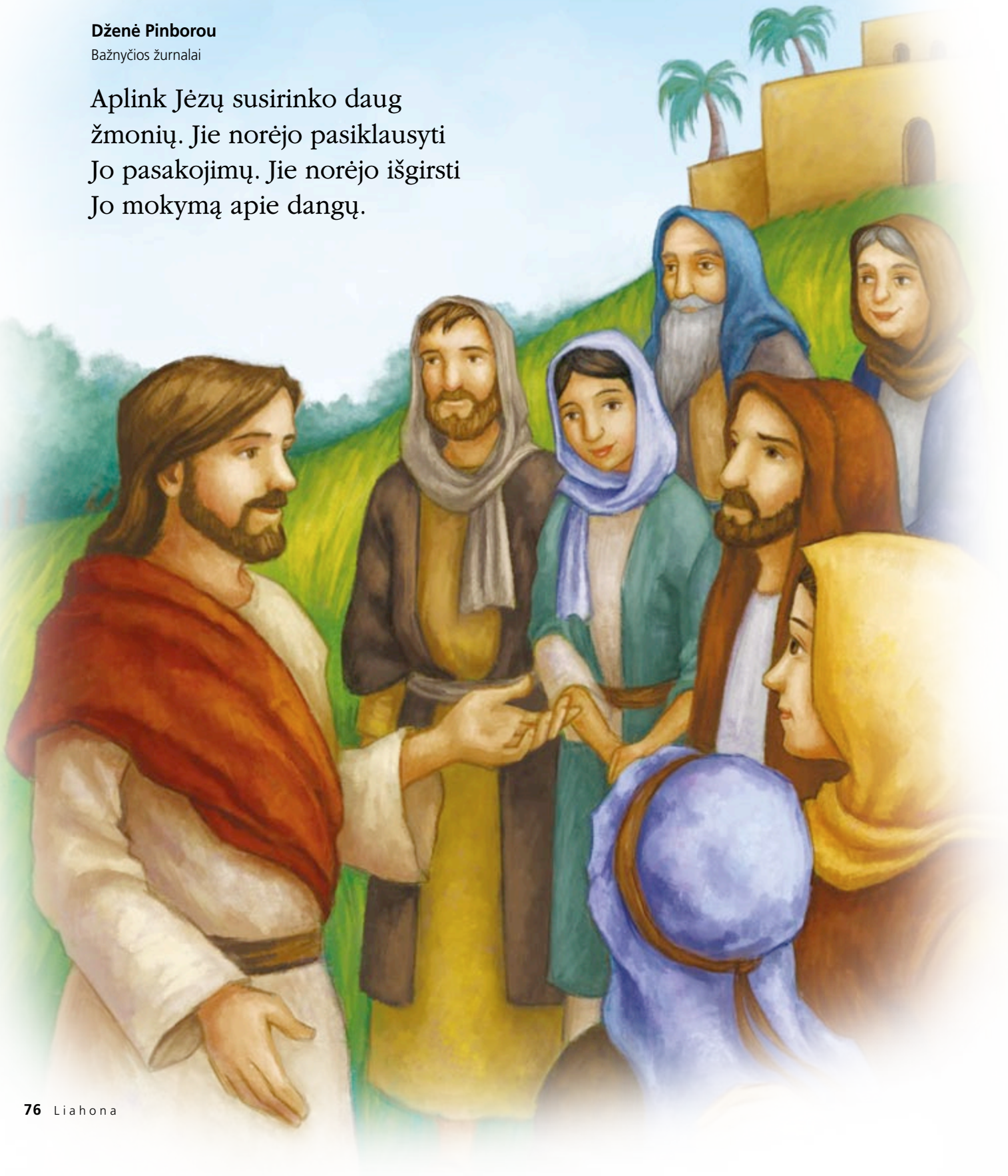
Enrikė S., 7 m., Brazilija

Jėzus laimina mažus vaikus

Dženė Pinborou

Bažnyčios žurnalai

Aplink Jėzų susirinko daug žmonių. Jie norėjo pasiklausyti Jo pasakojimų. Jie norėjo išgirsti Jo mokymą apie dangų.

Sergančius žmones Jėzus išgydydavo. Jis išgydydavo žmones, kurie negalėjo matyti. Jis išgydydavo žmones, kurie negalėjo girdėti.

Kartą žmonės atsivedė mažus vaikučius, kad šie pamatytų Jėzų. Jie norėjo, kad Jis suteiktų jų vaikams palaiminimą. Jėzaus mokiniai liepė žmonėms nevarginti Jėzaus. Jie manė, kad jis per daug užsiėmęs.

Jēzus nebuvo per
daug užsiėmęs. Jis
liepė mokiniams leisti
vaikučiams ateiti
pas Jį. Jis sakė, kad
dangaus karalystė
skirta žmonėms,
kurie panašūs į
mažus vaikus.

Jėzus myli visus vaikus. Jam nesvarbu, kas esate, kaip atrodote ir kur gyvenate.
Jėzus jus myli! ■

Pagal Morkaus 10:13–16.

Jėzus laimina mažus vaikus

„Ir jis laimino juos, apkabindamas ir dėdamas ant jų rankas“ (Morkaus 10:16).

ĮPRATAU KEIKTIS

R. Valis Džonsonas

Bažnyčios žurnalai

Nuo mamos veido išraiškos man suspaudė širdį. Sukrėtimas. Liūdesys. Nusivylimas. Visos šios emocijos viena po kitos atsispindėjo jos akyse, o tada susiliejo į vieną – išdavystę.

Nors ji 15 metų mokė mane gerbti Dangiskąjį Tėvą žodžiu ir darbu, nūnai stovėjau kaltas, leidęs ypač užgauliam žodžiui išsprūsti iš mano lūpų.

Neketinau keiktis. Prieš tuos metus niekada nesikeikčiau. Bet tą vasarą dirbau Jutos žvejų ir medžiotojų departamente ir perėmiau tą įprotį iš kitų šalia dirbusių vaikinų.

Pagrindinis mūsų darbas buvo pakelėse nupjauti varnalėšas. Greitai įsitikinome, kad *Arctium minus* yra ypač bjauri piktžolė. Ji gausiai auga beveik visur ir nustelbia daugumą kitų augalų. Ji prikimba prie visko, kas prie jos prisiliečia.

Apsiginklavę kastuvais mes kovojome su ta kerštinga priešė visą vasarą iki išsekimo ir ... nešvankios kalbos. Iš pradžių mano bendradarbių kalba man atrodė užgauli. Po to ėmiau ją toleruoti. Galiausiai ją priėmiau. Iki vasaros

Keikimasis prikibo prie mano kalbos taip stipriai, kaip varnalėša prikimba prie šuns kailio.

pabaigos keikimasis prikibo prie mano kalbos taip stipriai, kaip varnalėša prikimba prie šuns kailio.

Tačiau mano mamos reakcija į man išsprūdusį keiksmąžodį įtikino mane, jog turiu pasikeisti.

Tai buvo nelengva. Keikimasis – tai ne tik netinkamai parinkti žodžiai. Tai ir mąstymo būdas. Pokalbiai, kuriuos įsileidžiame į savo gyvenimą, žodžiai, kuriuos skaitome, ir vaizdai, kuriuos matome, veikia mūsų mintis. Netrukus supratau, kad jei noriu pakeisti savo kalbą, turiu pakeisti tai, ką įsileidžiu į protą.

Laimei, aktyviai lankiau bažnyčią ir seminariją. Keikimasis buvo užgožęs aukštesnes mintis, bet buvimas tų aukštesnių minčių aplinkoje, leido joms vėl įsitvirtinti. Susitelkiau kasdieniam Raštų skaitymui ir maldai. Šalinausi filmų ir televizijos programų, kurios piršo tamsias mintis.

Pagalčiau pastebėjau, kad mano kalba taisosi. Iki metų pabaigos išsivadavau nuo savo įpročio keiktis.

Per tą patyrimą daug supratau apie žodžių galią. Žodžiai gali kurti arba niokoti. Jie gali žeisti arba gydyti. Jie gali žmones pakirsti arba pasėti viltį ir meilę.

Įdomu, kad pats Gelbėtojas, dangaus ir žemės Kūrėjas, vadinamas Žodžiu (žr. Jono 1:1–4; DS 93:6–11).

Išvada tokia: panašesni į Dievo Žodį tampame tada, kai mūsų žodžiai išreiškia pagarbą Jam ir Jo šlove. ■

ROBERTO T. BARETO ILLUSTRACIJA

DEIVIDAS O. MAKĖJUS

Deividas O. Makėjus užaugo savo šeimos ūkyje Hantsvilyje, Jutoje. Jis mylėjo gyvulius ir visą savo gyvenimą laikė **arklius**. Tarnaudamas misionieriumi Didžiojoje Britanijoje jis rado **posakį**, kuris tapo jo šūkiu. „Kad ir ką darai, savo pareigą atlik gerai.“ Jis daug kartų sugrįžo į Didžiąją Britaniją ir 1985 m. pašventino **Londono šventyklą**.

*K*aip gimdytojai ir vadovai, turime padėti jaunimui ne tik pasiruošti nuolatinei misionieriškai tarnystei, kuri tęsiasi vos kelis mėnesius, bet taip pat sudaryti ir laikytis šventyklos sandorų, kurios galioja amžinai. Pirmuosius žingsnius galima žengti vaikystėje.“ Žr. „Paaugliai ir šventyklos sandoros“, p. 18. Šis ir kiti šio žurnalo straipsniai gali padėti nariams, jauniems ir seniems, geriau pasiruošti dalintis Evangelija ir gyventi pagal ją.

PASTARŲJŲ DIENŲ
SVENTŲJŲ
JĖZAUS KRISTAUS
BAŽNYČIA

4

0210790156

1

LITHUANIAN

107390 Oct 13